

U Kunt Bijbelse Profetie Begrijpen

© 1999, 2008 United Church of God, *an International Association*

© 2017 United Church of God Holland

Oorspronkelijke titel *You Can Understand Bible Prophecy*

Alle rechten voorbehouden.

Schriftgedeelten in deze uitgave zijn afkomstig uit de
NBG-vertaling (© 1951 Nederlands Bijbelgenootschap), tenzij anders vermeld.

Inhoudsopgave

3 Waarom profetie?

Profetie is een integraal onderdeel van de Bijbel. Hierdoor openbaart God Zichzelf, Zijn plan voor de mensheid en waarom we hier zijn.

9 De grondbeginselen van Bijbelse profetie

Bijbelse profetie is opgebouwd rondom een kader van specifieke principes en thema's. Het kennen van deze principes en thema's is de sleutel om tot een juist begrip van Bijbelse profetie te komen.

21 Belofte en verbonden: een profetische erfenis

Vele cruciale, Bijbelse profetieën beginnen met één individu en zijn nakomelingen. Welke beloften zal God vervullen door de familie van Abraham?

31 God bevestigt Zijn geloofwaardigheid aan de wereld

Door de voorbeelden van de koninkrijken Israël en Juda verschaftte God onmiskenbaar bewijs dat Zijn profetieën betrouwbaar zijn.

40 Het internationale karakter van profetie

Hoewel veel profetie is gericht op specifieke bevolkingsgroepen, strekt Gods plan zich uit tot alle volken. Hij laat zien hoe Hij uiteindelijk met de gehele mensheid zal handelen.

45 Het einde van "deze tegenwoordige boze wereld"

Veel Bijbelse profetieën geven de tijd weer die direct voor ons lijkt te liggen—het einde van het tijdperk van de heerschappij van Satan de duivel over de wereld.

68 De duizendjarige regering van Jezus Christus

Na de tumultueuze periode van dit tijdperk volgt de belofte van een nieuwe wereld van vrede en overvloed—het tijdperk van Christus' glorieuze regering op aarde!

76 Na het Millennium

Wat gebeurt er na het Millennium, de 1.000-jarige periode van Jezus Christus' regering over de mensheid? Op dat moment zal er een werkelijk verbazingwekkend onderdeel van Gods plan plaatsvinden!

Waarom profetie?

We streven naar veiligheid, verlangen naar stabiliteit en dromen over een schitterende en voorspelbare toekomst voor onszelf en ons nageslacht. Deze hoop en wensen zijn voor de meesten van ons helaas verre van haalbaar. Onze wereld is vol snelle en vaak gevaarlijke veranderingen.

We kunnen gemakkelijk het slachtoffer worden van een ongeluk, geweld, slopende ziekte of natuurramp. De turbulente winden van economische en sociale veranderingen bedreigen onze financiële stabiliteit. Oorlogen en terroristische aanslagen dreigen de samenleving in gevaar te brengen en maken de veiligheid die we zoeken nog moeilijker te realiseren.

Onzekerheid is een manier van leven.

Geen vertrouwen

Denk eens aan de jeugd van tegenwoordig. Gebrek aan vertrouwen in de toekomst is een grote

Oorlogen en terroristische aanslagen dreigen de samenleving in gevaar te brengen en maken de veiligheid die we zoeken nog moeilijker te realiseren. Onzekerheid is een manier van leven.

oorzaak van bezorgdheid onder tieners. Duizenden zijn ervan overtuigd dat het goede leven zal verdwijnen voordat ze oud genoeg zijn om ervan te genieten. Zij verlangen naar bevestiging en een doel. Nihilisme—de afwezigheid van vertrouwen in en hoop op iets—is een epidemie. Het overweldigende aantal zelfmoorden onder tieners illustreert hun desillusie. Sommigen uiten hun woede en frustratie door een alternatieve maatschappij van bendes op te zetten.

Maar tieners zijn niet de enigen die bezorgd zijn over hun toekomst. Volwassenen wenden zich in ongekende aantallen tot psychiaters en

astrologische voorspellingen in een poging om een blik te werpen in de duisternis van de toekomst. Boeken over de toekomst zijn bestsellers. Miljoenen mensen verlangen naar een geruststelling dat er een soort licht schijnt aan het einde van de tunnel. Koning Salomo's observatie dat "niemand toch weet wat er geschieden zal, want wie zal hem te kennen geven, hoe het gaan zal?" (Prediker 8:7), is vandaag de dag nog steeds waar.

Waarom is onze wereld zo onzeker? Hebben we geen alternatief? Is niets voorspelbaar? Moeten we leven in onwetendheid over onze toe-

komst? Kunnen we een bron van informatie ontdekken over wat deze wereld te wachten staat?

Dat kunnen we inderdaad, en deze bron vertelt ons behoorlijk veel over wat er gaat gebeuren. We kunnen eveneens de oorzaak weten van onze

Waarom is onze wereld zo onzeker? Is er niets voorspelbaar? Moeten we in onzekerheid leven over onze toekomst? Kunnen we een bron van informatie ontdekken die ons inzicht geeft in het antwoord op de vraag waar het met deze wereld heen gaat?

onzekerheid, en de geweldige ommekeer in gebeurtenissen die alles ten goede kunnen veranderen.

Waar kunnen we de antwoorden vinden?

De antwoorden liggen al de gehele tijd te wachten. Ze bevinden zich op de bladzijden van de Bijbel.

De Bijbel neemt in de literatuur een unieke plaats in. Ook al is de Bijbel geschreven door vele schrijvers uit verschillende culturen over een tijdspanne van 15 eeuwen, het is een meesterwerk van één enkele schrijver, de Schepper van het universum.

Eeuwenlang hebben Bijbelgeleerden zich erover verwonderd dat zo veel schrijvers met opvallend verschillende achtergronden in staat zijn gebleken de consistente boodschap en het doel die in de Schrift terug

iStockphoto

te vinden zijn, hebben kunnen doorzetten. Geen andere compilatie van geschriften van zulke gevarieerde schrijvers kan worden vergeleken met de continuïteit en harmonie van de Bijbel.

Deze consistentie geeft de Bijbel een ongeëvenaard onderscheid te midden van literaire werken. Deze consistentie is één van de bewijzen van zijn goddelijke inspiratie. Zoals de Bijbel zelf krachtig zijn herkomst verkondigt: "*Elk van God ingegeven schriftwoord...*" (2 Timoteüs 3:16).

Veel van dit opmerkelijke boek is profetisch. Zijn profetieën onthullen cruciale informatie over de toekomst van de mensheid. Wanneer we ons realiseren dat de Bijbel het geïnspireerde Woord van God is, beginnen we ons de significantie van zijn profetieën te realiseren. Zij zijn betrouwbaar want *God Zelf* heeft ze geïnspireerd.

Wat vertelt de Schepper ons over Zichzelf en de toekomst? "Ik immers ben God, en er is geen ander, God, en niemand is Mij gelijk; Ik, die van den beginne de afloop verkondig en vanouds wat nog niet geschied is... Ik heb gesproken, *Ik doe het ook komen*; Ik heb het ontworpen, *Ik breng het ook tot uitvoering*" (Jesaja 46:9-11). God claimt niet alleen de toekomst te kunnen onthullen, Hij heeft de macht om tot uitvoering te brengen wat Hij voorspeld heeft!

De apostel Petrus adviseert ons om aandacht te besteden aan de woorden van de Bijbelse profeten: "En wij achten het profetische woord (daarom) des te vaster, en gij doet wèl, er acht op te geven... Dit moet gij vooral weten, dat geen profetie der Schrift een eigenmachtige uitlegging toelaat; want nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken" (2 Petrus 1:19-21).

De Profeet der profeten

Een profeet is iemand door wie God spreekt — iemand die aangesteld is om de wil van God te onthullen aan Zijn volk. Eén van de grootste profeten was Gods eigen Zoon, Jezus Christus: "Nadat God eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vaders gesproken had in de profeten, heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon, die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, door wie Hij ook de wereld geschapen heeft" (Hebreeëen 1:1-2).

Mensen denken zelden aan Jezus Christus als een profeet, maar een profeet wás Hij (Lucas 13:33, 24:19; Johannes 6:14). Zijn boodschap — "het evangelie van het koninkrijk van God" (Marcus 1:14) — is vol profetie. Zijn boodschap legt uit en verduidelijkt de bestemming van de mensheid en openbaart de manier waarop God Zijn meesterwerk zal voltooien.

Het verhaal van de geboorte, het leven, de prediking en de dood van Jezus Christus is één van de meest krachtige bevestigingen van de betrouwbaarheid en nauwkeurigheid van Bijbelse profetie.

Precieze details over de geboorte, de prediking en de kruisiging van Jezus waren nauwkeurig voorzgd, honderden jaren voordat Hij zelfs geboren was. Specifieke gebeurtenissen en omstandigheden die eeuwen geleden voorzgd waren, kwamen uit precies zoals de Hebreeuwse profeten hadden voorspeld. Dit verschaft dwingend bewijs van hun geloofwaardigheid en staft de nauwkeurigheid van hun boodschappen met bewijs.

Kunnen hun woorden enige betekenis voor ons vandaag bevatten? Wist u dat dezelfde profeten ons vertellen wat Jezus Christus heeft gepland voor de toekomst — *uw* toekomst?

U weet waarschijnlijk al dat Jezus beloofde om naar de aarde terug te keren. Die belofte is een uitstekend voorbeeld van profetie. Hij beloofde ook om het werk te voltooien dat Hij begonnen is bij Zijn eerste komst. Door de Bijbel heen zijn het leven en de missie van de Messias, Jezus van Nazaret, afgebeeld als voorbeelden van Zijn toewijding aan het welzijn van de mens. Vele profetieën die nog vervuld moeten worden, zijn direct gerelateerd aan het toekomstige werk en de missie van Jezus Christus.

Een juist perspectief

Veel mensen beschouwen profetie als mystiek, vreemd, onwettelijk en zonder enige relevantie voor hun leven. Zij weten vrijwel niet waar profetie over gaat. Anderen die in aanraking zijn gekomen met volledig onjuiste interpretaties van Bijbelse profetie, zijn sceptisch en gedesilluseerd geworden.

Wanneer we de Bijbel echter juist begrijpen, heeft de Bijbel een heldere, consistente en betrouwbare boodschap die voor ons net zo toepasselijk is als voor de mensen van het oude Israël.

Of u nou (nog) niet zeker bent van de waarde van de Bijbelse profetieën, of dat u deze met diep respect beschouwt, dit boekje is bedoeld om u te helpen profetie *nauwkeurig te begrijpen*. We willen dat u de ware strekking van profetie in gaat zien, en hoe profetie verleden, heden en toekomst van de mensheid verbindt. Kennis van profetie kan u voorzien van een gebalanceerd perspectief, onthuld door de Schepper.

Gods beloften: het fundament van profetie

Profetie is niet slechts een opeenvolging van vage voorspellingen die lukraak door de Bijbel zijn gestrooid. Profetie heeft een structuur en is gestoeld op een stevig fundament. Om het fundament te begrijpen, moeten we ons realiseren wat het algemene doel is van de Bijbel, zijn thema's en

zijn verhaallijnen.

Een algemeen thema is dat de Bijbel een verhaal is over twee families. De eerste is de familie van Adam, de menselijke vader van de gehele mensheid. De tweede is de familie van Abraham, de vader van diegenen die trouw zijn aan God (Romeinen 4:9, 11). God beschouwt mensen

die in geestelijke zin worden zoals de rechtvaardige Abraham, als Zijn eigen persoonlijke familie — Zijn zonen en dochters (2 Korintiërs 6:18).

De Bijbel begint met de schepping van het universum en een wereld die op zodanige wijze is gemaakt om Adams

Precieze details over de geboorte, de bediening en de kruisiging van Jezus werden honderden jaren vóór Zijn geboorte nauwkeurig voorzgd.

bestaan en vervolgens dat van de gehele mensheid te ondersteunen. Het verhaal van de Schrift zal niet compleet zijn totdat alle afstammelingen van Adam een eeuwige erfenis hebben ontvangen van ofwel de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde ofwel — als zij ondubbelzinnig weigeren te leven volgens Gods weg van het evenzeer liefhebben van anderen als zichzelf — de eeuwige dood in het laatste oordeel (Openbaring 20:14-15).

Het is aan Abraham en zijn afstammelingen dat God de belofte van een eeuwige erfenis gaf. Slechts die leden van de familie van Adam, die God ent op de familie of 'het zaad' van Abraham (door de geofferde Messias, Jezus van Nazaret), kunnen deel hebben aan die eeuwige erfenis (Galaten 3:29).

Tussen de schepping van Adam en Gods laatste oordeel ligt het verhaal van Gods relatie met ons. De Bijbel legt in zijn verslag over Adam de reden van onze natuur uit. De Bijbel vertelt ons hoe en waarom zonde, kwaad en lijden in de wereld zijn gekomen en onthult Gods oplossing voor dat probleem. De Bijbel openbaart het doel van ons bestaan, legt uit waarom God de mensheid heeft geschapen, en de ongelooflijke

toekomst die Hij voor ons in petto heeft.

Centraal in Gods plan met ons staan vele geweldige beloften. In een wijder verband biedt God ons één fantastische belofte, die Hij voor het eerst te kennen gaf aan Adam en Eva en die Hij door de Bijbel heen heeft aangevuld en uitgebreid. God belooft dat Hij alles wat we nodig hebben om een eeuwige relatie met Hem als Zijn kinderen tot stand te brengen en te onderhouden, beschikbaar zal stellen—dat ons behoud altijd Zijn grootste zorg zal zijn.

Lees verder om te ontdekken hoe profetie de details van Gods fantastische plan voor de mensheid invult. U zult ontdekken wat de reden is waarom mensen lijden, en de lessen die zij daaruit zouden moeten leren. U zult zien dat God, Die profetie inspireerde, om mensen geeft—dat Hij een logisch en realistisch meesterplan heeft ontworpen om het lijden en de dilemma's op te lossen die wij zelf niet kunnen oplossen.

U zult ook leren waarom het leven, het werk en de missie van Jezus als de Messias zelfs “vóór eeuwige tijden” (2 Timoteüs 1:9) was gepland—en waarom Zijn voortdurende inspanningen cruciaal zijn voor het succes van Gods plan en Zijn doel voor onze toekomst.

Ga met ons mee op een reis om Bijbelse profetie te ontdekken en begrijpen.

De grondbeginselen van Bijbelse profetie

Waarom inspireerde God de schrijvers van de Schrift om profetie op te schrijven? Kan het zijn omdat profetie niet alleen openbaart *hoe*, maar ook *waarom* God ingrijpt in het leven van de mens? Immers, profetie ontsluit vele details van Gods grote ontwerp. Profetie verklaart Gods acties in het leven van de mens en hoe deze in relatie staan tot Zijn geopenbaarde plan.

Laten we eerst enkele profetische principes en thema's onderzoeken. Deze grondbeginselen dienen als sleutels die de raadselen van profetie ontsluiten. Zij maken het mogelijk voor ons om de vele aspecten van profetie te begrijpen die anders op zichzelf staand en onsamenhangend lijken, en om te zien hoe zij als stukken van een puzzel ineen passen.

1. De rol van de Messias

God heeft veel profetie geïnspireerd die gekoppeld is aan de eerste en tweede verschijning van Jezus als de Messias. Profetie legt de noodzakelijkheid uit van zowel Zijn eerste als Zijn tweede komst in Gods plan met de mensheid.

De apostelen verwezen vaak naar profetieën die Jezus al vervuld had om te bewijzen dat Hij de Messias was. Maar zij spraken ook vaak over Zijn *tweede* komst. Het is heel vanzelfsprekend dat wij ons verwonderen over deze profetieën die Zijn tweede komst betreffen—nieuws dat nog moet plaatsvinden en dat van invloed kan zijn op ons eigen leven, wellicht zelfs op de nabije toekomst.

Daarom is de eerste belangrijke sleutel voor een begrip van Bijbelse profetie het erkennen dat *bijna alle profetie direct gerelateerd is aan het ingrijpen in het leven van de mensheid door één sleutelspeler: Jezus Christus*. (De woorden *Messias* en *Christus* zijn afkomstig uit de Hebreeuwse respectievelijk de Griekse taal. Beide betekenen ze “de gezalfde”, iemand die goddelijk gekozen is.)

Ook al wordt het niet specifiek genoemd in elke profetische passage, de Messias is de centrale figuur in profetie. Een hoofddoel van profetie is in feite om de missie van de Messias te onthullen.

Jezus maakte dit duidelijk aan Zijn discipelen na Zijn opstanding. “Hij zeide tot hen: Dit zijn mijn woorden, die Ik tot u sprak, toen Ik nog bij u was, dat *alles wat over Mij geschreven staat in de wet van Mozes en de*

profeten en de Psalmen moet vervuld worden. Toen opende Hij hun verstand, zodat zij de Schriften begrepen” (Lucas 24:44-45).

Zonder kennis van Christus’ rol in deze profetieën konden de discipelen Hem niet begrijpen. De meeste profetieën die betrekking hebben op de toekomst, wijzen direct naar de missie en het werk van Jezus de Messias.

2. Het Koninkrijk van God: focus op profetie

De profetische focus van Jezus Christus’ missie is het Koninkrijk van God. Gedurende Zijn bediening op aarde “trok Hij van stad tot stad en van dorp tot dorp, *verkondigende het evangelie van het Koninkrijk Gods*” (Lucas 8:1).

Na Zijn opstanding ging Hij terug naar Zijn discipelen “aan wie Hij Zich ook na zijn lijden met vele kentekenen levend heeft vertoond, veertig dagen lang hun verschijnende en tot hen sprekende over al wat *het Koninkrijk Gods* betreft” (Handelingen 1:3).

Profetie ontsluit veel details van Gods Meesterplan. Profetie legt Gods ingrijpen in het leven van de mens uit en hoe een en ander samenhangt met Zijn geopenbaarde plan.

Een belangrijke focus in profetie — de focus van Christus’ boodschap — ligt op het Koninkrijk van God. Bijna alle Bijbelse profetie is, op een of andere manier, gerelateerd aan het oprichten van Zijn regering en het vestigen van Zijn autoriteit over de mensheid in het letterlijke koninkrijk dat Hij zal vestigen op aarde.

De profeet Daniël legde uit dat “de God des hemels een koninkrijk zal oprichten, dat in eeuwigheid niet zal te gronde gaan... het zal al die koninkrijken verbrijzelen en daaraan een einde maken, maar zelf zal het bestaan in eeuwigheid” (Daniël 2:44). In een parabel vergeleek Jezus zichzelf met “een man van hoge geboorte” die “trok naar een ver land om voor zich de koninklijke waardigheid in ontvangst te nemen en (daarna)

Shaun Venish

terug te keren” (Lucas 19:12).

Daniël zag in een visioen hoe Jezus dit wereldomvattende Koninkrijk zal ontvangen: “Ik bleef toekijken in de nachtgezichten en zie, met de wolken des hemels kwam iemand gelijk een mensenzoon; hij begaf zich tot de Oude van dagen... en hem werd heerschappij gegeven en eer en koninklijke macht, en alle volken, natiën en talen dienden hem. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet zal vergaan, en zijn koningschap is een, dat onverderfelijk is” (Daniël 7:13-14).

De apostel Johannes vertelt ons dat wanneer de laatste van de zeven profetische bazuinen klinkt er een triomfantelijke mededeling gehoord zal worden: “Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en aan zijn Gezalfde, en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden” (Openbaring 11:15).

Jezus Christus instrueerde elke christen om tot God te bidden: “Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, gelijk in den hemel, also ook op de aarde” (Lucas 11:2, Statenvertaling).

De wederkomst

Bijbelse profetieën onthullen vaak specifieke gebeurtenissen en de volgorde waarin gebeurtenissen zullen plaatsvinden. Slechts zelden onthullen ze het exacte tijdstip waarop gebeurtenissen zullen plaatsvinden.

van Jezus Christus om het Koninkrijk van God te vestigen zal het begin betekenen van het einde van de vele levensbedreigende problemen die de Bijbelse profeten beschreven. Deze opwindende boodschap van hoop is een dominerend thema in de Geschriften van Gods profeten.

3. Gods doel: de verlossing en het behoud van de mensheid

Een ander doel van profetie is om tot berouw aan te sporen en om *iedereen* vergeving door Jezus Christus’ lijden en dood aan te bieden. Deze focus om *alle mensen* tot berouw te brengen klinkt in alle profetieën van de Bijbel door.

Jezus Zelf zei: “Aldus staat er geschreven, dat de Christus moest

Designpics

Jezus Christus' leven en dood in profetie

Velen zijn zich er vaag van bewust dat Jezus Christus' geboorte, leven en dood waren voorspeld in de Hebreeuwse Geschriften, het Oude Testament. Maar weinigen zijn zich bewust van het enorme aantal profetieën en de verbluffend precieze details ervan die tot duizenden jaren op voorhand zijn voorspeld. Deze bieden een krachtige bevestiging van de juistheid van Bijbelse profetie.

Het *Joodse Nieuwe Testament* geeft een lijst van 52 profetieën die vervuld zijn bij Christus' geboorte, tijdens Zijn leven en als gevolg van Zijn dood. Deze zijn vermeld in 81 passages in het Oude Testament (David Stern, blz. XXV-XXIX). In veel opzichten is het Oude Testament gericht op de eerste en tweede komst van Christus. Het boek *All The Messianic Prophecies of the Bible* bespreekt niet alleen honderden specifieke profetieën, maar ook veel gebeurtenissen, mensen, rituelen en offers in de Hebreeuwse Geschriften die een voorafschaduwung van het leven, de dood, de bediening en de terugkeer van Jezus Christus waren (Herbert Lockyer, 1973).

Wat waren enkele van de profetieën die Jezus vervulde? We noemen er hier een aantal:

- Hij zou een afstammeling van koning David zijn (Jesaja 11:1-5; Matteüs 1:1, 6).
- Hij zou in Bethlehem geboren worden (Micha 5:2; Matteüs 2:1).
- Iemand zou Hem voorafgaan die Zijn komst zou aankondigen (Jesaja 40:3, 5; Maleachi 3:1; Matteüs 3:1-3).
- Zijn Eigen volk zou Hem afwijzen (Jesaja 53:3; Johannes 1:11).
- Een vriend zou Hem verraden (Psalm 41:9; Johannes 13:18-30).
- De prijs voor Zijn verraad zou 30 zilverstukken zijn (Zacharia 11:12; Matteüs 26:15).
- Met de 30 zilverlingen zou een veld van een pottenbakker gekocht worden (Zacharia 11:13; Matteüs 27:3-10).
- Goddeloze mensen zouden Zijn handen en voeten doorboren (Lucas 22:16; Psalm 23:33; 24:38-40).

- Hij zou een executie ondergaan, maar zonder dat één van Zijn botten zou worden gebroken (Psalm 34:20; Johannes 19:33-36).

- Men zou het lot werpen over Zijn kleren (Psalm 22:18; Johannes 19:23-24).

- Hij zou begraven worden bij de rijke (Jesaja 53:9; Matteüs 27:57-60).

- God zou Hem doen herrijzen uit het graf (Psalm 16:10; Handelingen 2:30-32).

Jezus Zelf *kon geen invloed uitoefenen op hoe deze profetieën zouden worden vervuld*. Niemand kan de omstandigheden van zijn eigen geboorte, wie zijn voorouders zijn en waar hij wordt geboren, beïnvloeden. Evenmin kon Hij de acties van anderen om Hem te verraden, Hem ter dood te brengen en Zijn lichaam in het ongebruikte graf van een rijke man te leggen, beïnvloeden. Maar de profeten hadden deze merkwaardige details ruim van tevoren, tot 1.000 jaar vóór de vervulling ervan, opgeschreven, waarbij zij precieze details van Christus' dood door kruisiging voorspelden lang voordat deze executiemethode gehanteerd werd.

De vier evangeliën bevatten een overvloed aan verslagen over het feit dat veel Messiaanse profetieën werden vervuld, maar de volgelingen van Christus die het dichtst bij Hem stonden, hebben de vervulling ervan op dat moment niet herkend. Alleen achteraf gezien waren ze in staat om veel profetieën en de vervulling ervan te herkennen in de Hebreeuwse Geschriften.

Veel van de profetieën over Jezus Christus moeten nog worden vervuld. De *Encyclopedia of Biblical Prophecy* bevat een lijst met meer dan 200 profetieën over de Messias waarvan de meeste nog in vervulling moeten gaan (Barton Payne, 1996, pp 665-670). Net zoals de vele precieze details van Christus' geboorte, leven, dood en opstanding exact geschieden zoals voorspeld, zullen de vele profetieën die betrekking hebben op Zijn tweede komst worden vervuld precies zoals voorspeld in Gods Woord. Vraag voor meer informatie ons gratis boekje *Jezus Christus: het ware verhaal* aan.

lijden en ten derden dage opstaan uit de doden, en dat in zijn naam moest gepredikt worden bekering tot vergeving der zonden *aan alle volken*, te beginnen bij Jeruzalem” (Lucas 24:46-47).

Door de profeet Jesaja openbaart God het fundamentele probleem dat opgelost dient te worden: “Omdat dit volk Mij slechts met woorden nadert en met zijn lippen eert, *terwijl het zijn hart verre van Mij houdt*” (Jesaja 29:13).

God beschrijft mensen die “harten van steen” hebben — een niet-toegeeflijke houding jegens Hem en Zijn instructies. Deze hardheid van hart brengt ons tot een egoïstisch leven van hebberigheid, afgunst en haat, een manier van leven die ons steeds dichter bij de rand van de afgrond brengt.

Bijbelse profetie openbaart echter hoe God uiteindelijk zal omgaan met dit probleem: “*Een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste*; het hart van steen zal Ik uit uw lichaam verwijderen en Ik zal u een hart van vlees geven. *Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven* en maken, dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt” (Ezechiël 36:26-27).

Profetie legt Gods plan uit om deze verandering van hart — oftewel *berouw en bekering* — in alle mensen te bewerkstelligen, en de kernproblemen die ons dreigen te vernietigen op te lossen. Tot nu toe hebben slechts weinigen berouw getoond en hun hart toegestaan om bekeerd te worden door de kracht van Gods Heilige Geest. De rest van de mensheid moet nog tot berouw, deze verandering van hart, worden gebracht.

Om profetie beter te begrijpen moeten we ons realiseren, dat het hart van de meeste mensen niet is veranderd, ook al inspireerde God de historisch vervulde en toekomstige aspecten van profetie voor het welzijn van alle mensen. Hun houding en daden weerspiegelen een gehard “hart van steen” (zie Ezechiël 36:26 en Romeinen 8:7). Om Gods handelen met de mensheid te begrijpen moeten we dit feit niet negeren.

De Bijbel vergelijkt Gods relatie met de mensheid met die van ouders en hun kinderen. Kinderen zijn vaak ongehoorzaam aan hun ouders, komen in opstand tegen hen en doen dingen die hen teleurstellen en soms zelfs boos maken. Maar dat vermindert het geduld, de hoop en de liefde van ouders voor hun kinderen niet. Het helpt om dit in gedachten te houden als we Bijbelse profetieën over God als onze Hemelse Vader, Die Zich verbonden weet met ons als Zijn kinderen en Die interactief met ons bezig is, proberen te begrijpen.

4. Specifieke data zijn zeldzaam

Bijbelse profetie analyseert het verleden en verschaft een visie op

de toekomst (Jesaja 46:9-10). Profetieën openbaren vaak specifieke en opeenvolgende gebeurtenissen. Maar zelden openbaren ze *de precieze tijd waarop deze gebeurtenissen zullen plaatsvinden*.

Het is volkomen natuurlijk dat we willen weten wanneer en hoe profetieën uit zullen komen. Christus' discipelen waren hierin geen uitzondering. Toen Hij aan hen verscheen na Zijn opstanding vroegen zij Hem: "Here, herstelt Gij in deze tijd het koningschap voor Israël?" Hij zei tot hen: "Het is niet uw zaak de tijden of gelegenheden te weten, waarover de Vader de beschikking aan Zich gehouden heeft" (Handelingen 1:6-7).

Het principe dat hier weergegeven wordt, geldt voor de meeste profetieën. God openbaart zelden de specifieke tijden van hun vervulling. Het is niet Gods bedoeling dat wij de exacte tijd van de vervulling van de meeste profetieën weten. Hij wil dat we de vele profetieën *die al vervuld zijn*, erkennen. Hun vervulling bevestigt voor ons dat Gods beloften nauwkeurig en betrouwbaar zijn.

Christus' discipelen vroegen op een ander moment: "Zeg ons wanneer zal dat geschieden?" (Matteüs 24:3). Jezus somde verscheidene trends op die er altijd zouden zijn, van Zijn tijd tot onze eigen tijd: religieuze misleiding, oorlogen, hongersnoden, oncontroleerbare ziekten, epidemieën en verwoestende aardbevingen en stormen. "Dat moet geschieden," zei Hij, "maar het einde is het nog niet" (vers 6). Hij gaf hun geen speciaal teken dat Zijn komst zou aankondigen. Echter, Hij benadrukte de noodzaak om "toe te zien" — om geestelijk alert en waakzaam te zijn — opdat zij niet misleid zouden worden (vers 4).

Alleen de Vader weet de precieze tijd van de terugkomst van Zijn Zoon. Maar we *kunnen* belangrijke profetieën en profetische principes die een duidelijke indicatie zijn van het feit dat Zijn terugkomst nabij is, begrijpen. De profeet Daniël vroeg bijvoorbeeld aan een engel om bepaalde profetieën die aan hem geopenbaard waren met betrekking tot de eindtijd uit te leggen. "Ga heen, Daniël," antwoordde de engel, "want deze dingen blijven verborgen en verzegeld tot de eindtijd" (Daniël 12:6-9).

Dit Schriftgedeelte en andere Schriftgedeelten geven aan dat de tijd van het einde *herkenbaar zal zijn* voor Gods mensen, alhoewel waarschijnlijk niet vóórdat die tijd begint. Meerdere specifieke profetieën zullen worden vervuld in de periode die leidt tot ongeëvenaarde wereldproblemen, welke periode 3½ jaar zal duren (in Bijbelse taal: "een tijd [een jaar], tijden [twee jaar, het kleinste meervoud dat wordt geïmpliceerd door het gebrek aan een specifiek getal] en een halve tijd [een half jaar]", vers 7), en welke periode zal eindigen op het moment van het vestigen van Gods Koninkrijk op aarde.

5. Dualiteit in Bijbelse profetie

Profetische uitleggingen zijn soms toepasbaar op meer dan één vervulling, een principe dat we *dualiteit* noemen. Eén van de beste voorbeelden van dualiteit is Christus' eerste komst om verzoening te doen over onze zonden en Zijn tweede komst om te heersen als Koning der koningen.

Evenzo spreekt de Bijbel over iemands afstammelingen als zijn "zaad". In sommige passages impliceert het woord *zaad* zowel een individu (de Messias) als meerdere afstammelingen (mensen van Israëlitische komaf).

Dergelijke dubbele thema's zijn gebruikelijk in de Schriften. De apostel Paulus schreef bijvoorbeeld over "de eerste mens, Adam, (die) een levende ziel werd"

en "de laatste Adam [Jezus Christus] een levendmakende geest" (1 Korintiërs 15:45). Paulus merkte op dat de fysieke besnijdenis het bewijs was van Gods verbond met de nakomelingen van Abraham, maar God definieerde geestelijke besnijdenis — een bekeerd hart — als de sleutel tot de relatie van een christen met God (Romeinen 2:27-28). Paulus schreef over de geestelijk besnedenen — de Kerk in plaats van een fysiek, menselijk ras — als "het Israël Gods" (Galaten 6:16).

Jezus zinspeelt specifiek op de dubbele toepassing van een aantal profetieën in Matteüs 17:11-12. Toen Hem werd gevraagd naar de profetie van 'de Elia' die aan de komst van de Messias zou voorafgaan (Maleachi 4:5), antwoordde Jezus: "Elia zal wel komen en alles herstellen, maar Ik zeg u, dat Elia reeds gekomen is." De discipelen begrepen dat 'de Elia' die al was gekomen, Johannes de Doper was (vers 13). Maar Christus' duidelijke implicatie was dat een andere 'Elia' aan Zijn wederkomst vooraf zou gaan die Zijn terugkeer aan zou kondigen net zoals Johannes de Doper aan Christus' eerste komst vooraf gegaan was.

Een andere profetie met een dubbele betekenis is Jezus' Olijfbergprofetie (Matteüs 24; Marcus 13; Lucas 21), zo genoemd omdat Hij deze gaf op de Olijfberg die uitzielt op Jeruzalem. Veel van de in deze profetie beschreven omstandigheden bestonden al in de dagen voorafgaand aan

de Romeinse belegering en verwoesting van Jeruzalem in 70 na Christus. Maar Christus maakte duidelijk dat soortgelijke omstandigheden kort voor Zijn wederkomst zouden toenemen.

In de Olijfbergprofetie sprak Jezus over een “gruwel der verwoesting”. Daniëls profetie over “de gruwel der verwoesting” werd vervuld in 167 voor Christus door Antiochus Epiphanes, maar Jezus wees erop dat de profetie (ook) een toekomstige vervulling zou hebben (zie “De komende ‘gruwel der verwoesting’ pagina 58).

We moeten zorgvuldig de context van profetieën onderzoeken om hun betekenis te kunnen begrijpen en om te kunnen onderscheiden of de vervulling van de profetie onvolledig lijkt na de eerste vervulling. Het is net zo belangrijk om te voorkomen dat dualiteit wordt gelezen in passages die een dergelijke interpretatie niet ondersteunen. We moeten in elke specifieke profetie zorgvuldig onderzoeken of dualiteit al dan niet een factor van betekenis is.

We moeten ook begrijpen dat vrijwel alle interpretaties van hoe profetieën zouden kunnen worden vervuld tot op zekere hoogte speculatief zijn. Vaak kunnen we de vervulling van een profetie zelfs pas herkennen als deze in volle gang is of reeds heeft plaatsgevonden.

6. Oorzaak en gevolg in profetie

Een ander fundamenteel principe dat van toepassing is op Bijbelse profetie is de correlatie tussen oorzaak en gevolg. Het principe van oorzaak en gevolg is vaak impliciet aanwezig in voorspelde gebeurtenissen. De menselijke natuur is vrij voorspelbaar, vooral voor God Die ons geschapen heeft en weet hoe we denken. Daarom kan God algemene trends — en als gevolg ook rampen — voorspellen, gebaseerd op Zijn begrip van oorzaak en gevolg. Op een andere manier uitgedrukt: God laat mensen toe te oogsten wat ze zaaien (Galaten 6:7-8), zowel individueel als collectief. Hij doet dit voor ons eigen bestwil op de lange termijn.

Veel van de calamiteiten die over de mens komen, zijn het gevolg van de eigen zonden en vijandelijkheden ten opzichte van elkaar. De profeet Jeremia verwoordde dit principe goed: “Laat uw boosheid u tuchtigen en uw afdwaling u kastijden” (Jeremia 2:19). Maar God oefent soms zeggenschap uit over de gevolgen van menselijke activiteiten en conflicten om Zijn doelstellingen te bereiken. Op sommige momenten grijpt Hij drastisch in om de loop van de geschiedenis te veranderen. Zijn acties — inclusief persoonlijke en collectieve straffen — zijn instrumenten die Hij gebruikt om een groter doel te bereiken.

God sprak met Mozes over het principe van oorzaak en gevolg toen Hij het oude Israël Zijn wet gaf. Hij inspireerde Mozes om Israël te

waarschuwen: “Neem u ervoor in acht, dat gij de HERE, uw God, niet vergeet door zijn geboden, zijn verordeningen en zijn inzettingen, die ik u heden opleg, te verwaarlozen, opdat ... uw hart zich niet verheffe ... Zeg dan niet bij uzelf: mijn kracht en de sterkte mijner hand heeft mij dit vermogen verworven ... Maar het zal geschieden, indien gij de HERE, uw God, te enen male vergeet ... dat gij voorzeker zult omkomen ... omdat gij naar de stem van de HERE, uw God, niet wildet luisteren” (Deuteronomium 8:11-20).

Hier vertelde God het volk Israël dat hun toekomst zou worden bepaald door hun keuzes.

Dit was profetie, maar het was profetie *gebaseerd op de beslissingen van mensen*. Als de Israëlieten ervoor zouden kiezen om God te gehoorzamen en zouden erkennen dat hun zegeningen van Hem kwamen, zouden zij Zijn zegeningen en bescherming blijven ontvangen. Maar

Leviticus 26 en Deuteronomium 28 illustreren Gods zegeningen voor gehoorzaamheid en Gods straffen voor ongehoorzaamheid.

als ze God zouden vergeten en Hem ongehoorzaam zouden zijn, zouden zij lijden onder de gevolgen die alle ongehoorzame mensen overkomen.

Later, in twee van de vijf door Mozes geschreven boeken, namelijk in Leviticus 26 en in Deuteronomium 28, gaf God voorbeelden van de zegeningen die Hij schenkt aan mensen die ervoor kiezen om Hem te gehoorzamen. Hij vermeldt ook de verwoestende gevolgen die hun ten deel zullen vallen als ze Hem ongehoorzaam zijn.

Neem de tijd om deze twee hoofdstukken te bestuderen. Als u ze zorgvuldig onderzoekt, zal uw begrip van oorzaak en gevolg met betrekking tot Bijbelse profetieën sterk toenemen. Deze passages illustreren Gods zegeningen voor gehoorzaamheid en Gods straf voor ongehoorzaamheid. Zij zijn de basis voor de meeste van de latere profetische aanklachten en straffen die God uitsprekt over Israël en andere volken.

Het onderliggende principe is eenvoudig: God reageert uiteindelijk, vroeg of laat, op *het gedrag van mensen*. Mensen van alle naties bepalen

een groot deel van hun eigen toekomst door de manier waarop zij op God en Zijn onderricht reageren. Koning David merkte dit op toen hij schreef: “De volken zijn verzonken in de kuil die zij dolven; in het net dat zij verborgen, raakte hun voet verward” (Psalm 9:16).

Zodra we begrijpen dat Gods antwoord aan mensen kan worden gebaseerd op het principe van oorzaak en gevolg — zegeningen voor gehoorzaamheid en calamiteiten voor ongehoorzaamheid — verdwijnen veel misvattingen en mysteries over profetie. Andere aspecten van profetie worden een stuk eenvoudiger om te begrijpen.

7. De grotere context van profetie

Profetie is niet gevangen in een vacuüm. Profetie geeft ons veel meer dan een simpele lijst met voorspellingen. Profetie analyseert houdingen en gedragingen — verleden, heden en toekomst — en openbaart Gods perspectief en reacties. We kunnen Bijbelse profetie niet goed begrijpen zonder enige kennis over de periode en de cultuur waarin de betreffende profeten hebben geleefd.

De Bijbel onthult de oorsprong van het menselijke ras en zijn etnische verdeeldheid (Handelingen 17:24-26; Deuteronomium 32:7-8). De Bijbel legt de opkomst en ondergang van koninkrijken vast en onthult redenen voor hun succes en hun ondergang. Ook verklaart de Bijbel de oorsprong van zonde en het effect ervan op de geschiedenis. Deze factoren vormen essentiële achtergrondinformatie om tot een goed begrip van profetie te komen.

Profetische boeken zoals Jesaja, Jeremia, Ezechiël en Daniël staan vol met geschiedenis die analyses bevatten van de omstandigheden die op het moment dat ze werden geschreven reeds bestonden. Ze bevatten instructie, correctie, waarschuwingen en pleidooien voor verandering. Ze presenteren opties en leggen soms levendig de mogelijke gevolgen ervan uit.

Profetie kan niet los worden gezien van geschiedenis. Profetie weerspiegelt het verregeande perspectief van de Bijbel. Een nauwkeurig Bijbels wereldbeeld vereist begrip van Gods kijk op de geschiedenis van de wereld en hoe Hij deze beïnvloedt.

We moeten erkennen dat God ingrijpt in het leven van de mensheid om Zijn doel te vervullen. Maar het is net zo belangrijk dat we Zijn perspectief begrijpen. Dit plaatst profetie in de juiste context.

Profetie die uit de context gehaald is, is eenvoudig verkeerd te interpreteren. Dit is de reden waarom irrationele interpretaties van profetie door de eeuwen heen overvloedig aanwezig zijn geweest.

8. Dit is Satans tijd, niet Gods tijd

Een andere sleutel tot Bijbelse profetie is een goed begrip van de rol

en de invloed van Satan de duivel. Zijn invloed over de hele wereld is zo alomtegenwoordig dat Paulus hem “de god dezer eeuw” (2 Korintiërs 4:4) noemt. Kennis over de invloed van Satan is noodzakelijk als we profetie willen begrijpen. De duivel oefent een krachtige invloed uit op menselijke aangelegenheden.

De Bijbel contrasteert “deze eeuw” van Satans regering met “de toekomstige eeuw” (Matteüs 12:32; Efeziërs 1:21). Zoals Paulus uitlegde, moeten christenen in dit tijdperk strijden “tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten” (Efeziërs 6:12). De afgelopen eeuw alleen al is getuige geweest van vele kwaadaardige heersers, die beïnvloed zijn door de vorst der duisternis. De apostel Johannes vertelt ons dat Satan “de gehele wereld verleidt” (Openbaring 12:9) en dat “de gehele wereld in het boze ligt” (1 Johannes 5:19).

Voordat God de hemelen en de aarde schiep, maakte Hij engelen. Een engel van hoge positie koos ervoor om tegen God in opstand te komen en werd daarom omgedoopt tot Satan, wat in het Hebreeuws “tegenstander” betekent. Openbaring 12:4 geeft aan dat Satan (hier en in vers 9 een draak genoemd) een derde van de engelen in de opstand meesleepte. De engelen die hem volgen zijn demonen, de kwade krachten waarvoor Paulus ons waarschuwt.

De “toekomstige eeuw” (Marcus 10:30; Lucas 18:30) zal vrij zijn van de invloed van Satan. God liet dit zien aan de apostel Johannes in het visioen van “de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan” die gevangen genomen en gebonden zal worden voor een periode van 1.000 jaar “opdat hij de volkeren niet meer zou verleiden, voordat de duizend jaren voleindigd waren” (Openbaring 20:2-3).

De opsluiting van Satan betekent het begin van de geprofeteerde toekomstige eeuw, wanneer “het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en aan zijn Gezalfde” in het Koninkrijk van God (Openbaring 11:15).

Wanneer de duivel gebonden is, zal de wereld vrede ervaren onder het bewind van Christus. “Groot zal de heerschappij zijn en eindeloos de vrede op de troon van David en over zijn koninkrijk, doordat hij het sticht en grondvest met recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid” (Jesaja 9:6).

9. De bestemming van de mens

God schiep de mens om te heersen over Zijn schepping, om over alles, met inbegrip van elk levend wezen, te regeren. “En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen. En God zegende hen en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en

wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt” (Genesis 1:27-28).

Uiteindelijk zal God die heerschappij sterk uitbreiden, zoals het boek Hebreëen uitlegt in uiteenzettingen over Psalm 8: “Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, of des mensen zoon, dat Gij naar hem omziet? Gij hebt hem voor een korte tijd beneden de engelen gesteld, met heerlijkheid en eer hebt Gij hem gekroond, alle dingen hebt Gij onder zijn voeten onderworpen. Want bij dit: alle dingen [hem] onderworpen, *heeft Hij niets uitgezonderd, dat hem niet onderworpen zou zijn*. Doch thans zien wij nog niet, dat hem alle dingen onderworpen zijn” (Hebreëen 2:6-8).

Hoe ongelooflijk het ook mag lijken, God wil alles wat Hij heeft gecreëerd onder onze heerschappij brengen, in harmonie met Zijn wil als onze Schepper. Maar in onze huidige menselijke staat is dat onmogelijk. Onthoud echter dat Jezus Christus ook een mens was. Hij was ooit in het vlees, net zoals wij nu zijn. Nu echter deelt Hij de macht over alles in het universum met onze hemelse Vader (Matteüs 28:18). (Voor meer informatie over de toekomst die God gepland heeft voor iedereen die Hem trouw dient, kunt u een gratis exemplaar van ons boekje *Wat is uw bestemming?* aanvragen of downloaden van onze website.)

De tijd zal komen wanneer Christus Zijn gezag zal delen met allen die de onsterfelijke kinderen van God zijn geworden. Hij belooft ons: “Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon” (Openbaring 3:21).

Onze hemelse Vader vertelt ons ook: “Wie overwint, zal deze dingen beërven, en Ik zal hem een God zijn en hij zal Mij een zoon zijn” (Openbaring 21:7). Dit is de bestemming die God belooft aan iedereen die zich onderwerpt aan Zijn wil.

Om profetie goed te begrijpen, moeten we ons vertrouwd maken met deze Bijbelse concepten. Laten we nu eens kijken naar Gods beloften en de verbonden waarop alle Bijbelse profetieën zijn gebaseerd.

Belofte en verbonden: een profetische erfenis

Profetie begint met een belofte die God deed in de Hof van Eden. Onmiddellijk nadat “de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan” (Openbaring 12:9), Adam en Eva verleid had tot het plegen van hun eerste zonde zei God tot Satan: “En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen” (Genesis 3:15).

Hier leest u een van de eerste en meest verstrekkende profetieën—de belofte dat God het probleem van misleiding en zonde die door Satan in de wereld zijn gekomen, zal oplossen. Hij beloofde dat uit Eva, de eerste persoon die misleid werd, een “Zaad”—een afstammeling—zou voortkomen die Satans positie in de regering (zijn “hoofd”) over de mensheid, waardoor hij de wereld misleidt, zou “vermorzelen”.

God openbaarde dat het “zaad” van Satan—mensen die onder zijn invloed staan—vijandig zou zijn tegenover het “Zaad” dat God door de vrouw had beloofd. Satan zou erin slagen tijdelijk het door God beloofde Zaad uit te schakelen.

Duizenden jaren later werden het leven en het werk van dat beloofde Zaad inderdaad, zoals door God voorzegd, onderbroken gedurende drie dagen en drie nachten als gevolg van de kruisiging van Jezus Christus (Matteüs 12:40).

Op die fundamentele belofte—namelijk dat God een Zaad, de Zoon des mensen, zou sturen als Verlosser van de mensheid om Satan te verslaan—staat een reeks andere beloften die God door de eeuwen heen aan Zijn dienaren gaf. Collectief vormen deze beloften—die elk de oorspronkelijke belofte versterkt en uitbreidt—de basis van alle Bijbelse profetieën.

Later beloofde God Abraham: “Met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden” (Genesis 12:3). Die zegen zou door het zaad van Abraham komen (Genesis 22:18). Eeuwen na Abraham schreef de apostel Paulus: “Nu werden aan Abraham de beloften gedaan en aan zijn zaad. Hij zegt niet: en aan zijn zaden, in het meervoud, maar in het enkelvoud: en aan uw zaad, dat wil zeggen: aan Christus” (Galaten 3:16). Door Jezus van Nazaret, de Messias, zullen alle volken op aarde worden gezegend.

De erfenis van twee families

Adam, de natuurlijke, fysieke vader van het menselijke ras, reageerde op de misleidende invloed van Satan door middel van Eva, en koos ervoor om op zijn persoonlijke oordeel te vertrouwen in plaats van Gods instructie te volgen. In tegenstelling tot Adam geloofde Abraham God “en het werd hem tot gerechtigheid gerekend” (Jakobus 2:23; Genesis 15:6). Daarom koos God Abraham als de menselijke vader van *een andere* familie, een geestelijk georiënteerde familie van gelovigen, die Gods instructies zouden accepteren en gehoorzamen.

Die familie zou eerst worden samengesteld uit Abrahams natuurlijke afstammelingen via zijn zoon Isaak (Genesis 21:12). Later zou een nog belangrijkere functie van deze familie beginnen via een andere afstameling, namelijk Jezus, de beloofde Messias (Galaten 3:29; Romeinen 8:16-18). Door Hem is Abraham de “vader ... van alle onbesneden gelovigen” geworden (Romeinen 4:11).

Ten slotte heeft God door de tweede komst van de Messias beloofd de leden van deze geestelijke familie het eeuwige leven in Zijn Koninkrijk te geven.

Tweeledige beloften

De belofte dat een Zaad van Abraham zou uitgroeien tot de Messias hing samen met de belofte van de hoeveelheid afstammelingen van Abraham en het aanzien dat zij zouden genieten. Deze belofte is voor het natuurlijke zaad van Abraham. Met andere woorden, Gods beloften aan Abraham zijn tweeledig. Ze hebben zowel fysieke implicaties (namelijk aan de nakomelingen van Abraham) als geestelijke implicaties (namelijk aan de volgelingen van Christus). Beide zijn een integraal onderdeel van het succes van Gods meesterplan voor het menselijke ras.

God zei tegen Abraham: “Ik zal aan u en uw nageslacht het land, waarin gij als vreemdeling vertoeft, het ganse land Kanaän, tot een altoosduurende bezitting geven, en Ik zal hun tot een God zijn” (Genesis 17:8; vergelijk 12:7; 24:7).

Dit was slechts het begin. Vele naties zouden voortkomen uit de nakomelingen van Abraham. Om die reden veranderde God zijn naam van Abram in Abraham: “En gij zult niet meer Abram genoemd worden [‘verheven vader’], maar uw naam zal zijn Abraham [‘vader van een menigte’], omdat Ik u tot een vader van een menigte volken gesteld heb. Ik zal u uitermate vruchtbaar maken en u tot volken stellen, en koningen zullen uit u voortkomen” (Genesis 17:5, 6).

God heeft Abrahams familie doen toenemen. Echter, Hij wachtte tot Abraham en zijn vrouw Sara zó oud waren dat ze normaal gesproken geen kinderen meer konden krijgen. Vervolgens werd, wonder boven wonder,

Isaak geboren. Uiteindelijk moeten allen die tot de geestelijke nakomelingen van Abraham worden gerekend op miraculeuze wijze worden “geboren” (Johannes 3:3) in het Koninkrijk van God. Isaak was een type, een voorloper, van de dingen die komen (Romeinen 9:6-9).

Isaak werd vader van twee zonen, Esau en Jakob. God koos Jakob, de jongste, om de fysieke beloften die Hij aan Abraham had gedaan, te ontvangen. God kiest eveneens degenen aan wie Hij nu de gelegenheid biedt om tot de geestelijke nakomelingen van Abraham te behoren en de vervul-

God zei tegen Abraham: “Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal; Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken.”

ling van de eeuwige, geestelijke beloften te ontvangen (Romeinen 9:10-11). God stelt natuurlijk voorwaarden. Allen moeten eerst Zijn geopenbaarde waarheid leren begrijpen, en zich dan bekeren van hun zonden (1 Timoteüs 2:3-4; 2 Petrus 3:9).

God veranderde de naam van Jakob in Israël (Genesis 32:28). Uit zijn 12 zonen komen de 12 stammen van Israël voort, die God uit de Egyptische slavernij bevrijdde onder de leiding van Mozes. God gaf de Israëlieten het land Kanaän, zoals Hij Abraham had beloofd. Later, in de tijd van Saul en David, stichtte Hij het koninkrijk Israël.

Maar God heeft Zijn belofte van aanzien voor de nakomelingen van Abraham niet beperkt tot het grondgebied dat Hij had toegewezen aan het oude koninkrijk Israël in het land Kanaän. God beloofde dat Abraham “voorzeker tot een groot en machtig volk (zou) worden” (Genesis 18:18). Paulus vertelt ons dat God aan Abraham beloofde “dat hij *een erfgenaam der wereld zou zijn*” (Romeinen 4:13).

God bevestigde deze ultieme uitbreiding van de erfenis van Abraham aan diens kleinzoon Jakob: “Het land, waarop gij ligt, zal Ik aan u en aan uw nageslacht geven. En uw nageslacht zal zijn als het stof der aarde, en

gij zult u uitbreiden naar het westen, oosten, noorden en zuiden, en met u en met uw nageslacht zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden” (Genesis 28:13-14).

Uiteindelijk zou deze voortdurende uitbreiding in alle richtingen de hele aarde omvatten. God zou alle volkeren als Zijn kinderen enten op de familie van Abraham.

Heidenen geënt op Israël

Hoe gebeurt dit? Door Jezus Christus kunnen zowel fysieke Israëlieten als niet-Israëlieten de beloften ontvangen die aan Abraham gedaan zijn. Paulus legt uit: “Bedenkt daarom dat gij, die vroeger heidenen waart naar het vlees... te dien tijde zonder Christus waart, uitgesloten van het burgerrecht Israëls en vreemd aan de verbonden der belofte, zonder hoop en zonder God in de wereld. Maar thans in Christus Jezus zijt gij, die eertijds veraf waart, dichtbij gekomen door het bloed van Christus” (Efeziërs 2:11-13).

Iedereen die niet van geboorte een afstammeling van Abraham is, kan niettemin een erfgenaam worden van de aan de familie van Abraham beloofde erfenis. Ongeacht afkomst kunnen allen deel uitmaken van het geestelijke “Israël van God” door Christus (Galaten 6:15-16). Om deel te hebben aan die beloften moeten zij worden geënt op de familie van Israël.

Paulus vergelijkt dit met het enten van een wilde olijffloot op een tamme olijfbom: “Indien nu enkele van de takken weggebroken zijn (refererende aan Israëlieten die afgesneden zijn wegens ongehoorzaamheid) en gij als wilde loot [heidenen] daartussen geënt zijt en aan de saprijke wortel van de olijf deel hebt gekregen, beroem u dan niet tegen de takken! Indien gij u ertegen beroemt — niet gij draagt de wortel, maar de wortel ú” (Romeinen 11:17-18).

Dan waarschuwt Paulus de heidenen die God op Israël ent om zich niet superieur te voelen aan Israëlieten die Jezus nog niet hebben geaccepteerd als de Messias en Verlosser. “Gij zult dan zeggen: er zijn takken weggebroken, opdat ik als loot geënt zou worden. Goed! Zij zijn om hun ongeloof weggebroken en gij staat door het geloof. Wees niet hoogmoedig, maar vrees! Want indien God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, Hij zal ook u niet sparen” (verzen 19-21).

Israël moet worden verlost

De uitbreiding van de beloftes aan Abrahams fysieke afstammelingen tot de geestelijke gelovigen begon kort na de dood en de opstanding van Christus. Jezus’ eigen landgenoten verwierpen Hem en weigerden Hem te aanvaarden als de Messias (Matteüs 21:42-43; Lucas 17:25). Derhalve werd de boodschap van Jezus als de Messias

uitgebreid naar de heidenen. Al snel werden vele heidenen deel van “het Israël Gods”, de Kerk (Galaten 6:15-16).

Maar de fysieke afstammelingen van Abraham blijven niet permanent vervreemd van God. Ze zijn verlost en verzoend met Hem. Paulus legt de rol uit die zij in Gods plan spelen. “Immers, zij zijn Israëlieten,” schrijft hij, “hunner is de aanneming tot zonen en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de eredienst en de beloften: hunner zijn de vaders en uit hen is, wat het vlees betreft, de Christus” (Romeinen 9:4-5).

Paulus vervolgt: “God heeft zijn [Israëlitische] volk toch niet verstoeten? Volstrekt niet! Ik ben immers zelf een Israëliet, uit het nageslacht van Abraham, van de stam Benjamin. God heeft zijn volk niet verstoeten, dat Hij tevoren gekend heeft” (Romeinen 11:1-2).

Paulus adresseert daarna de ‘huidige geestelijke blindheid’ van de Israëlieten. “Hetgeen Israël najaagt, heeft het niet verkregen, maar het uitverkoren deel heeft het verkregen, en de overigen zijn verhard, gelijk geschreven staat: God gaf hun een geest van diepe slaap, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot de dag van heden” (verzen 7-8).

“Ik vraag dan: zij zijn toch niet zo gestruikeld, dat zij wel vallen moesten? Volstrekt niet! Door hun val [over Christus, hun ‘steen des aanstoots’, 1 Petrus 2:7-8] is het heil tot de heidenen gekomen, om hen tot naijver op te wekken. Betekent nu hun val rijkdom voor de wereld en hun tekort rijkdom voor de heidenen, hoeveel te meer hun volheid!” (Romeinen 11:11-12).

Heeft u de betekenis van de woorden van Paulus begrepen? De meeste nazaten van Israël blijven Jezus als de Messias afwijzen. Maar God heeft hén niet afgewezen. Zij zullen worden opgenomen in het verlossingsproces van de Messias, wanneer Hij terugkeert als Koning der koningen. Inzicht in deze waarheid is van essentieel belang als we de profetieën die betrekking hebben op het volk Israël aan het einde van de tegenwoordige boze wereld, willen begrijpen.

Toelating tot de eeuwige erfenis die beloofd is aan Abraham — voor zowel Israëlieten als heidenen — is slechts mogelijk door de Messias. “Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen” (Galaten 3:29). “Daarom is het [alles] uit geloof, opdat het zou zijn naar genade, en dus de belofte zou gelden voor al het nageslacht, niet alleen voor wie uit de wet, maar ook voor wie uit het geloof van Abraham zijn, die de vader van ons allen is” (Romeinen 4:16).

Geboorterecht en scepter

We hebben een tweeledigheid in Gods beloften aan Abraham opgemerkt. Hoewel sommige aspecten van de beloften betrekking hebben op een eeuwige erfenis door de Messias, hebben andere betrekking op

een nationale en materiële erfenis. De vervulling van deze beloften werd doorgegeven aan Isaak en vervolgens aan Jakob (wiens naam door God veranderd werd in Israël).

Kort voor de dood van Jakob inspireerde God hem om aan zijn 12 zonen de wijze te onthullen waarop de fysieke erfenis van Abraham van invloed zou zijn op de generaties van Israël. “En Jakob ontbood zijn zonen en zeide: Komt bijeen, opdat ik u bekend make, wat u in toekomstige dagen wedervaren zal” (Genesis 49:1). Jakob legde uit wat er zou gebeuren met de nakomelingen van elk van zijn zonen—de 12 stammen van Israël.

De kernbeloften die God aan Abraham heeft gedaan, zouden alleen op Jozef en Juda overgaan. Aan elk van beiden kwam een andere belofte toe, een apart erfgoed.

De Bijbel vat samen: “Wel was Juda de sterkste onder zijn broeders en één uit hem werd tot vorst, maar het eerstgeboorterecht viel ten deel aan Jozef” (1 Kronieken 5:2).

Vanwege die belofte van het *eerstgeboorterecht* zouden de nakomelingen van Jozef genieten van een ondenkbare welvaart—zij zouden in het bezit zijn van de beste materiële zegeningen—en grote militaire superioriteit bereiken omdat de hand van God met hen zou zijn. Ze zouden sterk in aantal toenemen en buiten hun grenzen kolonies stichten zoals takken over een muur heen groeien (Genesis 49:22-26).

Naar Juda en zijn nakomelingen echter ging de belofte van een *scepter*—een staf in het bezit van een koning als het embleem van zijn soevereiniteit. Het betekende dat uit Juda een dynastie van koningen zou voortkomen die zou uitmonden in de regering van de Messias.

Jakob verklaarde: “De scepter zal van Juda niet wijken, noch de heersersstaf tussen zijn voeten” (Genesis 49:10). De beloften aan Abraham betreffende leiderschap, het heil en de Messias zouden worden vervuld door middel van het Joodse volk, de nakomelingen van Juda. Jezus Zelf zei: “Het heil is uit de Joden” (Johannes 4:22). Dat is waarom Hij geboren moest worden in een Joods gezin, als een fysieke afstammeling van Juda (Matteüs 1:1-16, Lucas 3:23-38).

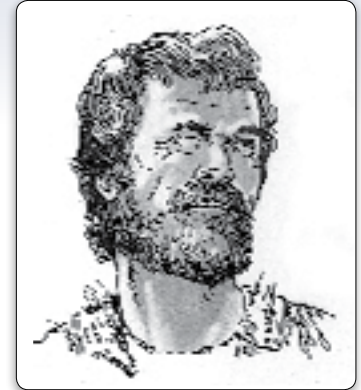
Beloften aan David

Lang na Abraham kreeg de belofte van de scepter een nog grotere betekenis door koning David uit de stam Juda. God stelde David aan als koning over het koninkrijk van Israël en beloofde dat uit hem een dynastie van koningen zou voortkomen die eeuwig zou blijven bestaan.

God zond de profeet Natan tot David met dit bericht: “Zo zegt de HERE der heerscharen ... Ook zal Ik u een grote naam maken ... dan zal Ik uw nakomeling, uw eigen zoon, na u doen optreden ... Ik zal

zijn koningschap bevestigen ... Uw huis en uw koningschap zullen voor immer bestendig zijn voor uw aangezicht, uw troon zal vast staan voor altijd” (2 Samuël 7:8-16).

God liet inderdaad een dynastie van koningen tot stand komen door middel van David. God beloofde dat een grotere, toekomstige Koning voort zou komen uit Davids nakomelingen. Hij stuurde een engel naar Maria, die haar vertelde: “En zie, gij zult zwanger worden en een zoon baren, en gij zult Hem de naam Jezus geven. Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven, en Hij zal als koning over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid, en zijn koningschap zal geen einde nemen” (Lucas 1:31-33).

God koos David om koning over Israël te worden. Hij beloofde ook dat uit hem een dynastie van koningen zou voortkomen, die eeuwig zou blijven bestaan.

Het koninkrijk waarover Jezus Christus zal regeren, zal eeuwig blijven bestaan. Hij zal dat koninkrijk vestigen wanneer Hij naar de aarde terugkeert. Inzicht in die waarheid is van primair belang als we de boodschappen van de profeten die na David kwamen, willen begrijpen.

Davids koninkrijk verdeeld

Na de dood van David wordt zijn koninkrijk doorgegeven aan zijn zoon Salomo. God gaf Salomo grote wijsheid en rijkdom, maar op zijn oude dag liet Salomo toe dat zijn vele buitenlandse vrouwen en bijvrouwen hem van God deden afwenden (1 Koningen 11:1-8). Israël begon afgoden te aanbidden.

Kort na de dood van Salomo verdeelde God het koninkrijk dat Hij aan David had gegeven in twee naties. De stammen van Juda, Benjamin en een gedeelte van Levi bleven trouw aan de zoon van Salomo, Rechabeam, en hielden zo Davids dynastie in stand. Dit veel kleinere koninkrijk werd bekend als Juda of het huis van Juda. Het behield Jeruzalem als hoofdstad.

Tien stammen—de meerderheid van de natie—scheidden zich af en behielden de naam Israël; uiteindelijk kozen zij Samaria, op het

grondgebied van Efraïm, als hoofdstad. (Jaren later werd dit noordelijke Israëlitische koninkrijk veroverd en gevangen genomen door het oude Assyrië. Het volk verdween in de geschiedenis en werd bekend als “de 10 verloren stammen”).

De verdeling van het koninkrijk scheidde de belofte van de scepter van de belofte van het eerstgeboorterecht. Juda behield de scepter en de troon van David.

De stammen van Efraïm en Manasse, de directe afstammelingen van Jozef, domineerden het noordelijke koninkrijk en behielden het eerstgeboorterecht. Het eerstgeboorterecht en de beloften van de scepter werden van elkaar gescheiden totdat het koninkrijk van Juda omvergeworpen werd door de Babyloniërs en de troon van Juda overgebracht werd naar de stammen van Israël, die zich in verre landen in ballingschap bevonden. Uiteindelijk zullen het huis van Israël en het huis van Juda worden herenigd als één natie onder de heerschappij van de Messias.

(Vraag uw gratis exemplaar aan van ons boekje *Verenigde Staten en Groot-Brittannië in Bijbelse profetieën* om deze beloften en de vitale rol die zij spelen in de vervulling van Bijbelse profetieën beter te begrijpen. Lees ook online onze publicatie *De Bijbelse oorsprong en de toekomst van de troon van Groot-Brittannië*.)

Een herenigd koninkrijk

Het herstel van Israël als één natie onder de heerschappij van Christus is een thema dat in veel profetische Bijbelboeken terugkeert. Die reünie zal kort na de terugkeer van Jezus Christus als Koning der koningen plaatsvinden. Merk op dat God door middel van Ezechiël bevestigt dat Israël en Juda zullen worden herenigd als één volk: “Zo zegt de Here HERE: zie, Ik haal de Israëlieten weg uit de volken naar wier gebied zij gegaan zijn; Ik zal hen van alle kanten bijeenverzamen en hen naar hun land brengen. En Ik zal hen tot één volk maken in het land, op de bergen Israëls, en één koning zal over hen allen koning zijn; niet langer zullen zij twee volken zijn en niet langer verdeeld in twee koninkrijken. Niet langer zullen zij zich verontreinigen met hun afgoden, hun gruwelen en al hun overtredingen, maar Ik zal hen verlossen van alle afvalligheid waarmee zij gezondigd hebben, en hen reinigen, zodat zij Mij tot een volk zullen zijn en Ik hun tot een God zal zijn. En mijn knecht David zal koning over hen wezen; één herder zal er voor hen allen zijn. Zij zullen naar mijn verordeningen wandelen en naarstig mijn inzetten onderhouden. Zij zullen wonen in het land dat Ik aan mijn knecht Jakob gegeven heb en waarin hun vaders gewoond hebben; ja, zij zullen daarin wonen, zij, hun kinderen en hun kindskinderen, tot in eeuwigheid, en mijn knecht David zal hun voor eeuwig tot vorst zijn” (Ezechiël 37:21-25).

God had David beloofd dat zijn koninkrijk eeuwig zou duren. Wanneer de wereld deze twee koninkrijken herenigd ziet onder de heerschappij van Jezus Christus zal zij weten dat de Eeuwige God Zijn beloften houdt.

God gaat verder, sprekende over het herenigde volk van Israël: “Ik zal met hen een verbond des vredes sluiten, een eeuwig verbond met hen zal het zijn; Ik zal hun een plaats geven, hen vermeerderen en mijn heiligdom voor eeuwig te midden van hen stellen. Mijn woning zal bij hen zijn; Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn” (vers 26-27).

God bevestigde veel van Zijn beloften middels speciale verbonden, te beginnen met Abraham. “Te dien dage sloot de HERE een verbond met Abram, zeggende: Aan uw nageslacht zal Ik dit land geven” (Genesis 15:18).

Later verbonden de Israëlieten zichzelf en hun nakomelingen aan God als Zijn bijzondere dienaren. God zei hun: “Nu dan, indien gij aandachtig naar Mij luistert en mijn verbond bewaart, dan zult gij uit alle volken Mij ten eigendom zijn” (Exodus 19:5). Ze antwoordden: “Alles wat de HERE gesproken heeft, zullen wij doen” (vers 8). Deze overeenkomst was in essentie een huwelijksverbond tussen God en het volk (Jeremia 3:20; 31:32).

Het doel van convenanten

Elke Bijbelse profeet uit de tijd van Mozes en daarna gebruikte dit covenant als de standaard voor het evalueren en beoordelen van het gedrag van Gods uitverkoren volk. Iedere profeet oordeelde de Israëlieten of zij al dan niet trouw waren aan hun verbond met God.

Gods verbonden hebben allemaal hetzelfde doel. Ze geven aan hoe de relatie tussen Hem en de ontvangers van Zijn verbond dient te zijn. Ze leggen uit wat Hij verwacht van Zijn volk als ze de zegeningen van Zijn beloften willen blijven ontvangen. Ze zetten de verplichtingen uiteen waaraan Zijn volk moet voldoen om Zijn gunst of genade te blijven ontvangen.

Een verbond is een overeenkomst tussen de mensen en God. Degenen die dat verbond verbreken, verliezen Gods gunst — de zegen van Zijn genade. De mate waarin God Zijn volk genade geeft, is gebaseerd op de naleving van Zijn convenanten.

Het verbond dat God sloot met het oude Israël is vooral in Bijbelse profetie belangrijk. Het documenteert zeer gedetailleerd de voorwaarden waaraan Israël moest voldoen om in Gods gunst te blijven.

Hoewel de Tien Geboden de centrale verplichting van Israël tot God samenvatten, waren de mensen verplicht om *al* Zijn instructies te gehoorzamen. God beloofde: “Indien gij dan aandachtig luistert naar de stem van de HERE, uw God, en al zijn geboden, die ik u heden opleg, naarstig onderhoudt, dan zal de HERE, uw God, u verheffen boven alle

volken der aarde. De volgende zegeningen zullen alle over u komen en uw deel worden, indien gij luistert naar de stem van de HERE, uw God” (Deuteronomium 28:1-2).

In de daaropvolgende 12 verzen zette God de prachtige zegeningen van fysieke welvaart uiteen die Israël zou ontvangen.

Maar de overeenkomst eindigde daar niet. God zette ook de gevolgen uiteen die de Israëlieten zouden overkomen als ze de voorwaarden van Zijn verbond afwezen: “Maar indien gij niet luistert naar de stem van de HERE, uw God, en niet al zijn geboden en inzettingen, die ik u heden opleg, naarstig onderhoudt, dan zullen de volgende vervloekingen alle over u komen en u treffen” (Deuteronomium 28:15). De rest van dit hoofdstuk beschrijft wat er zou gebeuren als ze hun verbond met God zouden negeren of verwerpen.

Stabiele basis voor profetie

Gods beloften en convenanten — vooral de belofte van zegen voor gehoorzaamheid en de belofte van vloek voor ongehoorzaamheid, zoals die zijn opgenomen in Zijn verbond met Israël — vormen de basis voor Bijbelse profetie.

Laten we nu kijken naar het specifieke werk en de boodschappen van Gods profeten, mannen zoals Jesaja, Jeremia, Ezechiël en Daniël. Laten we leren waarom ze hun profetieën op schrift hebben gesteld. Weinig mensen begrijpen het belang van hun profetieën voor een verblinde wereld.

God bevestigt Zijn geloofwaardigheid aan de wereld

Wat is een profeet? Waarom wordt hij gezonden? Petrus beschrijft profeten als volgt: “Door de heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken” (2 Petrus 1:21). Maar is dat het hele verhaal? “Het Hebreeuwse woord voor profeet, *nabi*, betekent ‘degene die een boodschap van God aankondigt of brengt’. Ons woord ‘profeet’ heeft in wezen dezelfde betekenis: degene die spreekt door goddelijke inspiratie als de tolk of woordvoerder van God, of het nu een boodschap van ‘last’, een waarschuwing of een voorspelling van toekomstige gebeurtenissen betreft. De tweeledige betekenis is te wijten aan de twee betekenissen van het voorzetsel *pro* (in het Grieks, waarvan ons woord *profeet* is afgeleid), ‘voor’ en ‘vooruit’, en een profeet is dus iemand die spreekt *voor* God, en iemand die *van te voren* vertelt wat er zal plaatsvinden” (*Peloubet’s Bible Dictionary*, 1971, “Prophet, Prophecy”).

Het is belangrijk dat we de rol van deze profeten begrijpen. Daniël verwijst naar profeten als “uw [Gods] knechten ... die in uw naam gesproken hebben tot onze koningen, onze vorsten en onze vaders, en tot het ganse volk des lands” (Daniël 9:6). Zij waren boodschappers wier rol veel verder ging dan het onthullen van de toekomst. Ze gaven ook instructie, wezen op lessen uit de geschiedenis, herinnerden de mensen aan hun verbond met God, toonden koningen en volken hun zonden en verkondigden Gods oproep tot bekering. De Bijbel verwees soms gewoon naar een profeet als woordvoerder van God met de woorden “een man van God” (1 Samuël 2:27).

God openbaarde Zijn wil meestal door middel van visioenen en dromen aan profeten. Zij zagen, in duidelijke geestelijke beelden, wat God wilde dat ze zouden overbrengen aan de mensen — zoals “het woord, dat Jesaja, de zoon van Amoz, aanschouwd heeft over Juda en Jeruzalem” (Jesaja 2:1). Vervolgens beschreven ze in hun eigen woorden en stijl wat ze gezien of gehoord hadden (vers 8). Soms vertelde God hun wat ze moesten zeggen. Veel profetische passages starten met de woorden: “Zo zegt de HERE ...” (Jesaja 44:6; Jeremia 8:4; Ezechiël 11:5).

Israëls geestelijke verval

Vanaf de periode kort na de dood van Jozua tot de Babylonische verwoesting van Jeruzalem in 586 voor Christus verslechterde de geestelijke

toestand van het volk Israël. Alleen gedurende een deel van het bewind van een paar koningen — David, Salomo, Hizkia en Josia — werden het oude Israël en het huis van Juda als relatief rechtvaardige en gehoorzame naties beschouwd.

Onder leiding van Salomo bereikte Israël het hoogtepunt van zijn

God waarschuwde Israël en Juda herhaaldelijk voor de nationale straffen indien zij tegen Hem zouden blijven rebelleren. Zoals God had geprofeteerd, werden beide koninkrijken in ballingschap gevoerd.

expansie, welvaart en roem. Salomo's zware belastingen bewerkstelligden echter ellende en wrok. Ondertussen beïnvloedden zijn heidense vrouwen hem zich af te keren van God om afgoden te gaan dienen.

Onmiddellijk na de dood van Salomo negeerde zijn zoon Rechabeam het advies van zijn oudere adviseurs om de overmatige belastingen van Salomo terug te draaien, een beleid dat het koninkrijk dreigde te verdelen. Vooral de noordelijke stammen waren tegen dergelijke zware belastingen en 10 stammen kwamen onder leiding van Jerobeam in opstand en scheidden zich af in een apart koninkrijk.

Bijna onmiddellijk nam dit nieuwe koninkrijk, het huis van Israël, vormen van afgoderij aan voor zijn religieuze ceremonies. Juda, het zuidelijke koninkrijk, behield de juiste vorm van aanbidding en ervoer soms geestelijke opelevingen onder rechtvaardige koningen, onder wie Hizkia en Josia. Maar zelfs Juda faalde over het algemeen om de verspreiding van afgoderij binnen zijn grenzen terug te dringen.

Het morele en geestelijke klimaat in beide koninkrijken degenereerde met eerst een snel verval binnen het huis van Israël, gevolgd door een langdurig verval binnen het huis van Juda. Zowel heersers als onderdanen begonnen hun verbond met God te negeren. God veroordeelde in het bijzonder hun afgoderij en het negeren van de Sabbat, de tijd die Hij apart had gezet voor wekelijkse rust en aanbidding.

Al snel begonnen de kwellingen en straffen voor ongehoorzaamheid, die God tot in detail had beschreven in Leviticus 26 en Deuteronomium 28, de twee koninkrijken op grote schaal te beïnvloeden. Door middel van Zijn profeten pleitte God gedurende enkele eeuwen bij zowel het huis van Juda als het huis van Israël voor bekering. Voor het grootste deel negeerde en minachtte de bevolking de waarschuwingen van de profeten.

In het begin gebruikten de profeten alleen het gesproken woord om de morele en geestelijke corruptie van de twee naties te veroordelen. Ze pleitten voor berouw. De twee prominente profeten gedurende deze lange periode van geestelijk en moreel verval waren Elia en Elisa. We lezen over hun werk aan het einde van het boek 1 Koningen en in de eerste hoofdstukken van 2 Koningen. Uiteindelijk begonnen de profeten hun profetische waarschuwingen niet alleen in gesproken pleidooien, maar ook in schriftelijke profetische boodschappen te verkondigen.

Geschreven profetie werd noodzakelijk

Omdat Israël en Juda verder weggleden in morele en geestelijke ontaarding zou God al snel Zijn straf voor hun zonden drastisch vermeerderen. Hij zond Zijn profeten met een nieuwe en angstaanjagende waarschuwing om aan beide naties aan te kondigen: “Tenzij gij u bekeert van uw collectieve zonden — met name uw hebzucht, afgoderij en het overtreden van de sabbat — zullen gevangenschap en ballingschap binnenkort uw lot worden. Buitenlandse veroveraars zullen uw grenzen binnenvallen, uw steden vernietigen en uw nabestaanden naar verre landen voeren.”

In die dagen intimideerden grote koninkrijken vaak nabijgelegen kleinere rijken en onderwierpen hen door simpelweg te dreigen met een invasie. De zwakkere landen stemden er gewoonlijk mee in om een vazalstaat te worden van de machtige heersers, die totale loyaliteit eisten. Zolang de vazalstaten de vereiste belasting of het

Geschiedenis bewijst nauwkeurigheid

Kunt u Bijbelse profetie geloven? De geschiedenis van de koninkrijken Israël en Juda is een krachtig getuigenis van de nauwkeurigheid en de precisie van Bijbelse profetie. Denk bijvoorbeeld aan Gods profetieën over het lot van Israël toen de Israëlieten tegen Hem in opstand kwamen.

Het verhaal begint met de splitsing van Israël in twee koninkrijken, Israël en Juda, rond 931 voor Christus, kort na de dood van Salomo. Jerobeam, koning van Israël (ca. 931-910 voor Christus), stelde afgoderij in als onderdeel van de eredienst in zijn koninkrijk (1 Koningen 12:26-33).

God waarschuwde Jerobeams echtgenote voor de gevolgen van zijn afgoderij en die van het koninkrijk: "Dan zal de HERE Israël slaan... Hij zal Israël wegrukken van deze goede grond die Hij hun vaders gegeven heeft, en Hij zal hen aan de overzijde van de Rivier [de Eufraat] verstrooien, omdat zij hun gewijde palen gemaakt, en daardoor de HERE gekrenkt hebben" (1 Koningen 14:15).

God ging door middel van Zijn profeten door met het waarschuwen voor de straf die zeker zou volgen als de Israëlieten zich niet zouden bekeren van hun zondige wegen. Hij wachtte geduldig en genadig op een bekering die nooit kwam.

Eén zo'n profeet was Micha (midden tot eind 8e eeuw voor Christus), auteur van het Bijbelboek dat zijn naam draagt. "Het woord des HEREN, dat tot Micha... kwam... hetwelk hij geschouwd heeft over Samaria [Israëls hoofdstad] en Jeruzalem... Daarom zal Ik Samaria maken tot een puinhoop op het veld, tot een oord om wijngaarden te planten; Ik zal zijn stenen in het dal nederstorten en zijn fundamenten blootleggen" (Micha 1:1-2, 6).

Uiteindelijk verwoestte het Assyrische rijk Israël na opeenvolgende invasies, en voerde het grootste gedeelte van de bevolking in gevangenschap weg (722 voor Christus).

"De koning van Assur trok door het gehele land, rukte op naar Samaria en belegerde het drie jaar. In het negende jaar van Hosea nam de koning van Assur Samaria in; hij voerde Israël in ballingschap naar Assur... Dit nu

is geschied, omdat de Israëlieten gezondigd hadden tegen de HERE, hun God... Zij hadden zijn inzettingen veracht en zijn verbond, dat Hij met hun vaders gesloten had, alsook zijn vermaningen, die Hij tot hen gericht had; zij hadden achter de ijdelheden aan gelopen, zodat zij tot ijdelheid werden, en achter de volken aan, die rondom hen woonden, ofschoon de HERE hun geboden had niet te doen zoals deze" (2 Koningen 17:5-7, 15).

Zoals hierboven is opgemerkt, had God bijna 200 jaar eerder voorspeld dat Hij Israël zou "wegrukken van deze goede grond die Hij hun vaders gegeven heeft, en... hen aan de overzijde van de Rivier [de Eufraat] verstrooien..." Deze en vele andere details van de profetieën en historische verslagen van de Assyrische invasies en de resulterende Israëlitische gevangenschap worden gestaafd door Assyrische verslagen en andere archeologische vondsten.

Juda faalt in het leren van een les

Zelfs nadat zij de val van het koninkrijk van Israël hadden gezien, vervielen de burgers van het koninkrijk Juda zelf in afgoderij en ongehoorzaamheid. God zond profeten om hen te waarschuwen voor hun lot indien zij zich niet zouden bekeren.

Door de profeet Jeremia (rond 600 voor Christus) gaf God een opmerkelijke profetie over Juda's toekomst:

"Ook heeft de HERE al zijn knechten, de profeten, tot u gezonden, vroeg en laat, doch gij hebt geen gehoor gegeven noch uw oor geneigd om te horen: Bekeert u toch een ieder van zijn boze weg en van de boosheid uwer handelingen, dan blijft gij in het land dat de HERE u en uw vaders gegeven heeft van eeuw tot eeuw; loopt geen andere goden achterna om die te dienen en u voor die neder te buigen, en krenkt Mij niet door het maaksel van uw handen; dan zal Ik u geen kwaad aandoen. Maar gij hebt Mij geen gehoor gegeven... Omdat gij naar mijn woorden niet gehoord hebt, zie, Ik laat alle geslachten van het Noorden komen, luidt het woord des HEREN, en Nebukadnessar, de koning van Babel, mijn dienaar, en breng hen tegen dit land en zijn inwoners, ja, tegen

al deze volken rondom, en Ik sla hen met de ban... dan zal dat gehele land tot een oord van puinhopen, tot een woestijn worden. Deze volken nu zullen de koning van Babel dienstbaar zijn zeventig jaren; maar na verloop van zeventig jaren zal Ik aan de koning van Babel en dit volk, luidt het woord des HEREN, hun ongerechtigheid bezoeken, ook aan het land der Chaldeeën, en Ik zal dat tot eeuwige woestijnen maken" (Jeremia 25:4-12).

God waarschuwde dat Juda ten prooi zou vallen aan de Babyloniërs en in ballingschap gevoerd zou worden naar Babylon gedurende 70 jaar. Aan het eind van de 70 jaar zou God op Zijn beurt Babylon straffen. In een andere verbazingwekkende profetie openbaarde God door Jesaja de naam van de heerser—Kores, de koning van Perzië—die de Joden anderhalve eeuw nadat Jesaja dit had geschreven zou toestaan om terug te keren (Jesaja 44:28; 45:1-4).

De profetie van Jeremia ging in vervulling. Na verschillende invasies kwam Juda in handen van de Babyloniërs.

God vervult Zijn belofte

De 70 jaar in ballingschap ging voorbij. Daniël 5 legt vast dat de Babylonische vorst Belsassar een groot en godslasterlijk feest hield waarbij hij en zijn gasten wijn dronken uit gouden en zilveren bekers, die jaren geleden geroofd waren uit de tempel van Jeruzalem door Nebukadnessar. De koning keek toe hoe een spookachtige hand verscheen en een mysterieuze boodschap op de muur schreef. De koning werd zeer bevreesd: "Zijn heupgewrichten werden los en zijn knieën stieten tegen elkaar" (vers 6).

De profeet Daniël onthulde dat dit authentieke handschrift op de muur Gods beslissing dat de overheersing van Babylon tot een einde was gekomen, betekende. Hij vertelde de koning: "Uw koninkrijk is gebroken en aan de Meden en Perzen gegeven... In dezelfde nacht werd Belsassar, de koning der Chaldeeën, gedood" (vers 28, 30).

Een eeuw later bevestigde de Griekse geschiedschrijver Herodotus (484-420 voor Christus) Daniëls verslag van de val van Babylon: "Want door een kanaal voerde hij [Kores] de rivier in het meer, dat een poel was, en maakte de oude bedding doorwaadbaar,

daar het water was gezakt. Toen dit geschied was, drongen de Perzen, juist voor dat doel geplaatst bij de bedding van de Euphrates, die zoover gedaald was, dat zij een man ongeveer midden aan de heup kwam, zoo drongen zij daardoor in de stad... Door de grootte van de stad, zoo zeggen de menschen die daar wonen, waren de buitenwijken der stad reeds genomen en wisten de in het midden wonende Babyloniërs niets van de verovering, maar (want het was juist feest voor hen) zij dansten dien tijd en verkeerden in vroolijkheid, tot zij het zeer duidelijk vernamen. En Babylon werd zóó voor de eerste maal genomen" (Historiën, boek 1, paragraaf 191).

Daniëls voorspelling werd, samen met de profetieën van andere profeten van God over de val van Babylon, plotseling en op indrukwekkende wijze vervuld.

Jeremia's profetie van een 70-jarige gevangenschap en Jesaja's profetie over Kores die de Joden toestond om terug te keren naar Jeruzalem om de tempel weer op te bouwen (die verwoest was door Nebukadnessar), werden ook tot in het kleinste detail vervuld. De boeken Ezra en Nehemia leggen de terugkeer van de Joden uit de ballingschap vast.

De betekenis voor ons van vervulde profetie

Een reeks opmerkelijke profetieën die elkaar verspreid over honderden jaren, vijf koninkrijken en vele profeten en heersers opvolgen, is precies uitgekomen. Zoals God had gezegd door Jesaja toen Hij Juda's ondergang als gevolg van de Babyloniërs voorspelde: "Ik immers ben God, en er is geen ander, God, en niemand is Mij gelijk; Ik, die van den beginne de afloop verkondig en vanouds wat nog niet geschied is; die zeg: Mijn raadsbesluit zal volbracht worden en Ik zal al mijn welbehagen doen... Ik heb gesproken, Ik doe het ook komen; Ik heb het ontworpen, Ik breng het ook tot uitvoering" (Jesaja 46:9-11).

Alleen God heeft de bevoegdheid om gebeurtenissen te voorspellen en ze dan te laten gebeuren. Hij zal de vele andere onvervulde profetieën die in Zijn Woord zijn opgenomen nog tot vervulling brengen.

Voor extra bewijs dat de Bijbel inderdaad Gods geïnspireerde Woord is, kunt u een gratis exemplaar van *Is de Bijbel waar?* aanvragen.

vereiste eerbetoon betaalden — en hun trouw aan het machtigere rijk bleven bewijzen — werd het hun over het algemeen toegestaan om zichzelf te besturen. Maar elke insubordinatie werd snel gebroken, en aanvullende beperkingen op hun vrijheid werden opgelegd. Toen de vazallen opnieuw de controle van de superieure macht probeerden af te schudden, werden zij verslagen door militair geweld en werden de overlevenden weggevoerd in ballingschap.

Waarom was de dreiging van ballingschap voor Israël en Juda zo belangrijk voor God dat Hij wilde dat dit schriftelijk werd vastgelegd voor toekomstige generaties? Waarom besloot Hij dat de hele wereld moest weten waarom en hoe Hij Zijn uitverkoren volk voor een tijd zou verstoten? Immers, God had dit land voor altijd aan de nakomelingen van Abraham beloofd. Hoe kon Hij het land van hen wegnemen zonder Zijn eigen geloofwaardigheid te vernietigen?

God houdt Zijn beloften

God wil dat de wereld weet dat Hij altijd Zijn beloften houdt. Hij beloofde specifiek aan Abraham en David dat

God waarschuwde de Israëlieten keer op keer dat Hij hen zou straffen door middel van de Assyriërs, aangevoerd door koning Sargon (links) en zijn opvolgers. Uiteindelijk werden ze in ballingschap gevoerd.

hun nakomelingen, hun zaad, een bepaald land zouden beërven en er altijd over zouden heersen — het land Kanaän. Maar bij monde van de profeten zei God toen tegen Israël en Juda dat Hij hen zou verdrijven uit dat land. Dit vereiste een verklaring.

Hoe kon God Zijn volk uit het Beloofde Land verbannen en in gevangenschap en ballingschap voeren, en Zich toch nog steeds houden aan Zijn beloften? Zou God Zijn beloften en convenanten vergeten? Zou Davids dynastie ophouden te bestaan?

God besloot om deze vragen op voorhand te beantwoorden. Hij wilde niet dat een spotter legitieme redenen zou hebben om Hem te beschuldigen van het negeren of vergeten van Zijn beloften en verbonden. Hij koos

Scott Ashley

ervoor om voor altijd vast te leggen waarom Hij de afstammelingen van Israël — beide koninkrijken — in ballingschap zou sturen.

Dus stuurde Hij Zijn profeten niet alleen om te *waarschuwen*, maar ook om *vast te leggen* wat Hij van plan was, zodat alle volken — op voorhand — Zijn plannen om Israël te herstellen als één koninkrijk zouden kunnen lezen. Eén van de eerste profeten die schreef over de dreigende verbanning van het noordelijke koninkrijk van Israël riep uit: “Voorzeker, de Here HERE doet geen ding, of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten, de profeten” (Amos 3:7). God gaf dergelijke profeten niet alleen de opdracht om te waarschuwen voor dreigende rampen, maar ook om uit te leggen dat Hij later elke belofte die Hij ooit had gedaan, zou vervullen.

Met dit in ons achterhoofd lezen we dat God de profeten voor alle generaties liet vastleggen wat de toekomst zou brengen. Dit is op voorhand geschreven geschiedenis.

Dezelfde profetieën die de val van de koninkrijken Israël en Juda voorspelden, gaven ook specifieke details over de komst van de Messias en het herstel van de troon van David.

Deze profetieën leggen uit dat de Messias — als de Zoon van David en de Zoon van God — het koninkrijk Israël als onderdeel van Zijn Eigen wereldwijde Koninkrijk zal herstellen bij Zijn tweede komst.

Door middel van deze profetieën voorziet God de mensheid van het bewijs van de betrouwbaarheid van Zijn beloften en verbonden. Profetie stelt Gods geloofwaardigheid en trouw vast voor allen die de tijd nemen om Zijn Woord te bestuderen en accepteren.

Net zoals God eerder had aangetoond door de wonderbaarlijke uittocht van Israël uit Egypte dat Zijn beloften aan Abraham, Isaak en Jakob dat zij een natie zouden vormen, betrouwbaar waren, zo zal Hij ook de volledige betrouwbaarheid van Zijn Woord aantonen door alles te vervullen wat Hij heeft aangekondigd bij monde van Zijn profeten. Door hen openbaarde Hij de goede en slechte aspecten van de toekomst van Israël, en dat deze dingen aantoonbaar van invloed zullen zijn op de toekomst van de mensheid.

Nog belangrijker tot slot is dat God zal hebben aangetoond dat Hij, en Hij alleen, Degene is Die de ultieme macht heeft over ons lot. Hij

zal bewezen hebben dat er geen twijfel mogelijk is over deze woorden: “Ik immers ben God, en er is geen ander, God, en niemand is Mij gelijk; Ik, *die van den beginne de afloop verkondig* en vanouds wat nog niet geschied is ... *Ik heb gesproken, Ik doe het ook komen; Ik heb het ontworpen, Ik breng het ook tot uitvoering*” (Jesaja 46:9-11).

God zal laten zien dat Hij God is

Door de profeet Ezechiël verklaart God het grote doel van de gebeurtenissen die Hij aan ons heeft geopenbaard:

“Zo zal Ik mijn heerlijkheid onder de volken brengen, en zullen alle volken het gericht zien dat Ik voltrokken heb, en de hand die Ik op hen heb gelegd. Het huis Israëls zal weten, dat Ik de HERE hun God ben, van die dag af en voortaan. En de volken zullen weten, dat het huis Israëls om zijn ongerechtigheid in ballingschap is gegaan; omdat zij Mij ontrouw geworden waren, had Ik mijn aangezicht voor hen verborgen en hen overgegeven in de macht van hun tegenstanders, zodat zij allen door het zwaard vielen. Naar hun onreinheid en hun overtredingen heb Ik hen behandeld en mijn aangezicht voor hen verborgen. Daarom, zo zegt de Here HERE, nu zal Ik een keer brengen in het lot van Jakob en Mij ontfermen over het gehele huis Israëls ... Als Ik hen uit het gebied der volken terugbreng en hen uit de landen van hun vijanden verzamel, dan zal Ik Mij voor het oog der talrijke volken aan hen de Heilige betonen. En zij zullen weten, dat Ik de HERE hun God ben, zowel wanneer Ik hen in ballingschap wegvoer onder de volken, als wanneer Ik hen weer in hun eigen land verzamel, zonder dat Ik iemand van hen daarginds achterlaat” (Ezechiël 39:21-28; vergelijk Exodus 6:7).

God heeft deze profetieën op schrift gesteld, zodat de gehele mensheid in staat zal zijn om Zijn grote kracht en waarachtigheid te begrijpen en hierin te geloven. Alle volken zullen dan onweerlegbaar bewijs hebben dat ze Hem kunnen vertrouwen als de levende en getrouwe God. Als God zou falen om één belofte te houden, zou Zijn woord altijd verdacht zijn. Profetie legt uit hoe Hij Zijn beloften zal houden, zowel om te bestraffen wie tegen Hem rebelleren als om te zegenen wie zich onderwerpen aan Zijn instructies.

God wil Zijn profetieën — en hun verbazingwekkende nauwkeurigheid — gebruiken om aan de gehele mensheid te tonen dat Hij inderdaad de God der waarheid is. Zij zullen zich de betrouwbaarheid van Jezus Christus' duidelijke verklaring betreffende God gaan realiseren: “*Uw woord is de waarheid*” (Johannes 17:17).

God zal Zijn geloofwaardigheid bevestigen

We moeten de beloften aan Abraham en David en het verbond dat

God met Israël sloot niet vergeten. God verplicht Zichzelf trouw te zijn aan Zijn woord. Hij heeft zich dan ook verplicht om de gehele erfenis en alle zegeningen die Hij wegnam door de ballingschap van Israël en Juda te herstellen.

Door middel van Ezechiël zegt God nogmaals: “Zie, Ik haal de Israëlieten weg uit de volken naar wier gebied zij gegaan zijn; Ik zal hen van alle kanten bijeenverzamen en hen naar hun land brengen. En Ik zal hen tot één volk maken in het land, op de bergen Israëls, en één koning zal over hen allen koning zijn; niet langer zullen zij twee volken zijn en niet langer verdeeld in twee koninkrijken. Niet langer zullen zij zich verontreinigen met hun afgoden, hun gruwelen en al hun overtredingen, maar Ik zal hen verlossen van alle afvalligheid waarmee zij gezondigd hebben, en hen reinigen, zodat zij Mij tot een volk zullen zijn en Ik hun tot een God zal zijn” (Ezechiël 37:21-23).

Zó overtuigend zal het bewijs van de realiteit van God zijn, dat ware bekering plaats zal vinden, vergezeld van een schitterende verandering in de manier waarop het volk Israël op Hem zal reageren. “Maar als Verlosser komt Hij voor Sion [Jeruzalem] en voor wie zich in Jakob van overtreding bekeren, luidt het woord des HEREN. En wat Mij aangaat, dit is mijn verbond met hen, zegt de HERE. Mijn Geest, die op u is, en mijn woorden, die Ik in uw mond gelegd heb, zullen niet wijken uit uw mond noch uit de mond van uw kroost, noch uit de mond van het kroost van uw kroost, zegt de HERE, van nu aan tot in eeuwigheid” (Jesaja 59:20-21).

De apostel Paulus bevestigt dit concept eeuwen later: “Want, broeders, opdat gij niet eigenwijs zoudt zijn, wil ik u niet onkundig laten van dit geheimenis: een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat, en aldus zal gans Israël behouden worden, gelijk geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen, Hij zal goddeloosheden van Jakob afwenden” (Romeinen 11:25-26).

Er zal geen ruimte worden gelaten voor twijfel aan het bestaan en de betrouwbaarheid van God. Het bewijs dat Hij echt is en dat Zijn Woord te vertrouwen is, zal overweldigend en onweerlegbaar zijn.

Zodra de afstammelingen van het oude Israël het onmiskenbare bewijs accepteren dat God de profetieën die neergeschreven zijn in Zijn Woord, heeft geïnspireerd en getrouw heeft vervuld, zal Christus de overige naties deze zelfde waarheid beginnen te onderwijzen. God zal dan alle volken — de gehele mensheid — tot bekering hebben gebracht. De profetische boeken in onze Bijbel zullen het onbetwistbare bewijs leveren dat God van het begin af aan nauwkeurig het einde kan voorspellen.

Het internationale karakter van profetie

Sceptici die God beschuldigen van het bevoordelen van de nakomelingen van Israël ten koste van andere volken, zijn zich vaak niet bewust van de omvang van Gods meesterplan. Hoewel het volk Israël een cruciale rol speelt in de uitvoering van het plan, is hun rol niet alleen voor hun eigen gewin.

God beloofde Abraham: “Met u zullen *alle geslachten des aardbodems* gezegend worden” (Genesis 12:3). Om dat doel te bereiken beloofde God Abraham eveneens: “Ik zal u [door het volk Israël] tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken” (Genesis 12:2, 3).

Wanneer we Bijbelse profetie zorgvuldig onderzoeken, ontdekken we dat God simpelweg trouw blijft aan Zijn belofte. Individuen en volken die zich verzetten tegen de manier waarop God heeft gekozen om het volk Israël te gebruiken—omwille van Zijn beloften aan Abraham—zijn gedoemd om uiteindelijk te mislukken. Dit is niet omdat Abrahams Israëlitische nakomelingen beter zijn dan die van andere volken. Het is omdat dergelijke mensen zich tegen de wil van God verzetten.

Gods plan strekt zich uit tot alle volken

God is eerlijk. Hij strafte het oude volk Israël zwaar toen ze tegen Hem in opstand kwamen. Hij zegent iedereen die voldoet aan Zijn instructies en straft diegenen die dat niet doen. Hij laat uiteindelijk geen partijdigheid in Zijn behandeling van de Israëlieten ten opzichte van niet-Israëlieten zien (Deuteronomium 10:17-19).

In de tekst van de Tien Geboden legde Hij uit dat Zijn wetten voor iedereen gelden: “Ik, de HERE, uw God, ben een naijverig God, die de ongerechtigheid der vaders bezoekt aan de kinderen, aan het derde en aan het vierde geslacht van hen die Mij haten, en die barmhartigheid doet aan duizenden van hen die Mij liefhebben en mijn geboden onderhouden” (Exodus 20:5-6).

God oordeelt mensen aan de hand van hun reactie op Zijn instructies. Hij vertelde het oude volk Israël specifiek om de vreemdeling (de buitenlander) lief te hebben, omdat zij zelf óók eens vreemdelingen waren in Egypte (Leviticus 19:34). God legde aan Abraham uit dat Zijn meesterplan resulteert in zegen voor “alle geslachten des aardbodems” (Genesis 12:3).

Dat plan omvat het gebruiken van de nakomelingen van Abraham (door Jakob) in een opvallende en bijzondere rol. Jezus Christus is natuurlijk de belangrijkste nakomeling van Abraham in het plan (Matteüs 1:1; Galaten 3:29); behoud is alleen mogelijk via Hem (Handelingen 4:10-12).

Maar de andere fysieke nakomelingen van Israël spelen een vitale rol in Gods plan. Het is belangrijk dat we de internationale gevolgen van Bijbelse profetie begrijpen, zodat de rol van Israël niet verkeerd wordt geïnterpreteerd. God is niet alleen gericht op Israël. Zijn doel heeft betrekking op *alle* naties, *alle* volken.

Jesaja begint zijn profetie met deze woorden: “Hoort, hemelen, en aarde, neig uw oor” (Jesaja 1:2). Even later voegt hij eraan toe: “En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des HEREN vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En alle volkeren zullen derwaarts heenstromen” (Jesaja 2:2). In het laatste hoofdstuk van hetzelfde boek vertelt God ons door Jesaja: “... [de tijd] komt om alle volken en talen te vergaderen; zij zullen komen en mijn heerlijkheid zien” (Jesaja 66:18).

Profetie reikt over landsgrenzen heen. Hoewel God in Zijn plan meer aandacht op de nakomelingen van Abraham richt, vergeet Hij de rest van de mensheid niet (Handelingen 10:34-35). Hij zal allen die Hem gehoorzamen zegenen, en allen die Hem in koppigheid ongehoorzaam blijven straffen—zowel Israëlieten als andere volken.

Gods doel op de lange termijn is om *het gedrag van alle mensen te veranderen*. Dit komt omdat Hij “niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen” (2 Petrus 3:9). Hij beloofde: “Mijn huis zal een bedehuis heten *voor alle volken*” (Jesaja 56:7).

Profetie legt uit hoe dit zal gebeuren.

God had en heeft de wereld lief

Hoewel God Israël “ten eigendom ... uit alle naties” (Exodus 19:5) verkoos, reikt Zijn doel veel verder dan de Israëlieten. Mozes legde dit uit toen God Israël als een natie oprichtte: “Zie, ik heb u inzettingen en verordeningen geleerd, zoals de HERE, mijn God, mij geboden had ... Onderhoudt ze dan naarstig, want dat zal uw wijsheid en uw inzicht zijn in de ogen der volken, die bij het horen van al deze inzettingen zullen zeggen: Waarlijk, dit grote volk is een wijze en verstandige natie” (Deuteronomium 4:5-6).

Ondanks de protesten van de profeet Jona zond God hem om te profeteren tegen de heidense stad Ninevé. Haar burgers reageerden op zijn waarschuwing en toonden berouw, en God spaarde hen. Hij bekommert zich om alle volkeren.

Aan Israël gaf God de cruciale verantwoordelijkheid om als een

model volgens Gods wegen te leven ten behoeve van andere naties. In die tijd hadden de Israëlieten het hart niet om God te gehoorzamen (Jeremia 7:23-24). Dus hun succes als rolmodel was van korte duur. Na verloop van tijd daalde hun gedrag tot hetzelfde niveau als dat van de andere volken om hen heen.

Uiteindelijk trok God tijdelijk Zijn zegeningen terug van de nakomelingen van Abraham, en zij gingen in ballingschap. Vervolgens bood God aan Nebukadnessar, de heidense koning van Babylon, een ongewone mogelijkheid om Hem te dienen. De profeet Daniël, die een belangrijke bestuurder in de regering van Nebukadnessar was, heeft vastgelegd dat God deze heidense vorst de kans bood om zich te bekeren van zijn zonden en de wetten van God in zijn koninkrijk toe te passen.

De naties en volkeren in Nebukadnessars uitgestrekte rijk zouden ongelooflijk hebben geprofiteerd als hij Gods aanbod had geaccepteerd. Dan hadden deze kennis en dit begrip van de wegen van God doorgegeven kunnen worden aan toekomstige generaties.

God stond Nebukadnessar toe te regeren over een imperium waarvan de cultuur en de invloed veel langer zouden meegaan dan hijzelf, en zich zou uitstrekken tot de koninkrijken en culturen die Babylon zouden opvolgen. Maar omdat Nebukadnessar zich niet aan God wilde onderwerpen, zou Babylons invloed eerder slecht dan goed zijn. Uit Schriftgedeelten blijkt dat deze slechte invloed zelfs tot de tweede komst van Jezus Christus zal blijven voortbestaan (Openbaring 17:5; 18:2).

De toekomst geopenbaard aan een heidense koning

Om de aandacht van Nebukadnessar te krijgen openbaarde God door middel van een droom aan hem een glimp van de toekomst. Daniël legde aan de koning uit dat er een God is in de hemel “die verborgenheden openbaart; Hij heeft de koning Nebukadnessar bekendgemaakt wat in de toekomstige dagen geschieden zal” (Daniël 2:28).

Daniël ging verder: “Gij, o koning, koning der koningen, aan wie de God des hemels het koningschap ... geschonken heeft ... na u zal een ander koninkrijk ontstaan, geringer dan het uwe; en, weer een ander, een derde koninkrijk, van koper, dat heersen zal over de gehele aarde; en een vierde koninkrijk zal hard zijn als ijzer ... Maar in de dagen van die koningen zal de God des hemels een koninkrijk oprichten, dat in eeuwigheid niet zal te gronde gaan ... zelf zal het bestaan in eeuwigheid” (verzen 37-44).

Als gevolg van het zondigen van Israël gaf God heidense heersers in die regio de heerschappij totdat een definitief koninkrijk — het Koninkrijk van God — zou gaan regeren vanaf de wederkomst van Christus. God openbaarde deze meest elementaire profetie — een schets

van toekomstige dominante machten in die regio — aan Nebukadnessar.

Rond ongeveer dezelfde tijd zond God Daniël om de vorst te vertellen: “O koning, laat mijn raad u welgevallig zijn: doe uw zonden teniet door rechtvaardigheid” (Daniël 4:27). Hoewel hij tijdelijk Gods grootheid erkende, heeft Nebukadnessar nooit echt gehoor gegeven aan Daniëls vermaning.

God vernederde de koning door hem gedurende zeven jaar over te geven aan krankzinnigheid. Gedurende die tijd was hij niet in staat Babylon te regeren. Daniël had hem gewaarschuwd: “Men zal u verstoten uit de gemeenschap der mensen en uw verblijf zal wezen bij het gedierte des velds; men zal u gras te eten geven als de runderen ... totdat gij erkent, dat de Allerhoogste macht heeft over het koningschap der mensen en dat geeft aan wie Hij wil” (Daniël 4:25). God zorgde ervoor dat Nebukadnessar geen enkel excuus had voor zijn ongehoorzaamheid.

Toen deze periode voorbij was, vaardigde Nebukadnessar een proclamatie uit: “Aan alle volken, natiën en talen, die op de gehele aarde wonen: uw vrede zij groot! Het heeft mij behaagd de tekenen en wonderen die de allerhoogste God aan mij gedaan heeft te verkondigen; hoe groot zijn zijn tekenen en hoe machtig zijn zijn wonderen! Zijn koningschap is een eeuwig ko-

God onthulde aan koning Nebukadnessar in een droom dat een serie koninkrijken elkaar zou opvolgen. Het beeld dat de koning zag, was samengesteld uit vier typen metaal, die overeenkomen met de vier grote wereldrijken.

ningschap, en zijn heerschappij van geslacht tot geslacht!” (verzen 1-3).

De Babylonische koning erkende Gods macht en gezag over de aarde. We hebben echter geen indicatie dat hij zijn levenswijze en afgoderij definitief veranderde en alleen de ware God begon te gehoorzamen. Hij kwam er echter achter dat Daniëls God groter was dan alle andere goden die hij aanbad.

Een geschiedenisles

Wat God heeft laten zien, en wat de geschiedenis herhaaldelijk heeft

aangetoond, is dat noch de nationale leiders noch hun onderdanen in staat zijn God consequent en zelfstandig te gehoorzamen. Paulus vatte het samen toen hij schreef: “Wat dan? Worden anderen [de heidenen] boven ons [de Joden] gesteld? In geen enkel opzicht; wij hebben immers tevoren Joden zowel als Grieken [de heidenen] beschuldigd, dat zij allen onder de zonde zijn, gelijk geschreven staat: Niemand is rechtvaardig, ook niet één, er is niemand, die verstandig is, niemand, die God ernstig zoekt; allen zijn afgeweken, tezamen zijn zij onnut geworden; er is niemand, die doet wat goed is zelfs niet één” (Romeinen 3:9-12).

Pas wanneer Jezus Christus het Koninkrijk van

Profetie laat zien hoe de Schepper God zal ingrijpen in het leven van de mensheid, en hoe Hij Zijn Koninkrijk, dat vrede, rechtvaardigheid en behoud voor de gehele mensheid zal brengen, zal vestigen.

God op aarde vestigt en God Zijn Geest geeft aan “alle vlees” (Joël 2:28; Handelingen 2:17, 38), allen die zich vrijwillig bekeren, kan gerechtigheid zich op grote schaal verspreiden. God openbaarde deze zelfde waarheid aan Nebukadnessar door Daniël: “Maar in de dagen van die koningen zal de God des hemels een koninkrijk oprichten, dat in eeuwigheid niet zal te gronde gaan, en waarvan de heerschappij op geen ander volk meer zal overgaan: het zal al die koninkrijken verbrijzelen en daaraan een einde maken, maar zelf zal het bestaan in eeuwigheid” (Daniël 2:44).

Deze waarheid is de focus van Bijbelse profetie. Profetie laat zien hoe de Schepper God zal ingrijpen in het leven van de mensheid, en hoe Hij Zijn Koninkrijk, dat vrede, gerechtigheid en behoud voor de hele mensheid zal brengen, zal vestigen.

Bijbelse profetie heeft een internationale reikwijdte. Het is gericht op de enige Heerser — Jezus Christus, de Zoon van God — Die een utopie op aarde zal oprichten.

Laten we nu eens zien hoe die beloofde utopie tot stand zal komen.

Het einde van “deze tegenwoordige boze wereld”

Toen Hij [Jezus] op de Olijfberg gezeten was, kwamen zijn discipelen alleen tot Hem en zeiden: Zeg ons wanneer zal dat geschieden, en wat is het teken van uw komst en van de vol-einding der wereld?” (Matteüs 24:3). Ze wilden weten wanneer het tijdperk van menselijk wanbestuur onder Satans leiding — waarnaar de apostel Paulus verwijst als “de tegenwoordige boze wereld” (Galaten 1:4) — plaats zou maken voor het Koninkrijk van God.

Jezus legde uit dat Zijn terugkeer zou worden voorafgegaan door “een grote verdrukking ... zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal” (Matteüs 24:21).

Het is moeilijk de omvang van het lijden voor te stellen dat zal plaatsvinden tijdens een aantal angstaanjagende jaren aan het einde van onze tijd. Profetie portretteert die tijd als de meest gewelddadige en tumultueuze periode in de geschiedenis. Jezus vervolgde: “En indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden” (vers 22).

Gelukkig zal die angstige tijd snel voorbij gaan. Onmiddellijk daarna zal het prachtige tijdperk van het Koninkrijk van God, waarover Daniël schreef, beginnen. Christus zal terugkeren aan het einde van dit gewelddadige tijdperk om blijvende vrede tot stand te brengen.

Waarom zal God dan toch toestaan dat deze dagen van oorlog en chaos plaatsvinden?

De onzichtbare hand van de aartsbedrieger

Zoals we hebben gezien, waarschuwt de Bijbel ons voor de misleiding van de mensheid door Satan de duivel. Door deze misleiding heeft hij zichzelf de heerser en de god van het huidige tijdperk gemaakt. Vlak voordat Jezus terugkeert, zal de Almachtige God Satan toestaan om eindelijk tot stand te brengen wat hij begonnen was met Babel, de oorspronkelijke hoofdstad van het oude Babylon (Genesis 11:1, 4). Satan gebruikte een man genaamd Nimrod om de vele kleine, maar zich snel vermenigvuldigende stammen van de mensheid te organiseren in een systeem dat heel anders is dan wat God bedoelde.

Nimrods rijk werd de eerste geregistreerde poging om alle mensen te verenigen in één enkel rijk (Genesis 10:8-12). Zijn ambitieuze poging

was echter in strijd met Gods doel. Het was de eerste poging van de mensheid om Gods verlangen om elke familiegroep een eigen grondgebied als een erfenis te geven, te dwarsbomen (Genesis 10:32). God wilde dat de mensheid gebruik zou maken van de familiestructuur als het fundament voor organisatie en structuur. Nimrod echter haalde de mensen van zijn tijd over om Gods plan te verwerpen ten gunste van één enkel rijk dat ondersteund werd door een sterke militaire macht.

Nimrods volgelingen ontbrak het geloof in Gods bescherming, leiderschap en manier van leven. Ze wilden zelf beslissen hoe de aarde zou moeten worden georganiseerd en bestuurd. Zij gaven er de voorkeur aan één volk te blijven en zich te organiseren zonder onderscheid in families (Genesis 11:1, 4).

Wat was Gods reactie? Hij kwam tussenbeide bij het incident

De omvang van het lijden dat plaats zal vinden gedurende enkele vreselijke jaren aan het einde van dit tijdperk, is moeilijk voor te stellen. Gelukkig zal die angstaanjagende periode snel voorbij gaan.

van de Toren van Babel, en door hun taal te verwarren dwong Hij de toenmalige bewoners van de aarde zich te verspreiden en afzonderlijke naties te vormen zoals Hij had bedoeld (verzen 6-8). Sindsdien hebben Gods profeten de term *Babylon* gebruikt als een symbool van de heerschappij van Satan door menselijk bestuur, cultuur en religie.

Gedurende de laatste dagen van het koninkrijk Juda, in de zesde eeuw voor Christus, breidde de oude hoofdstad van Babylon zijn macht uit en Babylon werd het dominante rijk in die regio onder leiding van koning Nebukadnessar II (de Nebukadnessar van de Bijbel).

In de eindtijd zal Satan voor een korte tijd weer meerdere blokken van naties in de wereld organiseren tot belangrijke wereldmachten (Openbaring 9:16-18; 17:12-13).

Het symbolische beest zal weer opkomen

Hoofdstuk 12 van Openbaring laat Satan zien als “een grote rossige draak met zeven koppen en tien horens, en op zijn koppen zeven kronen” (vers 3). Het beschrijft zijn poging om Jezus Christus kort na Zijn geboorte te vernietigen: “En de draak stond voor de vrouw, die baren zou, om, zodra zij haar kind gebaard had, dit te verslinden” (vers 4; vergelijk Matteüs 2:13-21).

Uiteindelijk verplaatst de scène zich naar de tijd van het einde: “Daarom, verheugt u, gij hemelen en wie daarin wonen. Wee de aarde en de zee, want de duivel is tot u nedergedaald in grote grimmigheid, wetende, dat hij weinig tijd heeft” (vers 12).

Vervolgens begint Openbaring 13 met een beschrijving van “een beest [opkomend uit de zee] met tien horens en zeven koppen; en op zijn horens tien kronen en op zijn koppen namen van godslastering” (vers 1). Dit beest weerspiegelt de kenmerken van vier soortgelijke dieren genoemd in één van de profetische visioenen van Daniël (Daniël 7).

De apostel Johannes, die het boek Openbaring schreef, beschrijft het beest verder zoals hij het zag: “En het beest, dat ik zag, was een luipaard gelijk, en zijn poten als van een beer en zijn muil als de muil van een leeuw. En de draak gaf hem zijn kracht en zijn troon en grote macht” (Openbaring 13:2).

Satan (de draak) is de macht achter de schermen. Deze politieke en militaire alliantie in de eindtijd zal veel van de kenmerken van de vier oude wereldrijken weerspiegelen, welke reeks begon met het rijk van koning Nebukadnessar van Babylon.

“Het beest, dat gij zaagt [het zal dezelfde kenmerken hebben als de vier dieren in Daniël 7, die het oude Babylon, Perzië, Griekenland en Rome vertegenwoordigen] was en is niet, en het zal opkomen uit de afgrond en het vaart ten verderve; en zij, die op de aarde wonen, wier naam niet geschreven is in het boek des levens van de grondlegging der wereld af, zullen zich verbazen, als zij zien, dat het beest was en niet is en er toch zal zijn” (Openbaring 17:8).

Met de val van Rome kwam dat oude systeem, zo werd verondersteld, ten einde — alsof het dodelijk gewond raakte. Maar hier wordt in het boek Openbaring de verrassende heropleving uit de as van het Romeinse rijk beschreven: “En (ik zag) een van zijn koppen als ten dode gewond, en zijn dodelijke wond genas; en de gehele aarde ging het beest met verbazing achterna” (Openbaring 13:3).

Merkt de macht en de invloed op die dit satanisch geleide systeem zal hanteren in de laatste dagen: “En zij aanbaden de draak, omdat hij aan het beest de macht gegeven had, en zij aanbaden het beest, zeggende: Wie is aan het beest gelijk? en: Wie kan er oorlog tegen voeren?”

(vers 4). De wereld zal bang zijn voor en zich vergapen aan de enorme kracht van deze alliantie van naties.

Let op de formatie van deze politieke en militaire alliantie. “En de tien horens, die gij zaagt, zijn tien koningen, die nog geen koningschap hebben ontvangen, maar één uur [een korte tijd] ontvangen zij macht als koningen, met het beest. Dezen zijn één van zin en geven hun kracht en macht aan het beest. Dezen zullen oorlog voeren tegen het Lam, maar het Lam zal hen overwinnen” (Openbaring 17:12-14).

Een ander beest

“En ik zag een ander beest opkomen uit de aarde en het had twee horens als die van het Lam [alsof het geïnspireerd is door Christus of Hem probeert te imiteren], en het sprak als de draak [Satan]. En het oefent al de macht van het eerste beest

voor diens ogen uit. En het bewerkt, dat de aarde en zij, die daarop wonen, het eerste beest zullen *aanbidden*, welks dodelijke wond genezen was” (Openbaring 13:11-12). Dit beest beweert Jezus Christus, het ware Lam van God (vers 8), te vertegenwoordigen, maar spreekt eigenlijk namens Satan en bepaalt wie of wat de mensen dienen te aanbidden.

In Openbaring 17 wordt dit beest ook afgebeeld als een gevallen vrouw, een hoer: “En hij voerde mij in de geest weg naar een woestijn. En ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest, dat vol was van godslasterlijke namen, en het had zeven koppen en tien horens. En de vrouw was gehuld in purper en scharlaken en rijk versierd met goud, edelgesteente en paarden, en zij had in haar hand een gouden beker, vol gruwelen, en de onreinheden van haar hoererij. En op haar voorhoofd was een naam geschreven, een geheimenis: het grote Babylon, moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde” (verzen 3-5).

De gevallen vrouw zit op het eerste beest (de alliantie van 10 koningen, heersers van naties of groepen van naties) en bestuurt dit beest. Ze is ‘s werelds belangrijkste pleitbezorger van de schandelijke leerstellingen van Satan. Zij behoudt kunstig de heidense mysteriën — de fundamenten van de oude Babylonische religie — in haar tradities en leerstellingen. Ze zal een felle voorstander zijn van deze oude religieuze gebruiken en praktijken

istockphoto

aan het einde van dit tijdperk, waardoor ze deze weer internationaal populair maakt.

Wie is deze figuurlijke hoer? “En de vrouw, die gij zaagt, is *de grote stad*, die het koningschap heeft over de koningen der aarde” (vers 18). De oude steden Babylon en Rome beheersten uitgestrekte gebieden, waarbij zij vele volken en koningen aan hun tradities en cultuur onderwierpen. Profetie laat zien dat een moderne stad een soortgelijke rol op zich zal nemen in de eindtijd.

Deze stad zal van krachtige invloed zijn op de religieuze, politieke en economische arena's van deze wereld. Tegen de tijd dat de gevallen vrouw — dit grote Babylon — wordt vernietigd door Christus, zal het zo zijn dat “van de wijn van de hartstocht harer hoererij al de volken gedronken

Het einde van de regeerperiode van Satan op deze aarde zal gekenmerkt worden door menselijk lijden en door natuurlijke en door de mensen zelf veroorzaakte catastrofes die hun gelijke in de geschiedenis niet kennen.

hebben en de koningen der aarde met haar gehoereerd hebben en de kooplieden der aarde rijk geworden zijn uit de macht harer weelderigheid” (Openbaring 18:3).

Dit is een religieuze macht die op elk niveau de samenleving zal beïnvloeden. Gedurende een periode zal ze de ‘gangmaker’ zijn voor de wereld. Zij is “de grote hoer, die zit aan vele wateren, met wie de koningen der aarde gehoereerd hebben, en zij, die op de aarde wonen, zijn dronken geworden van de wijn harer hoererij” (Openbaring 17:1-2).

Satan zal de tradities en overtuigingen van deze machtige stad gebruiken om de wereld te bedriegen (Openbaring 12:9). “De wateren, die gij zaagt, waarop de hoer gezeten is, zijn natiën en menigten en volken en talen” (Openbaring 17:15).

Satan zal ook de leiders van deze twee beesten gebruiken om de wereld

ervan te overtuigen dat een nieuwe politieke en religieuze alliantie de sleutel is tot duurzame internationale vrede. Maar het hele systeem zal gebouwd worden op concepten die aantrekkelijk zijn voor menselijke redeneringen, lust en ijdelheid, terwijl zij de geopenbaarde wetten en levenswijze van God afwijzen. Mede om die reden omschrijft het boek Openbaring deze voorstander van Satans tradities in de eindtijd treffend als “het grote Babylon” (Openbaring 16:19; 18:2).

Psalm 2:1-3 beschrijft de houding van de heersers en andere mensen die Satans principes omhelzen: “Waarom woelen de volken en zinnen de natiën op ijdelheid? De koningen der aarde scharen zich in slagorde en de machthebbers spannen samen tegen de HERE en zijn gezalfde: *Laat ons hun banden verscheuren en hun touwen van ons werpen.*” Satans politieke en religieuze systemen zijn geworteld in de populaire overtuiging dat de mens het recht heeft voor zichzelf te beslissen wat goed is en wat kwaad is.

Illusie van vrede

De duivel pochte tegen Jezus Christus over zijn macht en controle over “al de koninkrijken der wereld” (Matteüs 4:8-9). Hij zal nooit vrijwillig afstand doen van zijn machtige invloed op de mensheid. Dit is de reden waarom de wereld de angstaanjagende tijd die geprofeteerd is door Jezus Christus zal ervaren — een tijd die, indien niet ingekort, zal leiden tot het uitsterven van het menselijk leven (Matteüs 24:21-22).

Satan, de meesterbedrieger, misleidt de mens vaak tot het ‘verkopen’ van zijn eigen bedrieglijke argumenten. Hij gebruikt ze om zijn basisbegrippen te verdedigen. In de eindtijd zal Satans filosofie krachtig worden gepromoot als de laatste hoop van de mensheid op wereldvrede en veiligheid (1 Tessalonicenzen 5:2-3). Het zal worden verdedigd als ‘s werelds grootste kans om samen te werken aan het welzijn van allen.

De Bijbel verwijst naar de belangrijkste voorvechter van Satan in de tijd van het einde als “de mens der wetteloosheid ... de zoon des verderfs, de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is” (2 Tessalonicenzen 2:3-4).

Zijn inspanningen zullen zijn “naar de werking des satans met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen, en met allerlei verlokkende ongerechtigheid, voor hen, die verloren gaan, omdat zij de liefde tot de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij hadden kunnen behouden worden. En daarom zendt God hun een dwaling, die bewerkt, dat zij de leugen geloven” (verzen 9-11). De overredingskracht van deze mens zal enorm zijn.

Helaas zullen vele mensen uit alle landen zijn slimme leugens geloven. Zij zullen enthousiast de concepten die Satan bij de Toren van Babel

introduceerde, onderschrijven. Ze zullen grondig worden misleid om te geloven in de valse garanties dat deze satanische concepten wereldvrede en harmonie zullen produceren.

Een tijd van wereldwijde conflicten

Maar deze valse beloften van duurzame vrede en veiligheid zullen van korte duur zijn. Satans politieke koninkrijk van de eindtijd zal een fataal gebrek hebben dat de eenheid ervan zal verscheuren.

God openbaarde aan de profeet Daniël: “Ten dele zal dat konink-

rijk [in de laatste fase ervan] hard zijn, en ten dele zal het broos zijn. Dat gij gezien hebt ijzer vermengd met kleiachtig leem, betekent: zij zullen zich door huwelijks-gemeenschap vermengen, maar met elkander geen samenhangend geheel vormen, zoals ijzer zich niet vermengt met leem” (Daniël 2:42-43).

De betrokken landen

Bijbelse profetie laat zien dat politieke en militaire leiders geweld en vernietiging op ongekende schaal de vrije loop zullen laten naarmate het tijdperk van de mens het einde nadert. Honderden miljoenen zullen hun leven verliezen.

zullen niet in staat zijn hun verschillen te overbruggen. Geheel aan het einde zullen “de tien horens, die gij zaagt, en het beest ... de hoer haten, en zij zullen haar berooid maken en naakt, haar vlees eten en haar met vuur verbranden” (Openbaring 17:16).

Aan de onrust en conflicten zullen nog toegevoegd worden koningen uit het oosten van de rivier de Eufraat die deelnemen aan “de oorlog op de grote dag van de almachtige God” (Openbaring 16:12-14).

Eveneens impliceren vele profetieën in de eindtijd het bestaan van mensen die afstammen van de 12 stammen van Israël. Sommige van deze profetieën geven aan dat deze afstammelingen van zowel het huis

van Israël als het huis van Juda —overwegend de Joden— doelwit zullen worden van de toorn van Satan (Daniël 12:1; Jeremia 31:7-10; Openbaring 7:2-4, 12:1, 13).

Vergeet niet dat de apostel Johannes in zijn visioen van Satans rol in de eindtijdgebeurtenissen een stem hoorde die uitriep: “Wee de aarde en de zee, want de duivel is tot u nedergedaald in grote grimmigheid, wetende, dat hij weinig tijd heeft” (Openbaring 12:12).

Satans bedoelingen belichamen geen zorg voor het welzijn van de mens. Hij wil de fracties van de mensheid gebruiken voor oorlog, niet voor vrede. De duivel weet dat Jezus Christus spoedig zal terugkeren. Hij is zich er volledig van bewust dat zijn controle over de mensheid weldra zal eindigen. Daarom openbaart Bijbelse profetie Satans plan om de inspanningen van de mensheid om duurzame vrede en eenheid te bereiken, te manipuleren als een instrument voor het uiten van zijn eigen woede jegens Christus.

In plaats van te genieten van rust en veiligheid zal de mensheid ten prooi vallen aan Satans wanhoop en toorn. De duivel zal opnieuw de mensheid tegen de ware God opzetten. De legers van vele volken zullen zich verzamelen in de nabijheid van Jeruzalem voor de meest angstaanjagende militaire krachtmeting in de geschiedenis. Jeruzalem wordt beschouwd als een heilige stad door drie van de grootste wereldreligies. Geografisch gezien is het één van de strategisch meest belangrijke locaties op aarde —het kruispunt van de continenten van Afrika, Azië en Europa.

De strijd van de grote dag van de almachtige God

Om deze legers bijeen te brengen zal Satan “geesten van duivelen (zenden), die tekenen doen, welke uitgaan naar de koningen der gehele wereld, om hen te verzamelen tot de oorlog op de grote dag van de almachtige God” (Openbaring 16:14). Wat de verzamelde generaals, officieren en andere soldaten niet zullen beseffen, is dat Satan van plan is om hen te gebruiken om Jezus Christus te bevechten als Hij uit de hemel neerdaalt (Openbaring 19:11-19; Zacharia 14:3-4).

Deze “grote dag van de almachtige God” (Openbaring 16:14) wordt ook wel de “dag des Heren” genoemd in de Schrift. De in deze context gebruikte woorden verwijzen naar de tijd vlak voordat Christus terugkeert, wanneer God de provocerende mensheid voor haar opstandigheid zal straffen. Het is de tijd waarin de volkeren in het systeem van Satan de rechtvaardige toorn van God over zichzelf zullen brengen (Openbaring 14:9-10).

Een grote partij in deze eindstrijd — de beestmacht gesteund door een coalitie van 10 heersers — zal haar legers samenbrengen op de vlakke in

de buurt van het oude militaire bolwerk van Megiddo in het noorden van Israël: “En hij verzamelde hen op de plaats, die in het Hebreeuws genoemd wordt Harmagedon” (Openbaring 16:16).

Het woord *Armageddon* (de Griekse vorm van het Hebreeuwse *Har Megiddo* of heuvel van Megiddo) is uitgegroeid tot een term voor een groot en beslissend gevecht dat al het leven op de planeet zal bedreigen. Dat was wat Christus bedoelde in Zijn uitspraak over de tijd van het einde: het overleven van de mensheid staat op het spel! Massavernietigingswapens zijn zó krachtig dat het leven op aarde vele malen vernietigd kan worden.

Zoals Daniël werd verteld: “Te

De overlevenden van deze korte maar vernietigende periode zullen voornamelijk diegenen zijn van wie het hart verzacht en vernederd is door hetgeen zij hebben meegemaakt.

dien tijde... zal een tijd van grote benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er volken bestaan, tot op die tijd toe” (Daniël 12:1). Zonder tussenkomst van Jezus Christus om de wereld te redden van Satans sluwheid en de dwaasheid van de mens zou het menselijke leven worden uitgeroeid.

Misschien lijkt dit te vreemd om serieus te nemen. Maar het is echt waar. Het *zal* gebeuren. De apostel Paulus sprak duidelijk over deze wereldschokkende tijd: “Immers, gij weet zelf zeer goed, dat de dag des Heren zó komt, als een dief in de nacht [op een onverwacht tijdstip]. Terwijl zij zeggen: het is (alles) vrede en rust, overkomt hun, als de weëen een zwangere vrouw, een plotseling verderf, en zij zullen geenszins ontkomen” (1 Tessalonicenzen 5:2-3).

Wanneer de laatste inspanning van de wereld voor internationale eenheid om “vrede en veiligheid” te garanderen op niets uitloopt, zal een wereldoorlog volgen zoals de mensheid nog nooit heeft gezien. Na een

korte periode van onvoorstelbare vernietiging zal Christus ingrijpen om menselijke uitroeiing te voorkomen (Matteüs 24:22).

God zal de naties vernederen

Waarom moet het tot deze tragische gang van zaken komen? Wat is Gods doel met de catastrofale gebeurtenissen van wat de Bijbel noemt “de grote en ontzagwekkende dag des HEREN” (Joël 2:31)?

Gods uiteindelijke doel is altijd geweest om alle mensen tot bekering te brengen (2 Petrus 3:9). Maar een berouwvolle mensheid is onmogelijk zolang de meeste mensen Satans voorbeeld volgen om menselijke meningen en tradities trots boven de leer van de levende God te verheffen.

Lang geleden legde God via Jesaja uit wat Hij van plan is te realiseren tijdens de komende dag des Heren: “Want er is een dag van de HERE der heerscharen tegen al wat hoogmoedig is en trots en tegen al wat zich verheft, opdat het *vernederd worde*” (Jesaja 2:12). Voordat Jezus Christus terugkeert om de heerschappij over de aarde op Zich te nemen, is God van plan om alle mensen te *vernederen* die zich zullen verzetten tegen Zijn correctie.

De overlevenden van deze korte maar verwoestende periode — met name diegenen die afstammen van het oude Israël en Juda — zullen voornamelijk mensen zijn van wie het hart verzacht en vernederd is door hun ervaringen (Jesaja 2:11). Door hun trauma zal God een nederig volk voorbereiden die vrijwillig Christus’ leiderschap en onderwijzingen zal aanvaarden wanneer Hij terugkomt.

Door de profeet Sefanja legde God uit dat Hij rampen gebruikt om mensen te vernederen: “Want mijn vonnis is, volken te vergaderen, koninkrijken te verzamelen, over hen mijn gramschap uit te gieten, heel mijn brandende toorn, want door het vuur van mijn naijver zal de ganse aarde verteerd worden ... want dan zal Ik uit uw midden uw hoogmoedig juichenden verwijderen. En voortaan zult gij niet meer overmoedig zijn op mijn heilige berg. *En Ik zal in uw midden overlaten een ellendig en gering volk, en wie schuilen bij de naam des HEREN*” (Sefanja 3:8-12).

Hoewel deze passage specifiek gericht is tot het overblijfsel van Israël en Juda in de eindtijd, illustreert het beeldend hoe en waarom God de trotse en arrogante mensen vernedert.

Door de profeet Ezechiël legde God uit waarom Hij de mensheid aanspoort zich te bekeren en zich af te wenden van de zonde: “En wanneer Ik tot de goddeloze zeg: Gij zult zeker sterven, maar hij bekeert zich van zijn zonde en handelt naar recht en gerechtigheid ... wandelt naar de inzettingen die doen leven, zodat hij geen onrecht meer bedrijft — hij zal zeker leven, hij zal niet sterven” (Ezechiël 33:14-15). Jesaja 59:20 toont

hetzelfde principe: “Maar als Verlosser komt Hij voor Sion en voor wie zich in Jakob van overtreding bekeren, luidt het woord des HEREN.”

Aan de andere kant belooft God geen redding voor diegenen die Zijn correctie afwijzen en weigeren zich te bekeren van hun arrogante en rebelse wandel. Zij zullen geen goddelijke bescherming ontvangen tegen de verschrikkelijke vernietiging die de aarde zal verwoesten: “Zie, de dag des HEREN komt, meedogenloos, met verbolgenheid en brandende toorn, om de aarde tot een woestijn te maken en haar zondaars van haar te verdelen” (Jesaja 13:9).

Het voorbereiden van de wereld voor de terugkeer van Christus

Veel profetische passages beschrijven de tijd waarin God de wereld erop voorbereidt om de heerschappij van Jezus Christus en de vestiging van het Koninkrijk van God te aanvaarden. Als Schepper van het universum zal God Zijn gezag en macht tonen over alles wat Hij heeft geschapen. De mensheid zal geen excuus hebben om te blijven weigeren Hem te eren met het respect voor Zijn naam.

Waarom zijn zulke drastische maatregelen nodig?

Merk Paulus’ beschrijving op van de heersende houding van de mensheid ten tijde van het einde: “Weet wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen: want de mensen zullen zelfzuchtig zijn, geldgierig, pochers, vermetel, kwaadsprekers, aan hun ouders ongehoorzaam, on dankbaar, onheilig, liefdeloos, trouweloos, lasteraars, onmatig, onhandelbaar, afkerig van het goede, verraderlijk, roekeloos, opgeblazen, met meer liefde voor genot dan voor God, die met een schijn van godsvrucht de kracht daarvan verloochend hebben” (2 Timotheüs 3:1-5).

De houding en motivatie van de mensheid *moet veranderen*. De hooghartige, eigenwijze, liefdeloze en brutale houding die de wereld in de eindtijd domineert, moet worden gewijzigd. God weet dat alleen de vernietiging van deze samenleving — ironisch genoeg vooral door het eigen verraad en geweld van de mens — de geharde menselijke geest het beste zal kunnen laten realiseren dat “deze tegenwoordige boze wereld” te corrupt is om in stand te laten.

Onze samenleving zakt moreel en geestelijk gezien snel af tot het niveau van de goddeloze opvattingen en praktijken waarvan Paulus waarschuwde dat zij de laatste dagen zouden karakteriseren. Jezus geeft deze waarschuwing aan mensen die bereid en scherpzinnig genoeg zijn om te luisteren: “Ziet toe op uzelf, dat uw hart nimmer bezwaard worde door roes en dronkenschap en zorgen voor levensonderhoud, en die dag niet plotseling over u kome, als een strik. Want hij zal komen over allen, die gezeten zijn op het oppervlak der ganse aarde” (Lucas 21:34-35).

Niet bereid zich te bekeren

Zelfs te midden van de angstaanjagende vernietiging en uitroeiing in de eindtijd zullen de meeste mensen zich vastklampen aan hun slechte manieren: “En wie van de mensen overgebleven waren, die niet gedood waren door deze plagen, bekeerden zich toch niet van de werken hunner handen, om de boze geesten niet [meer] te aanbidden ... en zij bekeerden zich niet van hun moorden, noch van hun toverijen, noch van hun hoererij, noch van hun dieverijen” (Openbaring 9:20-21).

De taak om de mensheid tot bekering te brengen is langdurig en niet eenvoudig. Ook kan het niet plaatsvinden zonder lijden. Mensen hebben door de geschiedenis heen aangetoond dat de meeste mensen hun zonden niet het hoofd zullen bieden, tenzij ze persoonlijk en direct de verwoestende gevolgen van zonde ervaren.

De wereld zoals we die kennen zal de volle straf voor haar zonden oogsten. God vergelijkt de eindtijdgebeurtenissen met een engel die een wijnstok vol met druiven oogst: “En de engel wierp zijn sikkel op de aarde en oogstte van de wijngaard der aarde en wierp het in de grote persbak van de gramschap Gods” (Openbaring 14:19). God zal niet langer de vernielzucht van de mens of Satan beperken — behalve om in te grijpen net voordat anders de vernietiging van de mensheid zou volgen.

De profeet Sefanja beschreef die dag des oordeels over het collectieve kwaad en de collectieve rebellie van de mensheid: “Nabij is de grote dag des HEREN ... Die dag is een dag van verbolgenheid, een dag van benauwdheid en van angst, een dag van vernieling en van vernietiging ... Dan zal Ik de mensen benauwen, zodat zij gaan als blinden, want zij hebben tegen de HERE gezondigd, en hun bloed zal worden uitgestort als stof en hun ingewand als drek. Noch hun zilver, noch hun goud zal hen kunnen redden op de dag van de verbolgenheid des HEREN” (Sefanja 1:14-18).

Jezus beschrijft deze tijd als één van “grote nood ... over het land en toorn over dit volk ... zij zullen vallen door de scherpte des zwaards en als gevangenen weggevoerd worden onder alle heidenen” (Lucas 21:23-24). Hij legt ook uit: “Jeruzalem zal door de heidenen vertrapt worden, totdat de tijden der heidenen vervuld zullen zijn” (vers 24). God zal toestaan dat de heidenen “de heilige stad vertreden, tweeënveertig maanden lang” — een periode van 3½ jaar — vlak voordat Jezus terugkomt (Openbaring 11:2).

Hoe het verleden betrekking heeft op de toekomst

Jezus verbindt de toekomst met de wortels van de crisis aan het einde der tijden. Om het belang van Jeruzalem ten tijde van het einde

te begrijpen, moeten we teruggaan in de geschiedenis, en wel naar de eerste val van Jeruzalem onder heidense bezetting. Jeruzalems val in die dagen heeft rechtstreeks betrekking op gebeurtenissen die zullen volgen aan het einde der tijden.

In 586 voor Christus veroverde en verwoestte het Babylonische rijk Jeruzalem. Deze gedenkwaardige gebeurtenis, samen met het gevangennemen en in ballingschap voeren van de bewoners van Jeruzalem, was de uiteindelijke straf die God toebreacht aan de oude naties Israël en Juda. Het maakte een einde aan de directe heerschappij van de dynastie van koning David over het Heilige Land en de stad Jeruzalem. Jezus Christus zal Davids troon permanent herstellen en Hij zal, gezeten op Davids troon, heersen bij Zijn wederkomst (Lucas 1:32-33).

Psalm 106:40-42 vat de ballingschap van Israël en Juda samen: “Toen ontbrandde de toorn des HEREN tegen zijn volk, en Hij gruwde van zijn erfdeel; Hij gaf hen in de macht der volken, zodat hun haters over hen heersten; hun vijanden verdrukten hen, zodat zij zich kromden onder hun macht.”

Vanaf die tijd is de hoop van het nageslacht van Israël en Juda uitgedrukt in dit gebed: “Verlos ons, HERE, onze God, verzamel ons weder uit de volken, opdat wij uw heilige naam loven, ons beroemen in uw lof” (vers 47). Door Zijn profeten beloofde God het oude Israël en Juda om hen bij de komst van de Messias terug te brengen naar hun oorspronkelijke land.

Maar de profeten onthullen ook dat onmiddellijk voorafgaand aan de heerschappij van de Messias Jeruzalem opnieuw onder het bewind en de invloed van de heidenen zal staan. Zelfs vandaag de dag, met een herstelde Joodse staat in het Heilige Land, betwisten vele andere landen samen met de inheemse Arabische bevolking het Joodse gezag over de oorspronkelijke stad Jeruzalem (Oost-Jeruzalem). De Tempelberg blijft onder islamitisch gezag. Jeruzalem is nog steeds een onrustige en verdeelde stad, een constante bron van internationale wrijving.

Jeruzalem ten tijde van het einde

Jeruzalem is het brandpunt van veel belangrijke eindtijdgebeurtenissen die in de Bijbel voorspeld zijn. “Zodra gij nu Jeruzalem door legerkampen omsingeld ziet,” waarschuwde Jezus, “weet dan, dat zijn verwoesting nabij is ... want dit zijn de dagen van vergelding, waarin alles wat geschreven is, in vervulling gaat” (Lucas 21:20-22).

Veel profetieën lijken aan te geven dat deze gebeurtenissen worden geactiveerd door de Joden die een “heilige plaats” aanwijzen waar ze opnieuw ‘s ochtends en ‘s avonds dieren zullen offeren. Dit kan dusdanig de woede van andere naties opwekken, dat de leider van de coalitie van

De komende 'gruwel der verwoesting'

In zijn meest gedetailleerde eindtijdprofetie zei Jezus: "Wanneer gij dan de gruwel der verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is, op de heilige plaats ziet staan – wie het leest, geve er acht op – laten dan wie in Judea zijn, vluchten naar de bergen" (Matteüs 24:15-16). Waar had Hij het over?

Hij verwees naar Daniël 11, waar voorspeld wordt wat er zou gebeuren met de machten die zouden strijden om de controle over het Heilige Land in de toekomst. Voor een groot deel van de profetie waren deze koninkrijken Syrië in het noorden en Egypte in het zuiden, die beide onder Griekse overheersing stonden na Alexander de Grote. Uiteindelijk beschrijft de profetie een van deze heersers uit Syrië, namelijk Antiochus IV, ook bekend als Antiochus Epiphanes. Hij zou "bedrog plegen" door een vals vredesakkoord met de Joden te sluiten en later "vergramd worden tegen het heilig verbond en tot daden overgaan" (Daniël 11:23-24, 30).

Het apocriefe boek 1 Makkabeëën verschaft ons, hoewel het geen onderdeel vormt van de Schrift, de geschiedenis van die periode. Het beschrijft hoe Antiochus zich tegen de Joden keert, velen van hen vermoordde en de tempel in Jeruzalem plunderde (1 Makkabeëën 1:20-33, Nieuwe Bijbelvertaling).

De tempel onheiligh

Toen kwam het ergste. Daniëls profetie waarschuwde voor Antiochus: "Dan zullen strijdmachten door hem op de been gebracht worden; zij zullen het heiligdom, de vesting, onheilighen, het dagelijks offer doen ophouden en een gruwel oprichten, die verwoesting brengt" (Daniël 11:31).

Het boek 1 Makkabeëën verschaft ons details: "Toen gelaste de koning per brief zijn hele rijk om één volk te vormen en de eigen gebruiken op te geven. En alle volken voegden zich naar het woord van de koning. Zelfs veel Israëlieten gingen over tot zijn godsdienst, offerden aan afgodsbeelden en ontwijdden de sabbat."

"Per bode stuurde de koning brieven naar Jeruzalem en de steden van Judea waarin hij de naleving gelaste van gebruiken die het land vreemd waren. In de tempel mochten geen

brandoffers, graanoffers en wijnooffers meer worden gebracht en sabbat en feestdagen moesten worden afgeschaft."

"De tempel en de priesters werden ontwijd. Er werden altaren gebouwd en heiligdommen en tempeltjes ingericht voor afgodsbeelden, en er werd vlees van varkens en andere onreine dieren geofferd. Ze mochten hun zonen niet meer besnijden en moesten zich verlagen tot allerlei onreine en onheilige praktijken. Zo zouden de wetten vergeten worden en alle voorschriften in onbruik raken. Iedereen die het gebod van de koning negeerde, zou worden gedood" (1 Makkabeëën 1:41-50, NBV).

Toen gebeurde het: "Op 15 kislew van het jaar 145 [wat overeenkomt met 168/167 voor Christus] liet de koning een verwoestende gruwel op het altaar bouwen" (vers 54, NBV). Dit lijkt een heidens altaar te zijn geweest, waarschijnlijk met een afbeelding van de Griekse oppergod Zeus, omdat 2 Makkabeëën 6:2 ons vertelt dat "door zijn [dat wil zeggen, Antiochus'] toedoen werd de tempel in Jeruzalem ontwijd en genoemd naar Zeus Olympius." Immers, in de Griekse denkwijze werd de God van de Hebreëen gewoon gelijkgesteld aan de oppergod in het pantheon van de Grieken.

Ons wordt verder verteld: "Voor de huiseuren en op straat werd wierook gebrand. Werden er wetsrollen gevonden, dan werden deze verscheurd en verbrand. Wie in het bezit van zo'n verbondsról bleek te zijn of volgens de wet leefde, werd op last van de koning ter dood gebracht. Maand na maand lieten de inspecteurs in Israël hun macht voelen door overtreders die ze in de steden aantroffen ter dood te brengen. En op de vijfentwintigste van de maand offerden ze op het afgodsaltaar dat boven op het oude altaar stond" (1 Makkabeëën 1:55-59, NBV). Inderdaad, varkens, onrein verklaard in Gods wet (Deuteronomium 14:8), werden geofferd op Zijn Eigen altaar.

Het verslag gaat verder in 1 Makkabeëën 1:60-61 (NBV): "De vrouwen die hun kinderen hadden laten besnijden, werden op grond van de verordening gedood en zuigelingen werden opgehangen aan de hals van hun moeder. Ook hun huisgenoten en degenen die de besnijdenis hadden verricht werden gedood."

Toch boden sommigen, hoe erg de consequenties ook konden zijn, nog steeds weerstand. 1 Makkabeëën 1:62-64 vermeldt namelijk: "Toch vonden velen in Israël de kracht zich te verzetten... Zij stierven nog liever dan dat zij zich door voedsel zouden verontreinigen en het heilige verbond zouden schenden, en ze werden dan ook ter dood gebracht. De toorn drukte zwaar op Israël."

Desalniettemin bleven velen in leven onder het verzet. Het verslag gaat verder met de opkomst van de Hasmonidische priesterlijke familie van Mattathias, waaronder zijn zoon en opvolger Judas Makkabeüs, die geen compromis zou sluiten met het heidendom. Uiteindelijk bleken de inspanningen van deze patriotten en hun volgelingen in grote mate de reden voor de langverwachte verdrijving van de Syriërs.

Latere profetische vervulling

Lees nu met deze geschiedenis in het achterhoofd nogmaals Christus' waarschuwing over de gruwel der verwoesting. Toen Hij deze gaf, was dit deel van de profetie van Daniël al bijna 200 jaar daarvoor vervuld. Dus Daniëls profetie zou, volgens Jezus, een tweeledige vervulling hebben.

Jezus openbaarde ons de tijd voor de ultieme vervulling van deze profetie in Matteüs 24:21 waar Hij uitlegde wat er onmiddellijk daarna zou volgen: "Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal."

Dit doet denken aan een ander deel van de profetie van Daniël, namelijk aan het gedeelte waar wordt gezegd dat de eindtijd "een tijd van grote benauwdheid (zal) zijn, zoals er niet geweest is sinds er volken bestaan, tot op die tijd toe" (Daniël 12:1). Dus deze periode van verdrukking vindt plaats aan het einde van dit tijdperk, vlak voor de wederkomst van Christus.

Lessen uit de eerste vervulling

We kunnen veel leren over deze eindtijdprofetieën van de oorspronkelijke "gruwel der verwoesting" die door Daniël was voorspeld. Antiochus Epiphanes was een voorloper van de eindtijdkoning van het Noorden, de werelddictator waar het boek Openbaring naar verwijst als "het beest". Ongetwijfeld zal deze

eindtijdheerser gebruik maken van dezelfde bedrieglijke en achterbakse methoden die het bewind van Antiochus kenmerkten.

Verder lijkt uit wat we reeds hebben gezien en uit andere Bijbelse aanwijzingen, dat de eindtijdheerser voorstellen van vrede zal veinzen voor de Joden van de moderne natie Israël.

Welke andere parallellen zien we? Een deel van de 'gruwel' van Antiochus hield de beëindiging in van de dagelijkse tempeloffers (vers 31). Daniëls profetie maakt echter duidelijk dat de offers opnieuw zullen worden beëindigd in combinatie met de komende gruwel der verwoesting (Daniël 12:9-13). Dit lijkt te betekenen dat de offers opnieuw zullen worden ingesteld en een altaar zal worden herbouwd vóór de wederkomst van Jezus de Messias zodat deze profetie in vervulling kan gaan.

In een andere parallel verontreinigde Antiochus de oude heilige tempel toen hij een afgod van de heidense god Zeus oprichtte en er varkens offerde. De gruwel van de eindtijd zou eveneens een afbeelding van een afgod bij of in een nieuwe tempel kunnen inhouden. Wat we zeker weten is dat er binnen "de tempel van God" daadwerkelijk een persoon zal zijn die beweert God in het vlees te zijn (2 Tessalonicenzen 2:1-12).

Christus zal deze religieuze figuur vernietigen bij Zijn tweede komst (verzen 5-8), maar dan zullen velen al zijn bedrogen met "allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen" (verzen 9-12). Net zoals de originele gruwel der verwoesting het begin van een periode van ongekende ellende markeerde, zal de uiteindelijke gruwel de tijd doen aanbreken van de grootste horror ooit, de komende Grote Verdrukking.

We kunnen dankbaar zijn dat God beloofd Zijn Zoon terug te sturen naar de aarde om de mensheid van zelfvernietiging te redden in deze verschrikkelijke, komende tijd van massamisleiding en massavernietiging. Laten we, nu de gebeurtenissen in de wereld steeds dichterbij de vervulling van deze profetieën komen, meer en meer naar God toegaan in geloof. Laten we op Hem vertrouwen dat Hij ons door zelfs de vreselijkste tijd heen zal helpen in de wetenschap dat God ons niet zonder de kennis die nodig is om de eindtijdgebeurtenissen beter te begrijpen, heeft gelaten.

de 10 heersers die de beestmacht vormen, in zou kunnen grijpen en daarbij een ‘gruwel’ in deze aangewezen heilige plaats zou kunnen oprichten (Daniël 11:31; 12:9-11)—een bezoedeling die een afgodsbeeld uit de eerdere vervulling van deze profetie (wat slechts een ‘voorafschaduwning’ was) omvat. Dit scenario lijkt de meest waarschijnlijke manier waarop in het licht van de huidige omstandigheden deze profetieën zouden kunnen worden vervuld.

Let op de vreselijke betekenis die Jezus verbindt aan dit evenement: “Wanneer gij dan de gruwel der verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is, op de heilige plaats ziet staan—wie het leest, geve er acht op—laten dan wie in Judea zijn, vluchten naar de bergen. Wie op het dak is, ga niet naar beneden om zijn huisraad mede te nemen, en wie in het veld is, kere niet terug om zijn kleed mede te nemen. Wee de zwangeren en de zogenden in die dagen. Bidt, dat uw vlucht niet in de winter valle en niet op een sabbat. Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal” (Matteüs 24:15-21).

Getuigen voor God en Satan

Jeruzalem zal ook het centrum van andere cruciale gebeurtenissen zijn gedurende deze noodlottige tijd. God zal twee profeten sturen naar Jeruzalem—als Zijn twee getuigen—om te profeteren en wonderen te verrichten in Zijn naam. Net als de profeet Elia in het oude Israël zullen ze getuigen aan de hele wereld dat zij misleid is, dat zij de ware God heeft afgewezen ten gunste van een levensstijl van afgoderij die Satans slechte invloed weerspiegelt.

“En Ik zal mijn twee getuigen lastgeven om, met een zak bekleed, te profeteren, twaalfhonderd zestig dagen lang [3½ jaar]... En indien iemand hun schade wil toebrengen, komt er vuur uit hun mond en het verslindt hun vijanden; en indien iemand hun schade wil toebrengen, moet hij zó de dood vinden. Dezen hebben de macht de hemel te sluiten, zodat er geen regen valt gedurende de dagen van hun profeteren; en zij hebben macht over de wateren, om die in bloed te veranderen en om de aarde te slaan met allerlei plagen, zo dikwijls zij willen” (Openbaring 11:3-6).

Maar Satan heeft hierop geanticipeerd en is bereid om God te weerstaan. Hij zal zijn eigen vervalsingen van Gods twee getuigen klaar hebben staan. Deze twee instrumenten van Satan zijn profetisch aangewezen als “het beest” en “de valse profeet, die de tekenen voor zijn ogen [dat wil zeggen, van het beest] gedaan had, waardoor hij hen verleidde, die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbaden” (Openbaring 19:20).

Deze geestelijke leiders die elkaars tegenpolen zijn—de eerste twee

vertegenwoordigen God, de andere twee Satan en zijn systeem—zullen gedurende 42 maanden, oftewel 3½ jaar, tegen elkaar worden opgezet.

Het beest van Openbaring

Op dit punt is het belangrijk om te begrijpen dat de term *beest* in het boek Openbaring zowel Satans regering of religieuze systeem aan kan duiden alsook de charismatische leider die het menselijke hoofd van diens regering is. Zoals uit de profetieën van Daniël blijkt, worden zowel de regering als het religieuze systeem voorgesteld als de leider die zijn tegenstanders verslindt.

Merk de invloed op die de leider van de coalitie van de 10 heersers die de beestmacht vormen, op de hele wereld zal hebben op dat moment: “En de gehele aarde ging het beest met verbazing achterna, en zij aanbaden de draak, omdat hij aan het beest de macht gegeven had, en zij aanbaden het beest, zeggende: Wie is aan het beest gelijk? en: Wie kan er oorlog tegen voeren? En hem werd een mond gegeven, die grote woorden en godslasteringen spreekt; en hem werd macht gegeven dit tweeënveertig maanden lang te doen. En (het beest) opende zijn mond tot lasteringen tegen God, om zijn naam te lasteren en zijn tent en hen, die in de hemel wonen. En hem werd gegeven om tegen de heiligen oorlog te voeren en hen te overwinnen” (Openbaring 13:3-7).

De overtreding van deze heiligen is, in de ogen van Satan, hun trouw aan God ondanks de heerschappij van de duivel over de wereld. Satan zal “oorlog... voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben” (Openbaring 12:17); hij zal deze trouwe christenen vervolgen en doden (Matteüs 24:9).

In de context plaatsen

De gebeurtenissen in de eindtijd vormen de climax van de ontwikkelingen die begonnen in de Hof van Eden. Daar haalde Satan Adam en Eva over om Gods geboden te trotseren. In de eindtijd zal God een duidelijk onderscheid maken tussen mensen die leven volgens Zijn geboden en degenen die hun eigen religieuze praktijken en leefregels ontwikkelen onder invloed van Satan. Uiteindelijk zullen “zij, die Zijn geboden doen” de winnaars zijn “zodat zij recht mogen hebben op de Boom des levens, en opdat zij door de poorten de stad [het nieuwe Jeruzalem] mogen binnengaan” (Openbaring 22:14, Herziene Statenvertaling).

Laten we nu Satans vastberadenheid om Gods volk te vernietigen in een grotere context plaatsen. In een visioen zag de apostel Johannes dat God de Vader aan Jezus Christus, in het bijzijn van vele getuigen, het grootste deel van het boek Openbaring gaf in de vorm van een boekrol. Deze

boekrol bevatte beschrijvingen over belangrijke gebeurtenissen die aan de tweede komst van Christus verbonden zijn. Het was echter verzegeld met zeven zegels. Alleen Jezus Zelf werd waardig bevonden om de zegels te verbreken en ze te openen voor ons begrip (Openbaring 4-5).

Johannes had duidelijk gemaakt in Openbaring 1:10 dat de “dag des Heren” het primaire onderwerp van deze visioenen van Christus is. Ze onthullen de oudtestamentische profetieën die spreken over Gods oordeel over de volken.

Het openen van de zegels

In Openbaring 6 verbreekt Christus de zeven zegels en onthult hun betekenis. De eerste vier geven de religieuze misleiding, oorlogen,

Jezus Christus waarschuwde dat “geen vlees behouden zou worden” tenzij de vreselijke gebeurtenissen van die eindtijd zouden worden ingekort. Pas in de laatste decennia is het mogelijk geworden dat deze profetie vervuld wordt.

hongersnoden en epidemieën weer die leiden tot de eindtijd (Openbaring 6:1-8). Satans vervolging en het martelaarschap van Gods volk in de eindtijd, zoals beschreven onder het vijfde zegel (verzen 9-11), en de hemelse tekenen van het zesde zegel (verzen 12-16) beginnen ook vóór “de grote dag van hun toorn” (vers 17)—vóór de dag des Heren.

De eerste zes zegels komen overeen met de tekens die Christus beschreef in Zijn Olijfbergprofetie, die is opgenomen in Matteüs 24, Marcus 13 en Lucas 21. Jezus noemt ze ‘het begin der weeën’ (Matteüs 24:8). Deze gaan vooraf aan de tijd van Gods toorn, de dag des Heren. Als deze omstandigheden in werking treden en deze gebeurtenissen een aanvang nemen, gaan ze door tot het einde van dit tijdperk en nemen ze in frequentie en ernst toe, zoals weeën. De intensiteit van vernietiging escaleert snel als gevolg van hun elkaar versterkende effect als het einde naderbij komt.

iStockphoto

De eerste zes zegels in Openbaring 6 vatten belangrijke gebeurtenissen en omstandigheden samen die *leiden tot* de dag des Heren. De rest van het boek Openbaring richt zich vooral op wat er *gebeurt tijdens* de dag des Heren. Op dat moment zal Gods oordeel komen over de volken die zijn misleid door het grote Babylon. Dit zal gebeuren net voordat Christus het Koninkrijk van God vestigt.

Vervolging, verdrukking en hemelse tekenen

Het is belangrijk dat we de relatie tussen het vijfde, zesde en zevende zegel begrijpen. Het vijfde zegel beschrijft Satans oorlog tegen het volk van God, de eindtijdvervolging en het martelaarschap van velen die trouw blijven aan God:

“En toen Hij het vijfde zegel opende, zag ik onder het altaar de zielen van hen, die geslacht waren om het woord van God en om het getuigenis, dat zij hadden. En zij riepen met luider stem en zeiden: Tot hoelang, o heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt Gij ons bloed niet aan hen, die op de aarde wonen? ... en hun werd gezegd, dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook het getal vol zou zijn van hun mededienstknechten en hun broeders, *die gedood zouden worden evenals zij*” (Openbaring 6:9-11).

Jezus beschreef verder de vervolging en het martelaarschap van Zijn trouwe dienaren in deze bloederige en gevaarlijke tijd: “Dan zullen zij u overleveren aan verdrukking en zij zullen u doden, en gij zult door alle volken gehaat worden om mijns naams wil. En dan zullen velen ten val komen en zij zullen elkander overleveren en elkander haten. En vele valse profeten zullen opstaan en velen zullen zij verleiden. En omdat de wetsverachting toeneemt, zal de liefde van de meesten verkillen. Maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden” (Matteüs 24:9-13).

Christus beschrijft deze angstige tijd als een tijd van “grote verdrukking”, een ongeëvenaard tijdperk in de geschiedenis. “Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal. En indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden; doch ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen worden ingekort” (verzen 21-22).

Jezus legt uit wat er daarna moet gebeuren. “Terstond na de

verdrukking dier dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal haar glans niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de machten der hemelen zullen wankelen” (vers 29).

Merk nu op hoe dit overeenkomt met het zesde zegel in Openbaring 6:12-16: “En ik zag, toen Hij het zesde zegel opende, en daar geschiedde een grote aardbeving en de zon werd zwart als een haren zak en de maan werd geheel als bloed. En de sterren des hemels vielen op de aarde, gelijk een vijgeboom zijn wintervijgen laat vallen, wanneer hij door een harde wind geschud wordt. En de hemel week terug als een boekrol, die wordt opgerold, en alle berg en eiland werd van zijn plaats gerukt” (Openbaring 6:12-14).

“En de koningen der aarde en de groten en de oversten over duizend en de rijken en de machtigen en iedere slaaf en vrije verborgen zich in de holen en de rotsen der bergen; en zij zeiden tot de bergen en tot de rotsen: Valt op ons en verbergt ons voor het aangezicht van Hem, die gezeten is op de troon, en voor de toorn van het Lam” (verzen 15-16).

Het zesde zegel kondigt de dag des Heren aan en introduceert deze: “Want de grote dag van hun toorn is gekomen en wie kan bestaan?” (vers 17). De profeet Joël bevestigt dat de hemelse tekenen en de tijd van grote verdrukking voorafgaan aan de dag des Heren. “De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, *voordat* de grote en geduchte dag des HEREN komt” (Joël 2:31).

De dag des Heren komt

De dag des Heren is de tijd van Gods toorn—Zijn oordeel over een ieder die zichzelf tegenover Hem en Zijn volk heeft gesteld. Het is de tijd van Zijn oordeel en bestraffing van de wereld voor haar arrogantie en ongehoorzaamheid aan Zijn geboden.

Let op wat er gebeurt wanneer Christus het volgende zegel opent: “En toen Hij het zevende zegel opende, kwam er een stilte in de hemel, ongeveer een half uur lang. En ik zag de zeven engelen, die voor God staan, en hun werden zeven bazuinen gegeven” (Openbaring 8:1-2).

Dit is de tijd waarover sinds het begin van de op schrift gestelde profetie geschreven is (Lucas 21:22). Zelfs de engelen in de hemel zijn stil wanneer Jezus Christus het ontzagwekkende zevende zegel verbreekt. Wat het onthult, is opgenomen in symbolen die de belangrijkste gebeurtenissen van de dag des Heren uitbeelden.

De oordelen en straffen van de dag des Heren worden aangekondigd door zeven engelen die op zeven bazuinen blazen. De zeven bazuinen vertegenwoordigen de totaliteit van Gods interventie in het doen en laten van de mens in de eindtijd. Laten we kort kijken naar de aard van de straffen waaruit die interventie bestaat.

De zeven bazuinplagen

De straffen die worden aangekondigd door de eerste vier bazuinen verwoesten de ecologie van de aarde—het systeem waardoor de mensheid in leven blijft. Een derde gedeelte van de bomen wordt vernietigd door deze ramp van de eerste bazuin, een derde deel van het leven in de oceaan wordt verwoest door de tweede, een derde deel van ‘s werelds zoetwatervoorraad wordt onbruikbaar als gevolg van de derde ramp, en het lijkt erop dat de atmosfeer verontreinigd en verduisterd wordt door de vierde ramp (Openbaring 8:6-12).

Hoewel velen sterven door deze catastrofale gebeurtenissen (vers 11) prent God de mensheid met deze gebeurtenissen in dat het leven op de planeet bestaat als gevolg van Zijn welgevallen. Zoals de apostel Paulus zei tegen de mensen te Athene: “Want in Hem leven wij, bewegen wij ons en zijn wij” (Handelingen 17:28). God herinnert de wereld eraan dat Hij, de Schepper van het leven, het leven ook kan wegnemen.

De rampen van de laatste drie bazuinen zijn vervolgens specifiek gericht op de bewoners van de aarde in plaats van alleen hun omgeving: “En ik zag en hoorde een arend vliegen in het midden des hemels, die met luider stem zeide: Wee, wee, wee hun, die op de aarde wonen, vanwege de overige stemmen van de bazuin der drie engelen, die nog bazuinen zullen!” (Openbaring 8:13). Nu begint God de mensen zelf te straffen.

Onder de bestraffing van de vijfde bazuin wordt de mens niet gedood maar gekweld, “vijf maanden lang; en hun pijniging was als de pijniging door een schorpioen, wanneer hij een mens steekt” (Openbaring 9:5).

Dan wordt het bevel gegeven aan “de zesde engel, die de bazuin had: Laat de vier engelen los, die bij de grote rivier, de Eufraat, gebonden zijn. En de vier engelen, die tegen het uur en de dag en de maand en het jaar waren gereed gehouden, werden losgelaten om het derde deel van de mensen te doden. En het getal der legerscharen van de ruitery was tweemaal tienduizend tienduizendtallen” (Openbaring 9:14-16).

Hoewel deze profetieën zijn verpakt in symbolische taal geeft het verbazingwekkende aantal doden als gevolg van rook, vuur en zwavel aan wat de wereldlegers uiteindelijk met hun gruwelijke massavernietigingswapens zullen ontketenen. God zal dit laten gebeuren. Dan zal de grootschalige vernietiging van menselijk leven beginnen.

Het onbeschrijflijke bloedbad in die oorlog is een onderdeel van Gods oordeel over een opstandige mensheid. Binnen korte tijd zullen Zijn engelen ook de zeven laatste plagen loslaten, “want daarmee is de gramschap Gods voleindigd” (Openbaring 15:1). Dit moment valt

samen met de waarschuwing van Christus dat er geen menselijk leven zou overblijven als Hij niet terug zou keren (Matteüs 24:22).

Een triomfantelijke aankondiging

Tot slot vindt de belangrijkste gebeurtenis van al plaats op het moment dat de laatste bazuin geblazen wordt: “En de zevende engel blies de bazuin en luide stemmen klonken in de hemel, zeggende: Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en aan zijn Gezalfde, en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden” (Openbaring 11:15).

Op dat moment zal Christus “verderven wie de aarde verderven” (vers 18). Dit omvat mede het hele systeem genaamd het grote Babylon, waarvan de satanische wortels terug te voeren zijn tot aan het begin van de menselijke geschiedenis: “En een sterke engel nam een steen op als een grote molensteen en wierp hem in de zee, zeggende: Zó zal Babylon met geweld geworpen worden, de grote stad, en zij zal nooit meer gevonden worden” (Openbaring 18:21).

Johannes beschrijft Christus’ overwinning op Jeruzalem in het dal van Josafat (zie ook Joël 3:2, 12-14) in de daaropvolgende strijd: “En ik zag [in een visioen] de hemel geopend, en zie, een wit paard; en Hij, die daarop zat, wordt genoemd Getrouw en Waarachtig, en Hij velt vonnis en voert oorlog ... En ik zag het beest en de koningen der aarde en hun

legerscharen verzameld om de oorlog te voeren tegen Hem, die op het paard zat, en tegen zijn leger.”

“En het beest werd gegrepen en met hem de valse profet, die de tekenen voor zijn ogen gedaan had, waardoor hij hen verleidde, die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbaden; levend werden zij beiden geworpen in de poel des vuurs, die van zwavel brandt. En de overigen werden gedood met het zwaard, dat kwam uit de mond van Hem, die op het paard zat; en al de vogels werden verzadigd van hun vlees” (Openbaring 19:11-21).

Er moet nog iets anders gebeuren voordat Jezus Christus Zijn aardse regeerperiode kan beginnen: Satan moet worden gebonden en uit zijn heerschappij over de hele wereld worden gezet. “En ik zag een engel nederdalen uit de hemel met de sleutel des afgronds en een grote keten in zijn hand; en hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan, en hij bond hem duizend jaren” (Openbaring 20:1-2).

Wanneer de georganiseerde oppositie verwijderd zal zijn, zal Christus beginnen met dat wat nodig is om echte vrede en gerechtigheid aan de mensheid te brengen. In het volgende hoofdstuk zullen we door Gods profeten de beschrijving zien van de ongelooflijke wereld die Jezus Christus zal bouwen wanneer Hij de heerschappij en de wegen van God herstelt.

Wat is “de dag des Heren”?

Sommige mensen veronderstellen ten onrechte dat toen de apostel Johannes schreef dat hij “in vervoering des geestes (kwam) op de dag des Heren” (Openbaring 1:10), dit zou betekenen dat hij de zondag als rustdag in acht nam en het visioen op die dag kreeg. Maar de Bijbel definieert nergens “de dag des Heren” als de eerste dag van de week. Als dit een verwijzing zou zijn naar een bepaalde dag van de week zouden we moeten concluderen dat Johannes de zevende dag bedoelde, omdat God die dag “Mijn heilige dag ... de heilige dag des Heren” (Jesaja 58:13) noemt. Jezus Christus zei dat Hij “Heer ... over de sabbat” (Marcus 2:28) is, niet over een andere dag van de week (vergelijk Jesaja 58:13).

Echter, de context van het visioen van Johannes laat zien dat hij in het geheel niet doelde op een bepaalde dag van de week. In plaats daarvan schreef hij dat het visioen

hem voerde naar een toekomstige tijd die de Bijbel elders “de dag van de Here”, “de dag van onze Here Jezus Christus” en “de dag des Heren” noemt (Jeremia 46:10; Sefanja 1:14; Handelingen 2:20; 1 Korintiërs 1:8; 5:5; 2 Korintiërs 1:14; 1 Thesalonicenzen 5:2; 2 Thesalonicenzen 2:2; 2 Petrus 3:10).

Deze woorden spreken niet van een specifieke periode van 24 uur. In plaats daarvan verwijzen zij naar de eindtijdgebeurtenissen rondom de terugkeer van Jezus Christus, wanneer Hij persoonlijk en rechtstreeks zal ingrijpen in het leven van de mensheid. Zo geven deze woorden dus het einde van het tijdperk van de heerschappij van de mens en het begin van het tijdperk van Jezus Christus aan. Dit is het thema van het boek Openbaring en “de dag des Heren” zoals Johannes dit alles zag in een visioen.

De duizendjarige regering van Jezus Christus

Wanneer Jezus Christus naar de aarde terugkeert, zal Hij “de wederoprichting aller dingen, waarvan God gesproken heeft bij monde van zijn heilige profeten, van oudsher” (Handelingen 3:21), op gang brengen. Die profeten verzekerden het oude Israël en Juda er keer op keer van dat een rechtvaardige Koning Gods koninkrijk op aarde zou herstellen.

De profeten onthullen de exacte plek waar de Messias, de gezalfde koning van God, naartoe zal terugkeren: “Zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg, die vóór Jeruzalem ligt aan de oostzijde” (Zacharia 14:4). Beginnende met Jeruzalem als Zijn hoofdstad zal Hij Zijn heerschappij uitbreiden naar de gehele wereld (vers 9).

Wanneer Gods Koninkrijk eenmaal is gevestigd in Jeruzalem onder het volk Israël, zal Christus vertegenwoordigers van alle naties vragen om naar Jeruzalem te komen om te leren over Zijn wetten. Hij zal ze oproepen te gaan naar Jeruzalem om Gods jaarlijkse Loofhuttenfeest bij te wonen: “Allen, die zijn overgebleven van al de volken, die tegen Jeruzalem zijn opgerukt, zullen van jaar tot jaar heentrekken om zich neer te buigen voor de Koning, de HERE der heerscharen, en het Loofhuttenfeest te vieren” (vers 16, zie Leviticus 23:33-44).

Niet alle landen zullen onmiddellijk meewerken. Vergeet niet dat Satan deze zelfde naties had georganiseerd om tegen Christus te vechten bij Zijn wederkomst. Ze zullen Hem niet snel accepteren, zelfs niet nadat Satan gebonden is. Daarom zal Christus “richten tussen volk en volk en rechtspreken over machtige natiën” (Jesaja 2:4). In het begin van de heerschappij van Christus zullen nog steeds krachtige maatregelen nodig zijn om de meeste naties ervan te overtuigen dat Hij van plan is Gods wetten zo nodig af te dwingen.

Hoe zal Hem dit lukken, vooral bij naties die halsstarrig weigeren om het Loofhuttenfeest te vieren? Zijn manier om Zijn boodschap aan hen duidelijk te maken zal eenvoudig zijn. Hij zal simpelweg Zijn macht over de natuurlijke krachten aanwenden. “Maar wie uit de geslachten der aarde niet naar Jeruzalem zal heentrekken om zich voor de Koning, de HERE der heerscharen, neder te buigen, *op hem zal geen regen vallen*” (Zacharia 14:17).

De volken zullen snel leren dat hun bestaan afhankelijk is van Gods zegen. Goed weer en overvloedige gewassen zijn zegeningen van God. Vanaf dit moment zullen alleen naties die God gehoorzamen deze zegeningen oogsten. Alle andere naties niet. Een dergelijk systeem zal dienen als een overtuigend argument. Met de tijd zullen alle naties reageren.

Laten we nu enkele specifieke kenmerken van de regering van Christus bekijken.

Het belonen van de heiligen

Jezus Christus heeft beloofd om mensen te belonen die Hem door de eeuwen heen trouw hebben gediend (Openbaring 11:18; 22:12). Merk hun rol in Zijn Koninkrijk op: “*Zalig en heilig* is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding: over hen heeft de tweede dood geen macht, maar *zij zullen priesters van God en van Christus* zijn en zij zullen *met Hem als koningen heersen, [die] duizend jaren*” (Openbaring 20:6). Deze toekomstige periode wordt vaak simpelweg aangeduid als het Millennium (een periode van duizend jaar).

Vanaf het begin van de duizendjarige regering van Christus zullen de trouwe dienaren van God—onder wie velen die onder hevige vervolging en marteling hebben geleden—dienen als de leraren en bestuurders van die fantastische, toekomstige wereld. Ze zullen Jezus assisteren bij het onderwijzen van de weg van vrede en gerechtigheid aan de volken. Dit zal een vervulling zijn van de belofte van Christus aan Zijn Kerk: “Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon” (Openbaring 3:21).

De profeet Daniël voorspelde hetzelfde: “En het koningschap, de macht en de grootheid der koninkrijken onder de ganse hemel zal gegeven worden aan het volk van de heiligen des Allerhoogsten: zijn koningschap is een eeuwig koningschap, en alle machten zullen het dienen en gehoorzamen” (Daniël 7:27).

Christus is niet van plan om de wereld eigenhandig te veranderen. Bij Zijn komst zullen Zijn trouwe dienstknechten onmiddellijk worden getransformeerd van mensen van vlees en bloed in onsterfelijke, geestelijke wezens die Hem kunnen helpen. Paulus legde uit:

“Dit spreek ik evenwel uit, broeders: vlees en bloed kunnen het Koninkrijk Gods niet beërven en het vergankelijke beërft de onvergankelijkheid niet. Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfe-

lijke moet onsterfelijkheid aandoen” (1 Korintiërs 15:50-53).

Deze getransformeerde wezens zullen met Jezus Christus op Zijn troon zitten. Zij zullen met Hem dienen als leraren en bestuurders tijdens Zijn duizendjarige regering. (Voor meer details over de ongelooflijke toekomst die God in petto heeft voor de mensheid kunt u gratis exemplaren van de boekjes *Het Evangelie van het Koninkrijk*, *Wat is uw bestemming?* en *Is er leven na de dood?* aanvragen.)

Het herstel van geheel Israël

Lang geleden heeft God ook beloofd: “Zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit [zijn nakomeling, de Messias] zal verwekken; die zal als koning regeren en verstandig handelen, die zal recht en gerechtigheid doen in het land. In zijn dagen zal Juda behouden worden en Israël veilig wonen” (Jeremia 23:5-6).

Het opnieuw tot één natie worden van alle stammen van Israël onder de heerschappij van de Messias is herhaaldelijk voorspeld in de geschriften van de profeten.

Door middel van Ezechiël zegt God: “Zie, Ik haal de Israëlieten weg uit de volken naar wier gebied zij gegaan zijn; Ik zal hen van alle kanten bijeenverzamen en hen naar hun land brengen. En Ik zal hen tot één volk maken in het land, op de bergen Israëls, en één koning zal over hen allen koning zijn; niet langer zullen zij twee volken zijn en niet langer verdeeld in twee koninkrijken” (Ezechiël 37:21-22).

En Hij zegt door Jeremia: “Maar nu, zo zegt de HERE, de God van Israël, van deze stad [Jeruzalem], waarvan gij zegt: Zij is in de macht van de koning van Babel gegeven door het zwaard, de honger en de pest—zie, Ik verzamel hen uit al de landen, waarheen Ik hen in mijn toorn en gramschap en grote verbolgenheid zal verdreven hebben, en Ik zal hen naar deze plaats terugbrengen en hen veilig doen wonen; zij zullen Mij tot een volk zijn en Ik zal hun tot een God zijn; Ik zal hun één hart en één weg geven, zodat zij Mij vrezen al de dagen, hun en hun kinderen na hen ten goede” (Jeremia 32:36-39).

Aangezien Christus Jeruzalem tot Zijn hoofdstad zal maken, zal het eerste volk dat de gevolgen van Zijn bewind ervaart het herstelde koninkrijk van Israël zijn. Als hun Koning zal Hij onmiddellijk een nauwe werkrelatie met hen vaststellen: “Ik zal met hen een verbond des vredes sluiten, een eeuwig verbond met hen zal het zijn; Ik zal hun een plaats geven, hen vermeerderen en mijn heiligdom voor eeuwig te midden van hen stellen... Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn. En de volken zullen weten, dat Ik, de HERE, het ben die Israël heilig, doordat mijn heiligdom voor eeuwig te midden van

hen staat” (Ezechiël 37:26-28).

Het volk Israël speelt een noodzakelijke rol bij het helpen van andere naties om Gods wegen te implementeren. Wanneer God eenmaal hun zonden heeft vergeven, zal Jezus Christus beginnen met een nederig en berouwvol Israël om de kennis van Gods wet over andere naties te verspreiden. De hele wereld zal geleidelijk onder het gezag en de regering van één uniforme wet komen, de wet van God. Jezus zal dit coördineren terwijl Hij regeert over de volken vanuit Jeruzalem. De wereld zal eindelijk leren om Gods wet te gehoorzamen.

Israël zal de volken helpen Gods wegen leren

God zegt met betrekking tot de herstelde natie Israël tijdens de duizendjarige regering van Christus: “Zie... Ik zal hen genezen en hun een schat van bestendige vrede ontsluiten; ja, Ik zal een keer brengen in het lot van Juda en Israël en hen opbouwen als weleer; Ik zal hen reinigen van al hun ongerechtigheid, waardoor zij tegenover Mij gezondigd hebben, en Ik zal hun vergeven al hun ongerechtigheden... Dan zal zij [Jeruzalem] Mij tot een blijde naam worden, tot lof en eer bij

Onder de regering van Jezus Christus zal de wereld veranderd worden in een paradijs van vrede en overvloed. “... Zij zullen zitten, een ieder onder zijn wijnstok en onder zijn vijgeboom, zonder dat iemand hen opschrikt” (Micha 4:4).

alle volkeren der aarde, die van al het goede dat Ik aan hen doe, horen zullen; ja, zij zullen zich verbazen en verwonderen over al het goede en al het heil, dat Ik aan haar doe” (Jeremia 33:6-9).

Terwijl het volk van Israël leert om Gods wegen te volgen, zal hun voorbeeld andere landen inspireren om dezelfde manier van leven te zoeken en dezelfde zegeningen te plukken: “Ja, vele natiën en machtige volken zullen komen om de HERE der heerscharen te Jeruzalem te

zoeken en de gunst des HEREN af te smeken. Zo zegt de HERE der heerscharen: In die dagen zullen tien mannen uit volken van allerlei taal vastgrijpen, ja vastgrijpen de slip van een Judeese man, en zeggen: wij willen met u gaan, want wij hebben gehoord, dat God met u is” (Zacharia 8:22-23).

Naties zullen zien dat het gehoorzamen van Gods wet werkt. Zij zullen naar Jeruzalem komen om te leren hoe zij dit kunnen toepassen in hun eigen land: “En vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des HEREN, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des HEREN woord uit Jeruzalem” (Micha 4:2). Uiteindelijk zal “de aarde ... vol zijn van kennis des HEREN, zoals de wateren de bodem der zee bedekken” (Jesaja 11:9).

De vrucht van juiste kennis

Met Jezus Christus als Koning zal Jeruzalem het centrum van onderwijs zijn voor de wereld. Gods Woord, de Bijbel, zal zorgen voor een solide basis voor de ontwikkeling van onderwijs en kennis:

“Alzo zal mijn woord, dat uit mijn mond uitgaat, ook zijn ... het zal doen wat Mij behaagt en dat volbrengen, waartoe Ik het zend. Want in vreugde zult gij uittrekken en in vrede geleid worden; de bergen en de heuvelen zullen voor u uitbreken in gejuich en alle bomen des velds zullen in de handen klappen. Voor een doornstruik zal een cypres opschieten, voor een distel zal een mirt opschieten, en het zal de HERE zijn tot een naam, tot een eeuwig teken, dat niet uitgeroeid zal worden” (Jesaja 55:11-13).

De welvaart zal toenemen, terwijl misdaad en corruptie zullen ophouden. “Voor koper zal Ik goud brengen, voor ijzer zilver, voor hout koper, voor stenen ijzer; Ik zal vrede tot uw overheid maken en gerechtigheid tot uw heerseres. Van geen geweld zal in uw land meer gehoord worden, van verwoesting noch verderf in uw gebied” (Jesaja 60:17-18).

Er is echter veel meer dan alleen kennis nodig om duurzame vrede en samenwerking te bewerkstelligen. Een *geestelijke verandering* is ook noodzakelijk. Het zal die geestelijke verandering in het volk Israël zijn, die andere volken zal inspireren om hun manier van leven te bewonderen en te willen imiteren:

“O huis Israëls ... om mijn heilige naam ... Ik zal u weghalen uit de volken en u bijeenvergaderen uit alle landen, en Ik zal u brengen naar uw eigen land; Ik zal rein water over u sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinheden en van al uw afgoden zal Ik u reinigen; een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste; het hart van steen zal Ik uit uw lichaam verwijderen en Ik zal u een hart van vlees

geven. Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven en maken, dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt” (Ezechiël 36:22-27).

Het geestelijke herstel van de mensheid is de belangrijkste transformatie die zal plaatsvinden tijdens deze duizendjarige periode. De Geest van God zal mensen in staat stellen Hem gewillig en enthousiast te gehoorzamen vanuit het hart: “Maar dit is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des HEREN: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn” (Jeremia 31:33; Hebreëen 8:10).

Gods Geest zal mensen op fenomenale wijze veranderen. Gehoorzaamheid zal wijdverbreid zijn; mensen zullen eervol leiderschap tonen en genieten van een stabiele samenleving: “Uw rechters zal Ik weer maken als weleer en uw raadsheren als in den beginne. Daarna zal men u noemen: stad der gerechtigheid, getrouwe veste” (Jesaja 1:26).

De veranderingen zullen blijvend zijn en voortduren in volgende generaties: “Uw volk zal geheel uit rechtvaardigen bestaan, voor altoos zullen zij het land bezitten ... tot mijn verheerlijking. De kleinste zal tot een geslacht worden en de geringste tot een machtig volk; Ik, de HERE, zal het te zijner tijd met haast volvoeren” (Jesaja 60:21-22).

Elke nieuwe generatie zal deze traditie van gerechtigheid voortzetten: “Al uw zonen zullen leerlingen des HEREN zijn, en het heil uwer zonen zal groot zijn” (Jesaja 54:13). Mensen over de hele wereld zullen hun voorbeeld zien en respecteren: “En hun nageslacht zal onder de volken vermaard zijn en hun nakomelingschap te midden der natiën; allen die hen zien, zullen erkennen, dat zij het nageslacht zijn, dat de HERE gezegend heeft” (Jesaja 61:9).

Gods levenswijze verspreidt zich

Wanneer mensen van andere volken zien wat er gebeurt in Jeruzalem en omstreken zullen ook zij de levende God willen dienen: “En de vreemdelingen die zich bij de HERE aansloten om Hem te dienen, en om de naam des HEREN lief te hebben, om Hem tot knechten te zijn, allen die de sabbat onderhouden, zodat zij hem niet ontheiligen, en die vasthouden aan mijn verbond: hen zal Ik brengen naar mijn heilige berg en Ik zal hun vreugde bereiden in mijn bedehuis ... want mijn huis zal een bedehuis heten voor alle volken” (Jesaja 56:6-7).

Tenslotte zullen de barrières tussen Israël en andere landen wegvallen. Dit zal gebeuren omdat alle landen uiteindelijk zullen beseffen: “Hierbij is geen sprake van Jood of Griek, van slaaf of vrije, van mannelijk en vrouwelijk: gij allen zijt immers één in Christus Jezus” (Galaten 3:28).

Fysieke zegeningen

Wanneer mensen over de hele wereld God beginnen te gehoorzamen (door eerst te beginnen met het stellen van hun geestelijke prioriteiten) zullen zij ongekende fysieke welvaart gaan ervaren:

“Zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat de ploeger zich aansluit bij de maaier en de druiventreder bij hem die het zaad strooit; dan zullen de bergen druipen van jonge wijn en al de heuvelen daarvan overvloeien ... verwoeste steden zullen zij herbouwen en bewonen; wijngaarden zullen zij planten en de wijn ervan drinken; boomgaarden zullen zij aanleggen en de vrucht daarvan eten” (Amos 9:13-14).

Jesaja vergelijkt deze tijd met een eeuwigdurend feest met het beste

van alles: “En de HERE der heerscharen zal op deze berg voor alle volken een feestmaal van vette spijzen aanrichten, een feestmaal van belegen wijnen: van mergrijke, vette spijzen, van gezuiverde, belegen wijnen” (Jesaja 25:6).

Let eens op deze inspirerende beschrijving

“De wolf en het lam zullen tezamen weiden en de leeuw zal stro eten als het rund...zij zullen geen kwaad doen noch verderf stichten op gans mijn heilige berg, zegt de HERE” (Jesaja 65:25).

van de komende zegeningen: “Zij zullen huizen bouwen en die bewonen, wijngaarden planten en de vrucht daarvan eten; zij zullen niet bouwen, opdat een ander er wone; zij zullen niet planten, opdat een ander het ete, want als de levensduur der bomen zal de leeftijd van mijn volk zijn en van het werk hunner handen zullen mijn uitverkorenen genieten. Zij zullen niet tevergeefs zwoegen en geen kinderen voortbrengen tot een vroegtijdige dood, want zij zullen een door de HERE gezegend geslacht zijn, en hun nakomelingen met hen. En het zal geschieden, dat Ik antwoorden zal, voordat zij roepen; terwijl zij nog spreken, zal Ik verhoren. De wolf en het lam zullen tezamen weiden en de leeuw zal stro eten als het rund ... zij zullen geen kwaad doen noch verderf stichten op gans mijn heilige berg, zegt de HERE” (Jesaja 65:21-25).

Deze visie van de duizendjarige regering van Christus is niet een illusie, maar een *reële belofte*. Jezus Christus zal terugkeren naar de aarde om de mensheid geestelijk te veranderen en een paradijs op aarde te vestigen. De combinatie van het verwijderen van de invloed van Satan, het geven van Gods Geest aan de mensheid en het onderwijzen van de wereld in de wetten en wegen van God zal 1.000 jaar vrede voortbrengen en een samenleving die meer gezegend wordt dan zij in haar stoutste dromen voor mogelijk had kunnen houden.

Maar hoe ongelooflijk dit ook klinkt, profetie onthult dat de mensheid een *nog verbazingwekkender* periode te wachten staat.

Na het Millennium

We hebben gezien dat Jezus Christus, bijgestaan door Zijn trouwe dienaren, de wereld zal veranderen na Zijn terugkeer naar de aarde. Maar zelfs na deze 1.000-jarige heerschappij van vrede en voorspoed ligt er nog veel belangrijk werk in het verschiet.

Jezus sprak van een tijd waarin de mensen van alle naties zich voor Hem zouden vergaderen. Waarom? Om “ze van elkander [te] scheiden, zoals de herder de schapen scheidt van de bokken” (Matteüs 25:32).

Let op de aard en het resultaat van deze scheiding: “Dan zal de Koning tot hen, die aan zijn rechterhand zijn, zeggen: Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld af” (vers 34). “Dan zal Hij ook tot hen, die aan zijn linkerhand zijn, zeggen: Gaat weg van Mij, gij vervloekten, naar het eeuwige vuur, dat voor de duivel en zijn engelen bereid is... En dezen zullen heengaan naar de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen naar het eeuwige leven” (verzen 41 en 46).

Hoe zal dit gebeuren? Wie zal worden betrokken bij dit oordeel? Merk op hoe Jezus Christus het proces van het scheiden van de rechtvaardigen van de onrechtvaardigen zal uitvoeren. Aan het begin van Zijn regering begint Hij te oordelen tussen de volken door hen te leren zich van het kwaad af te wenden en gerechtigheid te zoeken (Jesaja 2:4).

Satan vrijgelaten voor een korte tijd

Ook de apostel Johannes beschrijft in Openbaring zijn visioen van het begin van de heerschappij van Christus. Hij ziet dat een engel “de draak (greep), de oude slang, dat is de duivel en de satan, en hij bond hem duizend jaren” (Openbaring 20:2-3). Echter, dit is niet het einde van de rol van Satan in het leven van de mensheid, want “daarna moet hij voor een korte tijd worden losgelaten” (Openbaring 20:2-3).

Let op wat er gebeurt aan het einde van het Millennium: “En wanneer de duizend jaren voleindigd zijn, zal de satan uit zijn gevangenis worden losgelaten, en hij zal uitgaan om de volkeren aan de vier hoeken der aarde te verleiden, Gog en Magog, om hen tot de oorlog te verzamelen, en hun getal is als het zand der zee. En zij kwamen op over de breedte der aarde en omsingelden de legerplaats der heiligen en de geliefde stad; en vuur daalde neder uit de hemel en verslond hen, en de duivel, die

hen verleidde, werd geworpen in de poel van vuur en zwavel...” (verzen 7-10).

Waarom zou God Satan loslaten om mensen wederom te verleiden na de prachtige 1.000-jarige heerschappij van Jezus Christus? Hoewel er geen specifieke uitleg wordt gegeven, lijkt een logische reden voor deze gang van zaken evident.

Gedurende het Millennium zullen mensen slechts één manier van leven kunnen kiezen — de manier die Christus hun leert. Vele generaties zullen opgroeien zonder ooit te zijn blootgesteld aan een andere manier van leven.

Vanaf het begin echter heeft God mensen altijd toegestaan om te kiezen tussen goed en kwaad (Deuteronomium 30:19). Het zou een vergissing zijn om te geloven dat niemand die geboren is tijdens het Millennium ooit de weg van Satan zou kiezen als de gelegenheid zich voor zou doen.

We kunnen zien aan de gebeurtenissen beschreven in Openbaring 20, dat God die keuze voor veel mensen die zullen leven gedurende dat 1.000-jarige tijdperk beschikbaar zal stellen. Het is ook redelijk om te geloven dat sommigen van hen zullen reageren op de intriges van Satan, en dat sommigen zijn egoïstische, opstandige manieren boven de coöperatieve en liefdevolle manier van God verkiezen.

Een groot aantal mensen zal de keuze maken om een omvangrijk leger te vormen. “En zij kwamen op over de breedte der aarde en omsingelden de legerplaats der heiligen en de geliefde stad; en vuur daalde neder uit de hemel en verslond hen” (Openbaring 20:9).

God heeft Zijn volk altijd getest om te zien wat er in hun hart omgaat (Deuteronomium 8:2; 1 Tessalonicenzen 2:4; Hebreeëen 11:17). We moeten er niet van uitgaan dat diegenen die tijdens het Millennium leven verschillend zullen worden behandeld. Dit zal een test zijn waarmee in ieder geval een aantal van hen zal moeten worden geconfronteerd. Ongetwijfeld zullen allen die leven gedurende die 1.000 jaar de gelegenheid hebben om te zien of zij trouw zullen blijven aan God en Zijn wegen. Het enige voorbeeld dat aan ons is geopenbaard, is echter dat God Satan tijdelijk los zal laten.

Zodra deze test voorbij is, zal Satan nooit meer worden toegestaan worden om iemand te verleiden.

De algemene opstanding van de doden

Nu moet het grootste oordeel over allen beginnen. Zoals we eerder hebben gelezen, zullen bij de terugkeer van Jezus Christus alleen Zijn trouwe heiligen worden opgewekt. Profetie laat dit zien: “*De overige doden* werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd

waren” (Openbaring: 20:5). Er zal dus na het Millennium nog een andere opstanding plaatsvinden!

De omvang van dit gebeuren is moeilijk te overzien en haar betekenis is moeilijk voor te stellen. Wat gaat er gebeuren met de miljarden onbekeerde mensen die ooit geleefd hebben? Waar gaat deze periode van oordeel over?

Dat is de tijd voor *alle andere mensen*—al diegenen die leefden van de tijd van Adam tot de generatie die in het Millennium in leven is bij de wederkomst van Christus—om de waarheid over God te leren en te genieten van dezelfde kansen van behoud die gegeven zijn aan degenen die God zal roepen gedurende het Millennium. Zij zullen allen worden opgewekt uit de dood met een prachtige gelegenheid om *God voor de eerste keer te leren kennen!*

Let nu eerst op de beschrijving en de opzet van deze opstanding: “En ik zag een grote witte troon en Hem, die daarop gezeten was...” (vers 11).

Johannes is dan in een visioen getuige van een verbazingwekkend gezicht: “En ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon, en er werden boeken geopend. En nog een ander boek werd geopend, het (boek) des levens; en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken” (vers 12).

Dit is de al eerder genoemde opstanding van “de rest van de doden”. In zijn visioen zag Johannes hen staan voor Gods troon.

Wat betekent dit? We moeten de Bijbel zichzelf laten verklaren. Maar eerst moeten we de gevolgen van bepaalde kritieke woorden en uitdrukkingen begrijpen.

Het woord *oordeel* hoeft niet een veroordeling tot de dood te impliceren. Het kan net zo goed verwijzen naar een vrijspraak, het besluit dat een persoon niet hoeft te worden gestraft. ‘Oordeel’ is eenvoudigweg een *proces* waarin besloten wordt wie een straf of beloning verdient en wie niet. Het oordeel beschreven in Openbaring 20 is niets meer of minder dan dat—een scheiding van goddelozen en van rechtvaardigen. Sommigen zullen worden gestraft, maar veel meer mensen zullen zien dat hun naam wordt opgenomen in het Boek des Levens.

Wat zijn de criteria voor dit oordeel? Twee factoren zijn hierbij van belang. Deze mensen worden beoordeeld “op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond” en “naar hun werken” (vers 12). Het Griekse woord dat is vertaald met “boeken”, *biblion*, verwijst hier blijkbaar naar de boeken in de Heilige Schrift, de Bijbel. Degenen in deze opstanding worden beoordeeld op grond van de Bijbelse criteria voor rechtvaardigheid.

Welke “werken” van hen moeten nu worden beoordeeld? Dit is belangrijk om te begrijpen.

De reden dat deze mensen niet in de eerste opstanding zijn, is dat ze niet behoorden tot de mensen die als eersten werden geroepen, de waarheid van God hebben geleerd en vervolgens waardig bevonden werden om eeuwig leven in die eerste opstanding te ontvangen. God heeft ervoor gekozen om hen nog niet in dat tijdperk van de mens tot behoud te roepen. Petrus sprak in Handelingen 2:39 over bekering in termen van

“zovelen als de Here, onze God, ertoe roepen zal”. Wat Petrus hier zegt is in tegenstelling tot de heersende overtuiging, als zou het huidige tijdperk de enige dag van behoud zijn. Dit is gebaseerd op een onjuiste vertaling van 2 Korintiërs 6:2. *Young’s Literal Translation* vertaalt dit vers als volgt: “Now is... a day of salvation.”

Deze periode is de tijd waarin alle andere mensen de waarheid van God kunnen leren kennen en samen met degenen die tijdens het Millennium hebben geleefd de mogelijkheid krijgen om behoud te ontvangen.

In veel gevallen zouden de werken van deze mensen uit het verleden tegen hen pleiten. Maar andere passages in de Bijbel verklaren dat zij niet alleen zullen worden beoordeeld op prestaties uit het verleden. Zij zullen worden opgewekt en de gelegenheid en tijd krijgen om zich te bekeren en blijkt te geven van hun bereidheid om God te gehoorzamen. Immers, de meeste van deze miljarden herrezen mannen, vrouwen en kinderen zullen de ware God nooit gekend hebben of zelfs maar van Jezus Christus en de Bijbel gehoord hebben.

Mensen uit alle tijdperken zullen worden opgewekt

Merk op dat Jezus zegt dat de mensen van Zijn generatie in deze opstanding zullen opstaan samen met mensen uit andere tijden en andere

naties: “De koningin van het Zuiden *zal in het oordeel optreden met dit geslacht* en het veroordelen, want zij is gekomen van de einden der aarde om de wijsheid van Salomo te horen, en zie, meer dan Salomo is hier” (Matteüs 12:42).

Jesus verklaarde dat “de koningin van het Zuiden”—beter bekend als de koningin van Sheba, die leefde in de tijd van Salomo, bijna 1.000 jaar eerder—weer zal worden opgewekt tot leven met degenen die Christus hoorden prediken in Zijn tijd!

“En gij, Kafarnaüm... indien in Sodom de krachten waren geschied, die in u geschied zijn, het zou gebleven zijn tot de dag van heden... het zal voor het land van Sodom draaglijker zijn in de dag des oordeels dan voor u” (Matteüs 11:23-24). Hier zei Jesus dat degenen die hadden geleefd in Sodom—en die bijna 2.000 jaar eerder vernietigd werden vanwege hun beruchte verdorvenheid—meer bereid zullen zijn om Christus te accepteren en te gehoorzamen “in de dag des oordeels” dan de eigen tijdgenoten van Jesus.

Dit zal een werkelijk opmerkelijke tijd zijn wanneer mensen van alle tijdperken en naties weer tot leven gebracht zullen zijn om Gods waarheid voor de eerste keer te leren kennen. In tegenstelling tot de heersende religieuze overtuiging dat mensen die nog nooit hebben gehoord van Christus zouden zijn veroordeeld tot de hel of het vagevuur als zij sterven, laat de Bijbel zien dat iedereen de mogelijkheid zal hebben om te kiezen of ze de weg van God willen leren, berouw willen tonen en Gods geschenk van eeuwig leven willen ontvangen.

Details over deze grote opstanding

Wat zal er gebeuren wanneer deze mensen weer tot leven komen voor deze periode van oordeel? De profeet Ezechiël geeft ons het antwoord. In een visioen ziet hij een enorme vallei vol verdorde beenderen, alles wat over is gebleven van de vele mensen die al lange tijd dood waren (Ezechiël 37:1-2). Hem wordt verteld: “Mensenkind, deze beenderen zijn het gehele huis Israëls. Zie, zij zeggen: Onze beenderen zijn verdord en onze hoop is vervlogen; het is met ons gedaan” (vers 11).

Ze geloofden waarschijnlijk, zoals de meeste mensen tegenwoordig, dat wanneer een zondaar sterft, alle hoop voor hem verloren is. Door middel van Ezechiëls indrukwekkende visioen corrigeert God dat onjuiste idee.

Hier is wat God openbaart betreffende deze grote massa van mensen die zonder bekeerd te zijn, zijn overleden: “Zie, Ik open uw graven en zal u uit uw graven doen opkomen, o mijn volk, en u brengen naar het land Israëls. En gij zult weten, dat Ik de HERE ben, wanneer Ik uw graven open en u uit uw graven doe opkomen, o mijn volk. Ik zal mijn Geest in u geven, zodat gij herleeft en... gij zult weten, dat Ik, de HERE, het

gesproken en gedaan heb, luidt het woord des HEREN” (vers 12-14).

Het doel van deze opstanding is om Gods Geest beschikbaar te stellen aan deze mensen, zodat ze kunnen *leven*, niet om ze te veroordelen of te vernietigen. Vergeet niet dat God “*wil, dat alle mensen behouden worden en tot erkenning der waarheid komen*” (1 Timoteüs 2:3-4).

Deze opstanding zal Gods vurige verlangen verwezenlijken. Het zal de deur openen voor alle mensen die ooit hebben geleefd, zodat aan hen de waarheid onderwezen kan worden en zij de kans krijgen om zich te bekeren, opdat ook zij behouden kunnen worden.

Dit betekent dat het oordeel in die periode, die ‘dag’ (2 Korintiërs 6:2), *tijd zal kosten*, genoeg tijd voor mensen om hun leven te veranderen, voldoende tijd voor hen om duidelijk bewijs van berouw te tonen en hun trouw aan God te bewijzen.

Natuurlijk is Gods natuur geduld. Ook is Hij barmhartig. Dat is de reden waarom Petrus ons vertelt: “De Here talmt niet met de belofte, al zijn er, die aan talmen denken, maar Hij is lankmoedig jegens u, *daar Hij niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekehring komen*” (2 Petrus 3:9). In Zijn meesterplan van behoud heeft God tijd en gelegenheid voor berouw gepland voor iedereen.

Gods oordeel is compleet

Elke tijd van oordeel houdt beslissingen in. Aan het einde van deze periode van oordeel zal God de laatste goddelozen scheiden van de rechtvaardigen en de goddelozen voor altijd vernietigen: “En zij werden geoordeeld, een ieder naar zijn werken. En de dood en het dodenrijk werden in de poel des vuurs geworpen. Dat is de tweede dood: de poel des vuurs. En wanneer iemand niet bevonden werd geschreven te zijn in het boek des levens, werd hij geworpen in de poel des vuurs” (Openbaring 20:13-15).

In tegenstelling tot diegenen die zijn opgewekt tot onsterfelijkheid in de eerste opstanding (vers 6; 1 Korintiërs 15:50-53), worden de mensen in deze opstanding aanvankelijk opgewekt tot een lichamelijk, vleselijk bestaan (Ezechiël 37:4-10). Ze zijn sterfelijk en ontvangen een tijdelijk fysiek leven met een kans om zich te bekeren en Gods manier van leven te kiezen. Degenen in deze opstanding die die weg kiezen en uiteindelijk trouw blijven aan Hem, zullen onsterfelijk geestelijk leven in Gods familie ontvangen en zich aansluiten bij degenen uit de eerste opstanding.

Sommigen echter zullen nog steeds weigeren zich te bekeren en zich aan God te onderwerpen. Zij zijn onderworpen aan “de tweede dood”. Let op wie dit lot in de poel des vuurs zullen ondergaan: “Maar de lafhartigen, de ongelovigen, de verfoeilijken, de moordenaars, de hoer-reeders, de tovenaars, de afgodendienaars en alle leugenaars—hun

deel is in de poel, die brandt van vuur en zwavel: dit is de tweede dood” (Openbaring 21:8).

Deze tweede dood zal een *volledige vernietiging* zijn waaruit geen opstanding mogelijk is. Zoals Jezus zelf verklaarde zal iedereen die zich niet bekeert, omkomen (Lucas 13:2-5). De profeet Maleachi legde het definitieve karakter van deze vernietiging uit: “Want zie, de dag komt, brandend als een oven! Dan zullen alle overmoedigen en allen die goddeloosheid bedrijven, zijn als stoppels, en de dag die komt, zal hen in brand steken — zegt de HERE der heerscharen — welke hun wortel noch tak zal overlaten” (Maleachi 4:1).

Zelfs hierin is God barmhartig. In plaats van deze paar mensen toe te staan een leven van zonde en rebellie te leiden, een leven dat alleen verdriet en pijn zal brengen over henzelf en de mensen om hen heen, zal God simpelweg elke bron van potentieel lijden verwijderen. Degenen die vrijwillig weigeren zich te bekeren en zodoende weigeren het eeuwige leven te kiezen, zullen totaal vernietigd worden, gereduceerd tot niets dan as (vers 3). Dit is een veel barmhartiger en liefdevoller lot dan dat wat wordt voorgesteld in de veelvoorkomende misvatting dat onbekeerde mensen gemarteld zullen worden in een eeuwig brandende hel. (Om deze Bijbelse waarheid beter te begrijpen kunt u onze gratis boekjes *Is er leven na de dood?* en *Hemel en Hel: Wat leert de Bijbel echt?* aanvragen.)

Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde

Het visioen van Johannes eindigt niet met de poel van vuur. Hij schrijft over wat er daarna volgt: “En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan” (Openbaring 21:1).

De laatste twee hoofdstukken van het boek Openbaring presenteren het visioen dat de apostel Johannes ontving van een prachtige vernieuwing van hemel en aarde. Wie zal deze “nieuwe hemel en nieuwe aarde” beërven? Johannes citeert God, Die het antwoord geeft: “Wie overwint, zal deze dingen beërven, en Ik zal hem een God zijn en hij zal Mij een zoon zijn” (vers 7).

Deze “kinderen, ... erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus” (Romeinen 8:17), zullen worden zoals Jezus Christus nú is (1 Johannes 3:1-2): mede-eigenaren van de fantastisch vernieuwde hemel en aarde.

Zoals de apostel Paulus uitlegt: “Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden” (Romeinen 8:18).

Deze beloofde erfenis wordt mogelijk gemaakt door Jezus Christus,

“om wie en door wie alle dingen bestaan” en Die een centrale rol speelt “om vele zonen tot heerlijkheid te brengen” (Hebreeën 2:10).

Paulus maakt een opmerking over de aard van de heerlijkheid, die wij zullen beërven: “De glans der zon is anders dan die der maan en der sterren, want de ene ster verschilt van de andere in glans. Zo is het ook met de opstanding der doden. Er wordt gezaaid in vergankelijkheid, en opgewekt in onvergankelijkheid; er wordt gezaaid in oneer, en opgewekt in heerlijkheid; er wordt gezaaid in zwakheid, en opgewekt in kracht. Er wordt een natuurlijk lichaam gezaaid, en een geestelijk lichaam opgewekt. Is er een natuurlijk lichaam, dan bestaat er ook een geestelijk lichaam” (1 Korintiërs 15:41-44).

De nieuwe hemel en de nieuwe aarde zullen gevuld worden met de kinderen van God die op miraculeuze wijze zijn veranderd in onsterfelijke, geestelijke wezens (vers 51-54).

De eeuwige familie van God

Het volgende dat Johannes ziet in zijn visioen is een stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende uit de hemel als een geschenk van God. De stad wordt omschreven als “een bruid, die voor haar man versierd is” (Openbaring 21:2), een beschrijving die de relatie van haar bewoners benadrukt. Het vertegenwoordigt de eeuwige gemeenschap van de kinderen van God. De man, of bruidegom, is Jezus Christus (Matteüs 25:1), Die “de eerstgeborene zou zijn onder vele broeders” (Romeinen 8:29).

God de Vader Zelf woont bij hen: “En ik hoorde een luide stem van de troon zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn” (Openbaring 21:3). Deze gemeenschap is Gods gezin.

Inwoners van deze stad zijn het ware “Israël Gods” (Galaten 6:16). “En zij had een grote en hoge muur en zij had twaalf poorten en op de poorten twaalf engelen, en namen op (de poorten) geschreven, welke zijn die van de twaalf stammen der kinderen Israëls” (Openbaring 21:12).

Met andere woorden, zij zijn de geestelijke afstammelingen van Abraham, de “vader ... van alle onbesneden gelovigen” (Romeinen 4:11; vergelijk Galaten 3:29). Want “door het geloof is Abraham, toen hij geroepen werd, in gehoorzaamheid getrokken naar een plaats, die hij ter erfenis zou ontvangen ... Door het geloof heeft hij vertoefd in het land der belofte, als in een vreemd land, waar hij in tenten woonde met Isaak en Jakob, die medeërfgenen waren van dezelfde belofte; want hij verwachtte de stad met fundamenten, waarvan God de ontwerper en bouwmeester is” (Hebreeën 11:8-10).

De enorme afmetingen van de stad geven het ontzagwekkende succes aan dat Jezus Christus zal hebben in het tot bekering en behoud brengen van de overgrote meerderheid van de mensen die ooit heeft geleefd. “En de stad lag in het vierkant en haar lengte was even groot als haar breedte; en hij mat de stad op met de stok: twaalfduizend stadiën [ongeveer 2.500 kilometer]; haar lengte en haar breedte en haar hoogte waren gelijk” (Openbaring 21:16).

God openbaart hier dat het aantal mensen dat tot bekering komt en het eeuwige leven zal ontvangen, zal zijn als de sterren aan de hemel en het zand van de zee — wat wil zeggen dat het onmogelijk is voor een mens om ze te tellen. Dit is de zegen die God beloofde aan Abraham (Genesis 22:17).

Het visioen dat de apostel Johannes ontving van deze prachtige stad biedt ons een visuele

Het aantal mensen dat tot bekering zal komen en eeuwig leven zal ontvangen is als het aantal sterren aan de hemel en het zand van de zee — onmogelijk voor een mens om ze te tellen.

illustratie van de familie die God aan het creëren is. God woont in het midden van deze stad van Zijn onsterfelijke, geestelijke kinderen.

Een ander paradijs

Het Bijbelse verslag van de mens begint in de Hof van Eden bij de oorsprong van vier rivieren. In het midden van die tuin plaatste God de boom des levens en de boom der kennis van goed en kwaad (Genesis 2:8-15). Satan, de grote verleider, haalde eerst Eva over tot zonde, vervolgens voegde Adam zich daarbij. Rebellerend tegen Gods instructie kozen Adam en Eva ervoor om te nemen van de vrucht van de boom der kennis van goed en kwaad — een dodelijk mengsel dat sinds die tijd lijden en verdriet over de mensheid heeft gebracht (Genesis 3:1-6).

Het laatste hoofdstuk in het verslag van de menselijke bestemming

sluit af met een beschrijving van een andere hof. Deze hof omringt de troon van God van waaruit een rivier stroomt met het “water des levens”.

“En hij toonde mij een rivier van water des levens, helder als kristal, ontspringende uit de troon van God en van het Lam. Midden op haar straat en aan weerszijden van de rivier staat het geboomte des levens” (Openbaring 22:1-2).

Het fruit in dit paradijs is goed. “En niets vervloekts zal er meer zijn. En de troon van God en van het Lam zal daarin zijn en zijn dienstknechten zullen Hem vereren” (vers 3). Alle verdriet en lijden zullen voor altijd verdwenen zijn (Openbaring 21:4).

U kunt de toekomst kennen

Aan het begin van dit boekje hebben we een vraag gesteld: Moeten we onwetend blijven ten aanzien van onze toekomst? We hebben gezien dat God ons een duidelijk beeld van ons lot geeft. Maar de beslissing is aan ons. We moeten kiezen of we ons willen afkeren van de wegen van Satan en deze tegenwoordige boze wereld (vertegenwoordigd door de boom der kennis van goed en kwaad in de Hof van Eden), en willen gaan op de rechtvaardige wegen van God (gesymboliseerd door de boom des levens).

Hoe geweldig is het om de enorme toekomst te kennen die God voor ons gepland heeft! Daar komt wel de verantwoordelijkheid bij kijken om Hem en Zijn weg van leven te kiezen en zich hiervoor te blijven inzetten, rekening houdend met de woorden van Jezus in Openbaring 22:6-7, waar Hij het visioen van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde afsluit met de volgende woorden: “Deze woorden zijn getrouw en waarachtig ... En zie, Ik kom spoedig. Zalig hij, die de woorden der profetie van dit boek bewaart!”

Als u meer zou willen weten...

Wie wij zijn: Deze uitgave wordt u zonder kosten aangeboden door United Church of God, an International Association (Verenigde Kerk van God Holland), die dienaren en gemeenten in vrijwel de gehele wereld heeft. Onze wortels gaan terug op de Kerk die Jezus gesticht heeft, vroeg in de eerste eeuw. Wij onderhouden dezelfde leringen, doctrines en gebruiken zoals deze toen ingesteld zijn. Onze doelstelling is om het evangelie van het komende Koninkrijk van God in de gehele wereld te verkondigen als een getuigenis en om alle naties te leren onderhouden hetgeen Christus geboden heeft (Matteüs 24:14; 28:19-20).

Zonder kosten: Jezus Christus zei: "Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet" (Matteüs 10:8). United Church of God biedt deze en andere uitgaven zonder kosten aan als een educatieve dienst in het algemeen belang. We nodigen u uit om uw gratis abonnement op het tijdschrift *Beyond Today* aan te vragen en om u in te schrijven voor onze 12-delige Bijbelstudie Cursus, eveneens zonder kosten. Wij zijn dankbaar voor de genereuze tienden en offeranden van de leden van de Kerk en van andere mensen die vrijwillig bijdragen aan het ondersteunen van dit werk. We vragen geen giften van het algemene publiek. Bijdragen om ons te helpen deze boodschap van hoop te verspreiden onder andere mensen worden echter zeer op prijs gesteld. Uw giften zijn aftekbaar voor de inkomstenbelasting.

Persoonlijk advies beschikbaar: Jezus gebod Zijn volgelingen om Zijn schapen te voeden (Johannes 21:15-17). Om bij te dragen aan de vervulling van dit gebod heeft United Church of God gemeenten, die over de gehele wereld verspreid zijn. In deze gemeenten komen de gelovigen samen om onderwezen te worden in de Schrift en om met elkaar samen te zijn.

United Church of God legt zich erop toe om het nieuwtestamentische christendom te onderwijzen en te verduidelijken. We verlangen ernaar om Gods manier van leven te delen met degenen die serieus proberen onze Verlosser, Jezus Christus, te volgen. Onze dienaren zijn beschikbaar voor advies, om vragen te beantwoorden en de Bijbel uit te leggen. Als u contact wenst op te nemen met een dienaar of één van onze gemeenten wenst te bezoeken, neem dan vrijblijvend contact met ons op.

Aanvullende informatie: Bezoek onze websites www.ucgholland.nl of www.ucg.org/beyond-today om onze uitgaven te downloaden of aan te vragen, waaronder het tijdschrift *Beyond Today*, gratis boekjes en veel meer.

Kunt u de wereld om u heen begrijpen?

Er gebeurt zoveel in de wereld en het volgt elkaar zo snel op, dat het bijna onmogelijk is om alles bij te houden en te begrijpen.

Waartoe leiden de hedendaagse aanrijpende en gevaarlijke trends? Wat onthult Bijbelse profetie over onze toekomst? Vindt vervulling van profetie voor onze ogen plaats? Hoe kunt u achter de antwoorden komen?

U bent waarschijnlijk ook benieuwd welke kant het met deze wereld opgaat. Wij ook. Dat is de reden waarom we cruciale bronnen ontwikkeld hebben om u te helpen dit alles te begrijpen!

- Indien u nog geen abonnee bent, vraag dan een gratis abonnement aan op ons tweemaandelijks tijdschrift *Beyond Today* inclusief een Nederlandstalig Supplement via www.ucgholland.nl.
- Vraag ook een gratis exemplaar aan van de volgende onthullende boekjes of download deze op

www.ucgholland.nl: *Het boek Openbaring onthuld, Het Midden-Oosten in Bijbelse profetie, Het Evangelie van het Koninkrijk en Leven we in de eindtijd*? U kunt het zich eenvoudigweg niet veroorloven om van deze cruciale informatie verstoken te blijven!

- U kunt zich ook inschrijven op onze gratis Bijbelstudie Cursus via www.ucgholland.nl.
- Vergeet ook niet om een bezoek te brengen aan onze website www.ucg.org/beyond-today, waar u een enorme hoeveelheid aan artikelen aantreft alsmede een online discussie blog, het laatste nieuws, de laatste trends, podcasts van wat er in de wereld om ons heen gebeurt, links naar opmerkelijk nieuws uit honderden bronnen en nog veel meer.
- Stem af op het televisieprogramma *Beyond Today*. Ga naar www.beyondtoday.tv om deze programma's te bekijken of te downloaden en om informatie over deze uitzendingen te vinden.

United Church of God Holland

Postbus 93

2800 AB GOUDA

E-mail: info@ucgholland.nl

Website: www.ucgholland.nl

Andere (internationale) correspondentieadressen
vindt u op www.ucg.org
(United Church of God, *an International Association*)

Deze uitgave mag niet verkocht worden.

Dit is een gratis dienstverlening op educatief gebied in het algemeen belang, uitgegeven door United Church of God, *an International Association*.

Auteurs: Roger Foster *Bijdragen:* Scott Ashley, Gary Petty *Redactie:* John Bald, Wilbur Berg, Jim Franks, Bruce Gore, Paul Kieffer, Graemme Marshall, Burk McNair, Mario Seiglie, Richard Thompson, David Treybig, Leon Walker, Donald Ward, Lyle Welty *Voorblad / Foto illustratie:* Shaun Venish/ Corbis Digital Stock/ PhotoDisc/Scott Ashley *Vertaling:* Marian Michelson